

[5th November 1957]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTION *RE* FLOODS IN MADRAS CITY.

MR. SPEAKER: I have received notice of an adjournment motion from the hon. Member Sri S. M. Annamalai. The motion runs as follows:

“ This House resolves to adjourn the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, the pitiable condition of hundreds of poor people who have been rendered homeless because of the floods in Madras City.”

I should like to hear the Hon. the Leader of the House and then I shall decide whether the motion should be admitted or not.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I do not think this could form the subject-matter of an adjournment motion. However, I do agree that the hon. Members of the House would be anxious to have some information with regard to the flood situation in the City arising out of the heavy monsoon weather. If possible, I will make a statement tomorrow morning.

MR. SPEAKER: ரூல் 40 படிக்கு கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நாளைக்கு ஒரு ஸ்பேச்மெண்ட் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார். அது சரி என்று தோன்றினால் இந்த அட்ஜோர்ன்மெண்ட் மோஷனை நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதற்கு கனம் அங்கத்தினர் ஒத்துக்கொள்ளுவார் என்றே நினைக்கிறேன்.

I shall admit this under Rule 40 to be answered tomorrow.

III.—GOVERNMENT MOTION.

WHITE PAPER ON THE REFORM OF LOCAL ADMINISTRATION IN MADRAS STATE INCLUDING THE MADRAS CITY CORPORATION—*cont.*

MR. SPEAKER: இப்பொழுது வெள்ளை அறிக்கையைப்பற்றிய விவாதம் நடக்கும். இன்றையதினம் நான்கு மணி அவகாசம் இருக்கிறது. விவாதத்திற்கு கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு ஒரு மணி நேரம் வேண்டியிருக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். (The Hon. Srimathi Lourdhammal Simon: முக்கால் மணி நேரம்). சரி. கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் பேசப்போகிறார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

I want to know whether the Hon. Leader of the House is taking part in the debate.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I should like to speak for half an hour, Sir.

MR. SPEAKER: How long does the hon. Leader of the Opposition want?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: About half an hour.

MR. SPEAKER: Well, other Leaders of Parties will have 20 minutes each. Thus the total time that would be utilised by other hon. Members would come to about one hour and a half. I shall continue in the same way as yesterday. I would request hon. Members wishing to speak to give their names to me. Each hon. Member will speak for 10 minutes.

5th November 1957] [Mr. Speaker]

I should like Party Whips to give me the names of hon. Members belonging to their respective parties who would take part in this discussion. I think as many as nine hon. Members could possibly speak. I would, therefore, like Party Whips to give names of one or more members according to their party strength. I call upon Mr. Karayalar to open the discussion.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கழிந்த ஐந்தாறு ஆண்டுகளின் அனுபவத்தை வைத்துப் பார்த்தால், பஞ்சாயத்துக்கள் என்ன வேலை செய்யவேண்டும், எப்படி அவைகள் செயல்படவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தோமோ அப்படி அவைகள் செயல்படவில்லை என்று மந்திரி அவர்கள் இந்த வெள்ளை அறிக்கையைச் சபை முன் சமர்ப்பிக்கும்போது பிரசங்கித்தார்கள். அதோடு, ஜனநாயகத்தை விரிவுபடுத்தக்கூடிய, “டெமாக்ரடிக் டிசென்ட்ரலைசேஷன்” என்ற அடிப்படையில் பார்த்தால் அது வெற்றி அடையவில்லை என்ற தொனிப்பு அதிலே இருந்தது. அதற்குக் காரணம் கூறும்போது, பஞ்சாயத்து எல்லை மிகக் குறுகியதாக இருந்ததால் நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை என்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், என்னுடைய தாழ்ந்த கருத்து பஞ்சாயத்து நிலை முறையிலே செயல்படவில்லை என்பதற்குக் காரணம் அதற்குப் போதிய அதிகாரம் இதுவரையில் வழங்கப்படாதது தான்.

அந்த அடிப்படையை விட்டுவிட்டு, தற்சமயம் கிராமத்தை ஒரு யூனிட் பாக்கி, அதாவது Panchayat as unit of self-Government என்ற அடிப்படையிலே வைத்து, ஜில்லாவை ஒரு அச்சாணியாக pivot என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் அமைக்கவேண்டுமென்று வெள்ளை அறிக்கை கூறுகிறது. உண்மையிலேயே இதை முழுவதும் பார்க்கும்போது, இந்தக் கண்ணோட்டத்தைத்தான் காண்கிறோம்.

வெள்ளை அறிக்கையின் 2-வது பக்கத்திலே

‘The Government take the view that the district is the pivot of the administrative machinery of the State Government; and there is no need for any other administrative authority at that level consisting of elected representatives of the local people. At the same time, Government consider that there is need for permanent machinery at that level for establishing advisory association of elected representatives of the local people with the departmental agencies of the State Government’.

என்று, காணப்படுகிறது. இந்தக் கண்ணோட்டம் தான் முழுவதும் காணப்படுகிறது. அதாவது, ஒரு ஜில்லாவை அச்சாணியாக வைத்து, அதைச் சுற்றி வரக்கூடிய உறுப்புகளாக பஞ்சாயத்தும், பஞ்சாயத்து யூனியனும், பஞ்சாயத்து சர்க்களும் அமைகின்றன. இப்படிப்பட்ட ஒரு அமைப்பிலே, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் எந்த அளவு சுதந்திரமாகச் செயல்படும் என்பதைப்பற்றி மிகக் சந்தேகப்படவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இன்றைக்கு கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய கிராம சேவக் முதல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர், பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர் வரை உள்ள இவர்களையெல்லாம் சர்க்கார் இயந்திரத்தில் எப்படி இணைத்து என்பதைக் கவனித்திருக்கிறதாகத் தெரிகிறதே தவிர, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனும் தானாகச் செயல்படுவதற்கு என்ன செய்வது என்பதைப் பார்த்து நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்ததாகத் தெரியவில்லை. கிராமத்தில் இன்று பஞ்சாயத்து அதிகாரிக்குள்ள அதிகாரம் கூட வழங்கவில்லை. கிராமங்களுக்கு நேரடியாக அதிகாரம் கொடுத்து அந்த அடிப்படையிலே அவர்கள் செயல்படத் செய்தால்தான் நல்ல முறையிலே அமையும். ஒரு வேளை பல தவறுகள் செய்யக்கூடும். ஊழல் மலிந்திருக்கலாம். ஆனால், ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது தவறுகள் செய்வதை ஒரு முக்கியமான காரணமாகக் கொள்ளக்கூடாது. அவர்களுக்கு

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [5th November 1957]

அதிகாரத்தைக் கொடுத்து, அவர்கள் துர்லிநியோகம் செய்யும்போது, தக்க நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய கண்ணோட்டம் இருக்கவேண்டும். அப்படிப் பொறுப்பான அதிகாரம் கொடுத்து, மதிப்பு தரக்கூடிய நிலைமையை ஆக்கி வைக்கவேண்டும். தவறுகள் செய்யும்போது அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய முறையும் இருந்தால், இன்றிருக்கும் நிலைமையை மாற்றி கிராமங்கள் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு அவைகள் சய ஆட்சி அடிப்படையில் மக்கள் ஆட்சி செயல்படக்கூடிய பகுதிகளாக இருக்கக்கூடும்.

கிராமப் பஞ்சாயத்து, கிராம வட்டாரம், பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று அமைப்பது அதிகாரத்தை ஒரு கையால் கொடுத்து இன்னொரு கையால் பறிப்பது போல இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : இன்னும் பன்னிரண்டு அங்கத்தினர்களுக்கு மேலே பேசவேண்டுமென்று என்னிடத்தில் கூறியிருப்பதால், இன்றைய தினம் பேசும் அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஐந்து நிமிஷங்கள்தான் பேசவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால், கட்சித் தலைவர்களுக்கு மாத்திரம் அந்த நிர்ப்பந்தம் கிடையாது. ஒவ்வொரு அங்கத்தினரையும் ஐந்து நிமிஷம் வீதம் பேசுவதற்கு கூப்பிடப் போகிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : On a point of information, Sir. As the White Paper on Local Administration is a very important document and as a large number of Members are willing to contribute to the debate on it, will the Government be pleased to extend the time for discussing it by one more day?

9-20
a.m.

MR. SPEAKER : I had a talk with responsible persons. The general feeling is that to-day's discussion will be only by way of giving advice and as a sort of introduction. The Government are going to appoint a committee to advise them on the points to be incorporated in a Bill. A Bill will be drafted and that will come up before the House. I cannot anticipate but I dare say that there will be enough time for the discussion of the Bill. The Bill may be referred to a Select Committee, there will be the first, second and third reading stages. If it is the desire of the House to sit in the afternoon, I shall be the happiest person, I shall not raise any objection and I shall abide by whatever the House decides. I wish to know whether the Hon. Leader of the House will like to make a statement.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The House is just considering the preliminary proposals made by the Government. A committee is being constituted to go into the matter and make recommendations. After the committee submits its report, there will be an opportunity for this House to discuss the matter again. We may consider the recommendations of the committee in greater detail. We may have two or three days for the discussion then. As it is, I am inclined to close the discussion to-day and constitute a committee. That is my respectful submission.

MR. SPEAKER : I said, I was entirely in the hands of the House. To close the discussion to-day seems to be the opinion of the Government and I have no alternative. I will give five minutes for each speaker.

5th November 1957]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would request the hon. Members not to repeat the points already raised. If they have any new points, they may place them before the House.

MR. SPEAKER : I agree. All the suggestions made related only to two or three points and Member after Member only stressed those points. I do not think Members have got any new points to raise at this stage.

I request Mr. Sattanatha Karayalar to finish his speech by 9-35.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கிராம சுயாட்சியை நிலைநிறுத்தவேண்டுமானால் பஞ்சாயத்துக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்க வேண்டுமென்று நான் சொன்னேன். இதிலே குறிப்பாக, நிலத் தீர்வை முழுவதையும் அவர்களே நேரடியாக வசூலிக்கவேண்டும். அப்படி வசூல் செய்ததை அவர்களே உபயோகிக்கக்கூடிய அதிகாரத்தையும் அவர்களுக்கு வழங்கலாம். குளம், பாசி குத்தகை விற்பது, உரம் முதலியவைகள் விநியோகிக்கும் வேலை, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பது ஆகியவைகளை பஞ்சாயத்துக்கள் நேரடியாகச் செய்யலாம். விவசாயிகளோடு நெருங்கிய தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருப்பது கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களாகத்தான் இருக்கவேண்டும். சரகபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தையும் நியாயவரசர் சட்டத்தையும் கூட அவர்கள் கையிலே அமல் நடத்துவதற்கு விட்டு வைப்பது நன்மை பயக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

வெள்ளை அறிக்கையில் முக்கிய அம்சம் காணப்படுவதில், இன்றிருக்கும் பஞ்சாயத்து அதிகாரத்தை, அதுவும் பஞ்சாயத்து யூனியன் செலவிலே இரண்டாந்தர பஞ்சாயத்துக்களையும் ரெவினியூ டிவிஷனல் அதிகாரியின் கீழே அமைப்பதாக இருக்கிறது. இது உண்மையிலேயே, ரெவினியூவைப் பிரிக்கக்கூடிய ஒரு அதிகாரியின்கீழ் இந்த அதிகாரத்தை ஒப்படைப்பது அவ்வளவு சரியாக இருக்கும் என்று தோன்றவில்லை. அதற்குப் பதிலாக நேரடியாக அங்கு ஜில்லா பஞ்சாயத்து அதிகாரியை கெஜட் பதிவுள்ள அதிகாரியாக வைப்பதோடு, அவர் ஜெடிஷியல் அதிகாரியாகவே அமைந்தால் மிக நன்மையாக இருக்கும். பஞ்சாயத்து அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் அல்லது பஞ்சாயத்து சர்க்கின் இவைகளுடைய பிரச்சினையும்தான் அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கும் ஜில்லா லெவலிலே உள்ள ஆபீசர்களுடைய பிரச்சினையும்தான் பிரிக்கவேண்டும். அது இல்லாத முறையிலே சமமான அடிப்படையிலே இங்கு வந்து தீரக்கூடிய பிரச்சனையாக இருந்தால் அது நன்மை பயக்காது. ஆரம்பக் கல்வி, சுகாதாரம், சிசு சமரக்கூண முதலிய விஷயங்கள் பஞ்சாயத்துக்கள் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இவைகள் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றால் போதிய நிதி வசதி கொடுத்து உதவவேண்டியது அவசியம். பஞ்சாயத்து யூனியனை பொறுத்த மட்டில், அவர்கள் கையிலே பஞ்சாயத்துகளுக்கு இருக்கும் முக்கியமான ரோடுகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆகியவைகள் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டுமானால் அதற்கு போதிய பண வசதி இருக்கவேண்டும். இவைகளை அவர்களிடம் ஒப்படைக்கக்கூடாத முறையிலே சர்க்காரே நேரடியாக எடுத்து நடத்துவது பற்றி பரிசீலனை செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து தேர்தலைப்பற்றி எனக்கு முன் பல்வேறு நண்பர்கள் பேசினார்கள். பஞ்சாயத்து தேர்தலில் கைதாக்கு முறையை மாற்றி, ரகசியமான வோட்டு முறையை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். இப்பொழுது பஞ்சாயத்துகளில் பல்வேறு சச்சரவுகள் இருப்பதற்குக் காரணம் நேரடியாக கைதாக்கி வோட்டு போடக்கூடிய முறை இருப்பதுதான்.

பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு பஞ்சாயத்துகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படக் கூடிய நபர்கள் மூன்றில் இரண்டு மெஜாரிட்டியுடன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அப்படியில்லாமல் பஞ்சாயத்து

[Sri K. Sattanatha Karayalar]

[5th November 1957]

யூனியன்களுக்கும் நேரடித் தேர்தல் நடத்துவது நல்லது. சட்டசபைகளுக்கும் பார்லிமெண்டுக்கும் ஒரே சமயத்தில் பிரதிநிதிகளை நேரடியாக தேர்ந்தெடுப்பதுபோல், பஞ்சாயத்துகளுக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் பிரதிநிதிகள் மக்களாலேயே நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது நலனாக இருக்கும். பஞ்சாயத்துகளுக்கு நேரடியாக அதிக அதிகாரம் கொடுக்கக் கூடிய முறையில், நேரடியாக அவர்கள் ஆட்சியை அமுல் நடத்தக்கூடிய ஒரு அடிப்படை கண்ணோட்டத்துடன் இந்த வெள்ளை அறிக்கை திருத்தப்பட வேண்டும். அதிகாரிகளின் மேல்நோக்கோடு இருக்கும் கண்ணோட்டத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டும்.

“டிஸ்டிரிக்ட் அப்வைஸரி கமிட்டி.” பொறுத்தமட்டிலே ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல அவா உறுகின்றேன் : இவைகள் “ஸ்டாக்டரி பாடிகளாக” இருந்தபோதிலும், இவைகளுக்கு “அப்வைஸரி” அதிகாரம் மட்டும்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் செய்யக்கூடிய தீர்மானத்தை அவர்களே அமுலாக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை அவர்களிடம் நேரடியாக கொடுக்க வேண்டும். ஜில்லா போர்டுகளை எடுத்துவிட்டு அதற்கு பதிலாக அவைகளின் அதிகாரத்தை பல்வேறு ஸ்தாபனங்களுக்கும் பிரித்து கொடுக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் அதிகாரிகளை நேடியாக வைத்து அவர்கள் கையில் அதிக அதிகாரத்தை கொடுக்கும் கண்ணோட்டத்தை விட்டுவிட்டு, மக்களின் ஆட்சி சுய ஆட்சி நடைபெறவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிக நேரடி அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும்.

நகரசபைகள் சம்பந்தமாக நகர்வட்டாரங்களில் டவுன் பஸ் ஒட்டுவதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். மற்றும் சிறு சிறு காரியங்களில் முதலீடு போட்டு அவர்கள் எந்தத் துறையிலும் தொழில்கள் நடத்துவதற்கு அவர்களுக்கு நேரடி அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். நகரசபைத் தலைவர்களுக்கு அதிக “எக்ஸ்சியூட்டிவ் பவர்” கொடுத்திருப்பது வரவேற்கக்கூடிய அம்சம்தான். நிர்வாகப் பொறுப்பை பூர்ணமாக ஏன் அவர்கள் கையில் ஒப்படைக்கக்கூடாது என்பது பற்றி பரிசீலனை செய்வது நல்லது.

கடைசியாக கார்ப்பரேஷனைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூறுகிறேன். கார்பரேஷன் பல வட்டாரமாகப் பிரிக்கப்பட்டு இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கார்ப்பரேஷன் கவுன்சில் கூட்டம் நடத்தவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்யப்பட்டுள்ளது. இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடினால் அவர்கள் மக்களுடன் நல்ல முறையிலே தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள முடியாது. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் தனியாக இயங்குவார்கள். ஒட்டுமொத்தமான கண்ணோட்டம் இருக்காது. இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கவுன்சில் கூடுவது என்பதை மாற்றி, மாதம் இரு முறையாவது கூடி அவர்கள் எல்லா பிரச்சினையையும் சாங்கோபாங்கமாக விவாதிக்கக்கூடிய அதிகாரம் அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும்.

மக்களுடைய ஆட்சி நடக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே மக்களுக்கு நேரடி அதிகாரத்தைக் கொடுக்கும் கண்ணோட்டத்தோடு இந்த வெள்ளை அறிக்கையை திருத்தவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. A. RASHEED : Mr. Speaker, Sir, in the White Paper, it is proposed to rearrange the City divisions into one hundred. The population of the City has increased by leaps and bounds, and there are many divisions in the City which are too big to be represented by one councillor, and this is a measure which has been long overdue. I therefore welcome the delimitation of the City into one hundred divisions. Sir, it is proposed to abolish the system of aldermen and the special constituencies for trade and other interests. On the one hand we want to abolish the system of aldermen and on the other, we want to introduce the system of having seats for women and Scheduled Castes. We must consider the aldermen

5th November 1957] . [Sri A. A. Rasheed]

as members of the Upper House, who have got much experience and whose counsel and advice should also be sought after. Suppose in the general elections for the Corporation, if all the members elected are new-comers, what will happen to the Corporation? It will be very difficult to conduct the meetings, since there will not be any experienced men.

The main source of income for the Corporation is the house-tax. The next source of income is from the licences. It is but proper that the representatives of the trade and the Chambers of Commerce should be given a chance to represent their grievances in the Council. I know that institutional councillors have not been regular in their attendance, but in the White Paper, as it is proposed to hold Council meetings only once in two months, I am sure the institutional councillors will not fail to attend at least this meeting.

The second reform proposed in the White Paper is the reorganization of the standing committees and the resettlement of their functions. As a member of the Taxation Appeals Committee, I request the Hon. Minister to increase the committee's powers. On the one hand we reduce the house-tax at one meeting. Immediately the Revenue Officer increases the tax in the second half-year. I think this system must go, and it must be treated as contempt of court if the Revenue Officer or the Commissioner were to increase the tax which has already been reduced by the Appeals Committee.

Instead of the existing committees, namely, committees for taxation and finance, education, health, public works, town-planning and improvement and accounts, the White Paper proposes to have a central committee with several circle committees. I do not know the utility of these committees, because this system has to be worked before its utility can be seen.

I welcome the reform of the system of appointment to key posts in the service of the Corporation of Madras. The officers of the Corporation are a law unto themselves. There is also room for corruption and inefficiency. Neither the Commissioner nor the councillors can do anything about these officers, and it is but proper that these posts should be provincialised.

Nearly 20 per cent of the income is spent by way of establishment charges. I think we can save a lot by provincializing these posts.

The term of the Council has been left vague in the White Paper. I request the Hon. Minister to extend the present term of the Council by another two years in view of the fact that the term of the panchayats and the municipalities has been increased.

Coming to municipalities, I see there is no change. But the recommendation of the committee to abolish the commissioners of the municipalities has not been accepted. I think, if the Government have accepted that recommendation, it would not only have

[Sri A. A. Rasheed] [5th November 1957]

been revolutionary but also would be in keeping with the change in times. If the Government are not agreeable to the proposal to abolish the Commissioners, at least they can have one Commissioner for a group of municipalities instead of one Commissioner for each municipality. Their powers may be advisory and supervisory.

As regards the panchayats, many hon. Members have already spoken about the extension of the period of their existence to five years. It is a welcome measure.

As regards the presidents' office, I do not know why there should be any controversy over the subject, because after all, the presidents of the panchayats, like chairmen of municipalities, Mayor of the Madras Corporation and Speaker of the Legislative Assemblies are elected by elected representatives of the people.

***SRI M. S. SELVARAJAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜில்லா போர்டு நீக்கம் காலத்திற்கும், கருத்துக்கும் ஏற்றது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஒரே ஜில்லாவின் பகுதிகளில் ஒரு சில பகுதிகளுக்கு ஜில்லா போர்டு ஆட்சி எட்டாமலிருக்கிறது. ராஜ்ய புனரமைப்பு ஏற்பட்டதன் காரணமாகவும், ஜில்லா போர்டுகளின் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் விரிந்து போய் விட்டதன் காரணமாகவும், ஜில்லா போர்டுகளின் வருமானமும் பல பஞ்சாயத்துக்கள் அமைப்பு காரணமாக பல பகுதி பிரித்துப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டதன் காரணமாகவும் ஜில்லா போர்டுகளை எல்லாம் நீக்கிவிட்டு, அதன் அதிகாரங்களை குறிப்பாக பஞ்சாயத்துக்கு, ஆங்காங்கே வழங்கப்போவதாகவும் தெரிகிறது. அதிகாரத்தைக் குவியலாக வைத்துக்கொள்ளாது, பரவலாக விநியோகித்து கிராம மக்கள் எல்லோரும் இந்த நிர்வாகத்தில் பங்குகொள்ள வாய்ப்பளிப்பது மிகவும் சரியான ஏற்பாடாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்காகத்தான் சர்க்கார் சட்ட ரீதியாக கிராம பஞ்சாயத்துக்கு அதிகாரம் வழங்க முன் வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

கிராம பஞ்சாயத்துக்களுக்கு, இப்போது பஞ்சாயத்து எரியாக்களில் கூடும் சந்தைகளினாலும், நீர் நிலைகளில் மீன் பிடிக்க எலம் விரிவதனாலும், வருமானம் வருகிறது. ஆனால் சர்க்கார் சமர்ப்பித்திருக்கும் வெள்ளை அறிக்கையில் எந்த எந்த மாதிரியான நீர்நிலைகளில் மீன் பிடிக்க பஞ்சாயத்துகளே எலம் போட்டு வருமானத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம், எவை எவை சர்க்காரின் நேரிடையான பொறுப்பில் இருக்கும் என்பது தெளிவாக விளக்கப் படவில்லை என்று அறிகிறேன். எவை எவை பஞ்சாயத்துக்கு உள்படும், எவை எவை சர்க்காருடைய பொறுப்பில் இருக்கும் என்கிற வரையறை செய்யப்படவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

அப்படியேதான் கிராம பஞ்சாயத்துகளுக்குள் உள் அடங்கியிருக்கும் பெரிய சந்தைகளினால் வரும் வருமானம் முழுவதும் அந்த கிராம பஞ்சாயத்துக்கே போகும்படி விடக்கூடாது. அநேக கிராம வியாபாரிகளின் பணம் அநேக கிராமங்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் ஒரு ஏற்பாடு இருந்தால் நல்லது. அதற்காக ஒரு குழுவைப்போல போட்டு அந்தச் சந்தைகளில் இருந்து வரும் வருமானத்தில் அதிக சதவிகிதம் வேண்டுமானால் அந்த கிராம பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, மாக்கியை சுற்றுவட்டாரத்திலுள்ள இதர கிராம பஞ்சாயத்துக்களும் பிரித்துக் கொள்ளும்படியாகச் செய்தால் எல்லாவற்றிற்கும் உபயோகமாக இருக்கும் என்கிற யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அப்படியே பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் மூன்று வருஷம் இருந்தால் போதும் என்று நினைக்கக்கூடும். ஆனால் இப்போது நாம் அடிப்படையாக ஐந்து வருஷங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஐந்து-வருஷ திட்டங்களின் அடிப்படையில் கல்வி வளர்ச்சி, சுகாதார வளர்ச்சி, முதலியவற்றுக்கான திட்டங்களைப்

5th November 1957] [Sri M. S. Selvarajan]

போட்டு வருகிறோம். இதை கருத்தில் கொண்டு இந்த பஞ்சாயத்துக்களையும் ஐந்து-வருஷ அடிப்படையில் அமைக்க வேண்டும் என்கிற யோசனையை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து கோர்ட்டுகள் ஏழைகளுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கு இப்படி நியாயம் வழங்க கொஞ்சம் அதிக அதிகாரம் கொடுத்துவிட்டால் பல சௌகரியங்கள் ஏற்பட முடியும். குறைந்த செலவில் நியாயம் வழங்கப்படுகிறது. ஆகவேதான் கிராம கோர்ட்டுகளை அமைப்பதற்கும் சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இதில் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். கிராம பஞ்சாயத்து மெம்பர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள்தாம். ஆகவே மெம்பர்களால் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை தவறல்ல. மக்களிடத்தில் வைக்கும் நம்பிக்கையை ஏன் அம்மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினரிடம் வைக்கக்கூடாது என்று கருதுகிறேன்.

இந்த நிலையில் ஒரு ஞாபகம் வருகிறது. இலங்கைத் தோட்டத் தொழிலாளர் ஜெனரல்பாடியால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதியாக ஸ்ரீ அஜிஸ் இருக்கிறார். அந்த ஜெனரல்பாடியால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாகக் கமிட்டியில் மிகப் பெரும்பாலோர் பலத்துடன் ஸ்ரீ தொண்டைமான் இருக்கிறார். இவர்கள் இரண்டு பேருக்கும் கருத்துவேறுபாடு வரும்போது ஒரு காரியமும் நடக்கவில்லை. ஏன் தோட்டத் தொழிலாளர்களால் நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதியாக ஸ்ரீ அஜிஸ் சொல்லுகிற முடிவே சரியானது எனச் செய்யக்கூடாது என்று ஒரு சாராரும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாகக் கமிட்டிக்கு ஏன் தலைவர் கட்டுப்பாட்கூடாது என்று ஒரு சாராரும் சொல்லுகிறதால் தொழிலாளர் நலன் பாதிக்கப்படுகிறது என்பது போலவே, இன்றைக்கு கிராம மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்து பிரதிநிதிகளுக்கே தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் இந்த அதிகாரம் ஏன் வழங்கப்படக்கூடாது என்பதை நாம் யோசிக்கவேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு பஞ்சாயத்து யூனியன்களைவிட்டே உயர்தரப்பாடசாலையின் நிர்வாகத்தை நடத்துவது சரியாக இருக்காதோ என்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன். அவர்களிடத்தில் அந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைப்பது சரியா என்று கேட்கிறேன். உயர்தரப் பாடசாலைகளில் பலவிதமான பாட திட்டங்கள் இருக்கின்றன. பைபர்கேஷன் கோர்ஸ் இருக்கிறது. ஆகையால் ஹைஸ்கூல்களில் மாத்திரம் ஜில்லா அளவில் ஜில்லா கல்வி அதிகாரிகளையும், பாடசாலைகளின் சில பிரதிநிதிகளையும் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்துத் தனியாக நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம், இந்தப் பாடசாலைகளிலும் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குட்பட்ட சர்க்கார் பாடசாலைகளிலுமாகும், நேரடியாக ஆசிரியர்களுக்கு அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அப்படியே ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய கவுன்சில்களை இரண்டு, மூன்றாகப் பிரித்து ஒரு கலெக்டரைத் தலைவராக கொண்டு தனியாக நடத்துவதைக் காட்டிலும் எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக வைத்து ஜில்லாவின் தலைநகரிலேயே பரிசீலனை செய்வது நன்றாக இருக்கும். உதாரணமாக தாம்பரபரணி பாசன திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மேலே இருக்கிறவர்கள் தங்கள் உரிமைகளை மாத்திரம் வற்புறுத்துவார்கள். கீழே இருக்கிறவர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை வற்புறுத்துவார்கள். இவர்கள் இரண்டு பேரும் ஒன்றாக இருந்து ஆலோசனை செய்யும்போதுதான் எது சாத்தியமோ அதை அமுல் நடத்துவதற்கு வேண்டிய முடிவு எடுக்க வசதியாக இருக்கும். எடுக்கப்படும் முடிவு சரியா, தப்பா என்பதை எல்லாம் சேர்ந்து ஆலோசனை செய்வது சாத்தியமாகும். இதனால் பல்வேறு விஷயங்களை சுமுகமாகத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும்...

[5th November 1957]

* **SRI P. U. SHUNMUGAM :** சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட மன்றங்களைக் கலைத்து, ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு அதிக அதிகாரத்தை வழங்க சர்க்கார் வந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதுபற்றி எனது கருத்துகள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாவட்ட மன்றங்களைக் கலைத்துவிட்டு ஊராட்சி மன்றங்களை அமைக்கும் போது ப்ளாக் டெவலப்மெண்டு ஏரியாக்களில் உள்ள ஊராட்சி மன்றங்களின் பிரதிநிதிகள் கொண்ட கவுன்ஸிலை ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் ஒட்டு மொத்தமாக எல்லாவற்றுக்கும் பணி செய்ய வேண்டும் என்கிற கருத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அவற்றை ஐந்து சர்க்களாகப் பிரித்து நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டும் என்கிற யோசனை சரியானதாகத் தோன்றவில்லை. ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஏரியா பஞ்சாயத்துக்களை வைத்தே ஒரு கவுன்ஸில் அமைத்தால், சர்க்களாக அமைத்து அதில் ஏற்பட்டுவரும் வீணை குழப்பங்கள் எல்லாம் ஏற்படாது என்பது என் அபிப்பிராயம்.

ஹைஸ்கூல்களைக் கொண்டுவந்து கவுன்ஸில்களிடம் கொடுப்பது பொருத்தமானதுதான் என்று புரியவில்லை. அது உயர்பாடசாலைக் குழு என்று சொல்லப்படுகிறது. ஜில்லா கல்வி அதிகாரியை வைத்து இதை சர்க்காரே நேரிடையான முறையில் நடத்துவது சரியானது என்று தோன்றுகிறது. மாவட்டக் கவுன்ஸிலை ஆலோசனைக் குழுவாக அமைத்திருக்கிறார்கள். அதை என் அதிகாரக் குழுவாக அமைத்திருக்கப்படுது என்பது தான் என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஆலோசனைக் குழுவாக அதை அமைப்பதைக்காட்டிலும் அதிகாரக் குழுவாகவே அமைத்து அதனிடம் நிர்வாக அதிகாரங்களையும் பொறுப்புகளையும் கொடுத்தால் நல்லமுறையில் நடக்கும்.

பொதுவாக கலெக்டர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்படுவதை நான் எதிர்க்கமாட்டேன். ஆயினும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கு மதிப்பு இல்லாத வகையில் ஒரு உத்தியோகஸ்தரை அமைத்து விடுவது பொருத்தமானது அல்ல.

அடுத்தபடியாக நகராட்சி மன்ற ஆணையாளரைப் பற்றிய கான்பிடென்ஷியல் ரிப்போர்ட்டை நகரசபைத் தலைவர் எழுதவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பது சரியில்லை. பத்துப் பதினைந்து வருஷ காலமாக ஆணையாளராக இருந்து வரும் ஒருவரைப் பற்றி நேற்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்த நகரசபைத் தலைவர் கான்பிடென்ஷியல் ரிப்போர்ட் எழுதவேண்டுமென்று சொன்னால்—எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். தன்னுடைய பொறுப்பை உணராமலேயே சில நகரசபைத் தலைவர்கள்—அந்த ஆணையாளர் ஒரு ரொடடி என்று எழுதி வைக்கிறார்கள். இது முற்றிலும் சரியானது அல்ல. இதை மீண்டும் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

நகரசபைத் தலைவர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்பது அதிகாரிகளைக் கசக்கிப் பிழிவதற்காக அல்ல. ரெட் டேபிச முறையின்றி சீக்கிரத்தில் நகரசபைக் காரியங்களைத் திறம்படப் புரியவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நகரசபைத் தலைவர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்க சர்க்கார் முன்வரும்போது ஆணையாளர்களையே நீக்கிவிட முன் வராவிட்டாலும் கூட, நகரசபைத் தலைவர்களுடைய நிர்வாகத்தில் ஆணையாளர்களும் அடிக்கடி குறுக்கிடாது இருக்கும்படியாகவும் செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் ஊராட்சி மன்றங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள் திறமையாகச் செயல்பட முடியும்.

* **SRI S. LAZAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வெள்ளை அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கும்போது குறிப்பிட்டு பேசுகையில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் எதிர்பார்த்த அளவு வளர்ந்து வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். உலகத்தில் ஒரு பாகத்திலாவது இந்த பிரச்சனையை தீர்த்திருக்கின்றார்களா என்றால் இல்லை என்று சொல்லவேண்டும். மற்ற தேசங்களில், நல்ல நிலைமையில் இந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் அபிவிருத்தி

5th November 1957] [Sri S. Lazar]

அடைந்துவருகிறது. இந்தியாவை பொறுத்தவரையில் இந்திய சிற்றரசர்களுடனான முஸ்லீம் அரசர்களாலானும் சரி, வெள்ளைக்காரர்கள் ஆண்ட போதிலும் சரி ஸ்தலங்களில் நல்ல நிலைமைக்கு மாற்றுவதற்கு மறந்திருக்கிறார்கள். சமார் 50, 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்த ஒரு ஸ்தல அரசாங்கம் முதன் முதலாக கொண்டுவரப்பட்டதன் சரித்திரத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். மற்ற நாடுகளில் நல்ல முறையில் அமைத்து மக்களுக்கு நல்ல அறிவும் அனுபவமும் ஏற்படுகின்ற இந்த முறையில் பார்க்கும்போது அரசியல் துறையிலே பெரிய பெரிய மாறுதல்கள் ஏற்பட்ட போதிலும் ஸ்தல அரசாங்கம் ஏற்பட்டதன் முதற்கொண்டு நல்ல முறையிலே நடைபெறவில்லை.

இந்த சட்டசபையிலே பார்க்கும்போது நமது நாட்டிலேயுள்ள ஸ்தல அரசாங்கங்கள் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு இந்த வெள்ளை அறிக்கை கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. குறிப்பாக இப்பொழுது வெள்ளை அறிக்கையில் குறிப்பிட்ட சில அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டவிலே என்ற காரணத்தால் மக்களிடையே ஆர்வம் குறைந்துவிட்டது. இதே சமயத்தில் முனிசிபாலிட்யும் இங்கு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் மக்கள் நேரடியாக பார்க்கக்கூடிய நிலைமையில் இந்த நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்கிறது. பெரிய அறிஞர்கள் எல்லாம் ஜனநாயக அரசாங்கத்தை காப்பாற்றவேண்டும் என்ற நல்ல முறையில் வளரவேண்டும் என்று ஒரு வருஷத்திற்கு தேர்தல் இல்லாமல் ஒரு ஸ்பெஷல் அதிகாரியைப் போடவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஆனால் அதே சமயத்தில் முனிசிபாலிடிகள் மட்டும் நல்ல முறையில் இயங்க இப்போது நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஜனநாயகம் நல்ல முறையில் வளரவேண்டுமானால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு பூரண அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று அறிக்கையிலே சொல்லி இருக்கிறார். இது முனிசிபாலிடிகள் போன்ற பொறுத்த வரையில் நம்முடைய நாட்டில் முற்றும் பொருந்தும். முனிசிபல் தலைவருக்கு பூரண அதிகாரம் கொடுத்தால்தான் முனிசிபாலிடிகள் நடை முறையில் நன்றாக இயங்க முடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அரசாங்கம் ஒரு Supervisory Control மட்டும் வைத்துக்கொண்டு அதிகாரம் எல்லாவற்றையும் வழங்குவதுதான் நல்லது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஆனால் ஏதோ நம் நாட்டில் நமது அரசாங்கம் இந்த அதிகாரத்தை பூராவும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு அளிக்கவில்லை.

அயல் நாடுகளில் அதுவும் குறிப்பாக France தேசத்தில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் எவ்வாறு இயங்கிவருகிறது என்றால், Paris நகரம்கூட ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ்தான் இருக்கிறது. அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற தேசங்களில் பெரிய corporation கள் இருக்கின்றன. ஆனால் 50, 60 வருஷ காலமாக நடை முறையில் பார்க்கும்போது central control அரசாங்கம் வைத்துக்கொள்ள முற்படுகிறது. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் அதிகாரத்தை குறைத்துக்கொள்ள வருகிறது. ஆகவே இந்த ஏற்பாட்டில் இந்தக் கருத்துக்களை அமைத்து பார்க்கும்போது முனிசிபாலிட் போன்ற சபைகளின் பதவி காலம் குறைந்தது 5 வருடமாவது இருக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதோடு என்னுடைய ஒரு முக்கியமான கருத்து என்னவென்றால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் ஏற்பட்டுத்தொடர்ந்து காலத்திலே அனுபவமுள்ளவர்களும், அதிலுள்ள சிக்கல்கள் தெரிந்த ஒரு சிலர் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்பது முனிசிபாலிட்யின் ஆயுட்காலம் ஐந்து வருஷகாலமாக இருப்பது அவசியம். மூன்றில் ஒரு பங்கினர் வெளியேறினால் நலமாக இருக்கும். அதாவது இப்போது நமது மேல் சபையில் நடைபெறுகின்ற ஒரு முறையை போல, இங்கும் ஏற்படுத்தினால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் தொடர்ந்தாற்போல் அனுபவசாலிகளும், சகலமும் தெரிந்தவர்களும் இருப்பார்கள் என்றும், இதனால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களும் நல்ல முறையில் நடக்க ஏதுவாக யிருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு Business Committee ஒன்றை

[Sri S. Lazar]

[5th November 1957]

ஏற்படுத்தி, நல்லபடி நடப்பதற்காக ஒரு முறையை வகுக்கவேண்டும். அதில் அரசியலை புகுத்தாது பொதுவான முறையிலே நடைபெறுவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும்.

10
a.m.

SRI T. T. DANIEL : Mr. Speaker, Sir, the village panchayats in ancient days had an important place in the national life of our country. In certain cases, the village panchayats had even powers to undertake legislation for collecting taxes for local purposes. They were more or less self-contained, autonomous units in our national life. But, Sir, with the advent of the British Rule and with the inroads of Western civilization into our economic and social life, the importance or the significance of the village panchayat began to decay. Gradually with the coming into existence of towns, where the social life of the people was different, villagers were forced to leave the villages to settle down in towns. So much so, the predominant position of the village and the village unit in our national life began to dwindle in importance. But it must also be stated that even the British rulers did realize the importance of village panchayats in our economic life. The Royal Commission on Decentralization, the Local Boards Act of 1884 and the Local Boards Amendment Act of 1920 were all intended by the Government to develop the village panchayat system. It must be pointed out that with the introduction of schemes for national development, the importance of village panchayats has become all the greater. The Planning Commission has emphasised that the village panchayats should form more or less the agency for the execution of the various development schemes, and that they should form the very foundation of the social and economic structure of our country. It is with this object, I believe, this White Paper has been introduced. In discussing the White Paper, I would like to point out certain facts for the consideration of the Government. It is stated that the lifetime of the presidentship of the panchayats must be extended from three to five years. In view of the fact that there are no provisions for the removal of the village panchayat president from office and in view of the fact that the president is not going to be directly elected, it is not proper to extend the lifetime of the presidentship from three to five years. There must be clear provisions for the removal from office of the president under certain circumstances. When he loses, for instance, the confidence of at least two-thirds of the total number of members of the panchayat, he should quit office.

Sir, in this connection, I would also suggest that the system of secret ballot must be adopted for the purpose of the election of the President. Because, it seems to be the object of the Government to avoid as far as possible, communal hatred and also dissensions and factions among the villagers. If that be the real object and purpose of the Government, I do not think there is any harm in introducing the secret ballot system for the election of the President.

Sir, the formation of the Panchayat Union is an absolute necessity. When we concede that a Village Panchayat Union must be formed, it may not be possible for village panchayats to do

5th November 1957] [Sri T. T. Daniel]

certain types of work which could otherwise be properly taken over by the Panchayat Union. There seems to be a suggestion that the control which the District Board has over the schools must be given to the Panchayat Union. I think it will be better if control is taken over by the Government in such matters. After all, law and order and education should be absolutely in the hands of the Government. There are certain matters which those bodies could undertake. But, for the proper functioning of the Government, it is absolutely necessary that they should have control over certain matters. In such cases, it will be better that the Government directly take over control. If on the other hand, the Panchayat Unions are entrusted with such work which should be taken over by the Government, the Panchayat Unions will not be able to function properly in executing the various developmental works which they will otherwise be able to do.

SRI P. S. ELLAPPAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பஞ்சாயத்துபோர்ட் விஷயமாக மூன்று தினங்களாக விவாதம் நடந்து கொண்டுவருகிறது. அது சம்பந்தமாக ஒவ்வொருவருடைய அபிப்பிராயத்தையும் அதை எந்த விதத்தில் நடத்தினால் கிராமங்களுக்கு சௌகரியம் உண்டாகும் என்ற விஷயமாகவும் பேசினார்கள். எல்லோரும் வெள்ளை அறிக்கை, வெள்ளை அறிக்கை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அந்த வெள்ளை அறிக்கை என்ற விஷயத்தில் நான் புகுந்து பார்க்க எனக்குத் திறமை கிடையாது. ஆகவே என்னுடைய அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு கிராமங்கள் எப்படி நடக்கிறது. அதற்கு எந்த விதமான உதவி செய்தால் கிராமங்கள், மஹாத்மாஜி அவர்கள் சொன்னபடி அதை சௌகரியமாக்கி மக்கள் கேட்கத்தை அடைவார்கள் என்ற முறையில் என் அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு இரண்டொரு விஷயத்தை சொல்கிறேன். ஜில்லா போர்ட் ஒழிக்கப்பட்டது. இனி பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் என்று நாம் பேசுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் தங்களின் விவகாரங்களை தாங்களே தீர்த்துக்கொள்ளும்படியாக பஞ்சாயத்துகளை அமைத்து அதிகாரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். கிராம அதிகாரிகள் பஞ்சாயத்திற்கு அடங்கி நடக்கவேண்டும். நில சாகுபடி, நீர்பாசனங்கள், கிராம சீர்திருத்தம் செய்வது, இவைகளை முக்கியமாக பஞ்சாயத்திற்கே விட்டுவிடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும். ஒரு கிராமத்தில் உற்பத்தியாகும் உணவை அந்த கிராமத்திலேயே உபயோகிக்கவேண்டும். இவைகள்தான் வறுமையைப் போக்கும் வழி. ஜாதிப் பூசல்களை ஒழிப்பதன் வழி உடனடியாக காந்திஜி அவர்கள் கூறியதுபோல் சுயதேவைப் பூர்த்தித் திட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவர எல்லாவிதமான அதிகாரங்களும் பஞ்சாயத்திற்கே இருக்கவேண்டும்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் படிக்கக்கூடாது. அதில் இருக்கிறதை அவர்கள் சொன்னால் நன்றியிருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. S. ELLAPPAN : இதற்கு முன் எனக்கு இந்த அனுபவம் கிடையாது. இப்பொழுதுதான் வந்திருக்கிறேன். நான் சொல்கிற விஷயத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இல்லாவிட்டால் விட்டுவிடுகிறேன். ஆகவே, உடனடியாக காந்திஜியின் சுயதேவை பூர்த்தியை அமலுக்குக் கொண்டு வா எல்லாவிதமான அதிகாரங்களும் பஞ்சாயத்திற்கே இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது ஒரு பிரச்சனை எற்பட்டிருக்கிறது. இன்று சீர்திருத்தம் சரிவர நடைபெறுமா என்ற சந்தேகம் சிலருக்கு உண்டாகலாம். அவ்வாறு சந்தேகிப்பது ஆனும் கட்சியினர் தங்கள் அதிகாரத்தை விட்டுக் கொடுப்பதற்கு மறுப்பதானது ஆகும். போலீஸ் ரெவனியூ அதிகாரிகளும் பஞ்சாயத்திற்கு அடங்கி நடந்தால் மக்களுக்கு உள்ள எல்லாவிதமான

[Sri P. S. Ellappan] [5th November 1957]

பிரச்சினைகளையும் சுமுகமாக தீர்த்துக் கொள்ளலாம். மாகாணம் முழுவதும் சுயதேவைப் பூர்த்தியை அமலுக்குக் கொண்டு வர முடியாது. எனது தாலுகாவில் சிக்காம்பூர் பிரிக்கா இருக்கிறது. அது 416 கிராமங்கள் கொண்டது. மதுராந்தகம் தாலுகா பெரிய தாலுகா. ஆகவே அந்த தாலுகாவில் எல்லா இடங்களிலும் இந்த சுயதேவை பூர்த்தியைச் செய்ய முடியவில்லை என்று சொன்னால் ஒரு தாலுகாவில் ஒரு பிரக்காவை எடுத்துக்கொண்டு, மஹாத்மாஜி அவர்கள் சொன்னபடி 18 விதமான திட்டங்களை கிராமங்களுக்குச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. இது விஷயமாக வினோபாஜி அவர்களும் மைசூரில் நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் சொன்னதை, அந்த சமயத்தில் நேருஜி, நம் மேன்மைதங்கிய ராஜேந்திரப் பிரசாத், அமைச்சர்களும் போய் அதை எப்படி நடத்துவது என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த விதமான ஒரு முறையை நம் கிராமங்களின் முன்னேற்றத்தைக் கருதி இதைச் செய்வீர்களையானால் மிகவும் நல்லதாயிருக்கும். ஆகவே, மதுவிலக்கு, ஆரம்பக் கல்வி இன்னும் பலவித நீர்ப்பாசனம், புறம்போக்கு, கிராமங்களில் நடக்கும் சண்டைகள் இவைகளை எல்லாம் தீர்த்து வைப்பதற்கு, இவைகளை அவர்களே செய்வதாயிருந்தால் அவைகள் சலப்பாய் முடியும். இந்த விதமான ஒரு திட்டத்தை அமலுக்குக்கொண்டு வரும்படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri A. VEDARATNAM PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு இப்பொழுது விசேஷ உரிமைகள் கொடுத்து அதிகாரத்தை பரவல் முறையிலே அனுஷ்டிக்கப் பட முன் வந்திருப்பதை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இப்பொழுது அதிகாரம் குவிந்து கிடக்கிறது, மத்திய அரசாங்கத்திலும் மாகாண அரசாங்கத்திலும் பரவல் முறை வரவேண்டிய அந்த இடங்களில். ஆனால் அதற்கு நாம் செய்யக்கூடிய விஷயம் ஒன்றுமில்லை. ஆனபோதிலும் அந்தக் கருத்தை யாவது நாம் மனதில் வைத்து நம் காரியங்களை நடத்தவேண்டும் என்பது தான் எனது முக்கியமான கோரிக்கை. இங்கு பேசிய ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களும், பஞ்சாயத்திற்கு நிதி போதாது, நிதி போதாது என்பதைத்தான் வற்புறுத்தினார்கள். என் நிதி போதவில்லை என்றால், இப்பொழுது இந்த அரசாங்கமும், மத்திய அரசாங்கமும் அனைவரும் செலவிடும் பணம் அனைத்தும் கிராம வாசிகள் கொடுக்கிற வரிப் பணத்திலிருந்துதான் பெரும்பகுதி நடைபெறுகின்றன. ஆனால் கிராம வாசிகள் கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு பணம் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். அந்த நிதி முழுவதையும் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு உங்களுக்கு வேண்டிய செலவை நீங்களே வரி போட்டு வசூலித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று இப்போது கூறப்படுகிறது. இந்த முறை மாறி கிராம வாசிகள் கொடுக்கும் வரி முழுவதும், அவர்களின் பஞ்சாயத்து செலவுகள் போக எஞ்சிய தொகையைத்தான் மாகாண அரசாங்கமோ அல்லது மத்திய அரசாங்கமோ எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமே அல்லாமல் அவர்களின் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு உங்களுக்குவேண்டிய பணத்திற்கு நீங்கள் வரி போட்டு வசூலித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வது சரியான முறையாகாது என்பதை நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். வரி முழுவதும், கிராமப் பஞ்சாயத்தின் தேவைகளுக்குப்போக மிகுதி மற்ற அரசாங்கங்களுக்குச் செல்லவேண்டும். இந்த பஞ்சாயத்து வெள்ளை அறிக்கையிலே ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைக் குறிப்பிடவில்லை. கிராம வாசிகளுடைய பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான அம்சம் எவதும் இதில் அதிகமாகக் காணப்படவில்லை. எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் கிராம சுயதேவையைப் பற்றிச் சொன்னார், அதைத்தான் நான் பின்னும் இங்கு வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். கிராமம் என்றால் எப்படியிருக்க வேண்டும், பஞ்சாயத்து எப்படியிருக்கவேண்டும் என்பதற்கு உதாரணமாக அன்மரிக்கா, பிராண்டி போன்ற நாடுகளை நான் குறிப்பிடவில்லை. குஜராத் மாகாணத்தில் வேட்சி என்ற இடத்தில் ஒரு கிராமத்தை கிராம சுயதேவைக்காக மாதிரி முறையில் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களின் அறிக்கையும்

5th November 1957] [Sri A. Vedaratnam Pillai]

பிரசுரமாகியிருக்கிறது. அதையும் மந்திரியவர்கள் ஒரு முறை படித்து இந்த பில்லைத் தயாரிக்கும் காலத்தில் இந்த அடிப்படைக் கருத்தை உள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு அதைத் தயாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த கிராமத்தில் தேவை என்ன, அதன் ஜனத்தொகை என்ன, அதன் நிலப்பரப்பு எவ்வளவு எனெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு என்ன பற்றுக்குறையிருக்கிறதோ அதை உபரியாக்கவும், உபரியாக என்ன இருக்கிறதோ அதைக் குறைத்துக் கொள்ளவும் அங்கு தேவையான பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய ஒரு அழகான திட்டத்தை தயாரித்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதிகாரமில்லாத நிர்மான ஊழியர்கள் சேர்ந்து இந்த ஒரு நல்ல காரியத்தை அங்கு சாதிக்க முடிந்தது, சகல அதிகாரத்தையும் பெற்று அமைக்கப்படுகிற கிராம பஞ்சாயத்துகள் இந்த முறையில் எவ்வளவு அதிகமாசச் செய்ய முடியும் என்ற விஷயத்தை மந்திரியவர்களும் இந்த செலக்ட் கமிட்டியிலே அங்கத்தினர்களாக வருகிறவர்களும் தங்கள் மனதிலே இந்தக் கருத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்த திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கே அதிகாரம் குவிந்திருந்தாலும் அல்லது பணம் குவிந்திருந்தாலும் சில குறைபாடுகள் அங்கு வந்து விடுகின்றன. எனவேதான் வினோபாஜி சொன்னது போல் “The State should wither away” ஆட்சி முறை எங்கு குறைவாக இருக்கிறதோ அங்குதான் நல்ல ஆட்சியாக இருக்கும் என்று ஒரு ஆங்கில பழமொழியை குறிப்பிட்டேன். எனவேதான் இந்த அடிப்படையில் ஏற்பாடுகள் செய்வதும் ஆஸ்பத்திரி போன்ற பல திட்டங்களை அமைப்பதும் பஞ்சாயத்தினுடைய வேலை அல்ல. இன்று இதனால் அவர்கள் எல்லா விஷயங்களுக்கும் அரசாங்கத்தினுடைய தயவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருப்பதற்கு பதிலாக தங்களுடைய தேவைகளை தாங்களே பூர்த்தி செய்து கொள்ளும்படியான நிலைமையில் இந்த பஞ்சாயத்து அமையுமானால் அரசாங்கத்தை அவர்கள் நிர்வகிப்பதற்குத் தேவையான நிலைமை குறையும். அதோடு தாங்களே தங்கள் காரியத்தை பார்த்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையை உண்டு பண்ண வேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களையும் செலக்ட் கமிட்டி அங்கத்தினர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இரண்டு நாட்களாக இந்த வெள்ளை அறிக்கையின் பேரில் பல விவாதங்கள் நடந்திருக்கின்றன. பல அங்கத்தினர்கள் தமது கருத்துக்களை எடுத்து வெளியிட்டார்கள். உண்மையாக நமது நாட்டில் ராமராஜ்யம் ஏற்பட்டால்தான் நாடு செழிப்புற வாழ முடியும் என்பதில் யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இல்லை. ஆகவே அந்த அடிப்படையில் பேரித்தான் இந்த வெள்ளை அறிக்கை உருவாகியிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இருந்தாலும் அதில் இன்னும் சில மாறுதல்களைச் சேர்த்து இந்த வெள்ளை அறிக்கை உருவாகுமானால் இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்கும். என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். நேற்றும் இன்றும் பேசினவர்கள் சில கருத்துக்களை குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது பஞ்சாயத்திலும் மற்ற இடங்களிலும் வோட்டு எடுப்பு முறையானது ரகசியமாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்றும் பகிரங்கமாக இருக்கக்கூடாது என்பதையும் பலர் தெரிவித்தார்கள். அதுதான் உண்மையென்று எனக்கும் புலப்படுகிறது. ஆகவே வோட்டு எடுப்பு முறையானது ரகசியமாக இருக்கவேண்டுமென்றுதான் நானும் கருதுகிறேன். இரண்டாவதாக வோட்டு எடுப்பு முறையானது எல்லா முறைகளும் ஒரே தன்மையாக இருக்கவேண்டும். முனிசிபாலிட்டி தேர்தலாக இருந்தாலும் சரி, சட்டசபை தேர்தலாக இருந்தாலும் சரி, பஞ்சாயத் தேர்தலாக இருந்தாலும் சரி, எல்லா தேர்தல்களிலும் ஒரே முறையாகத்தான் இருக்கவேண்டும். இரண்டாவது இந்த வெள்ளை அறிக்கையில் பஞ்சாயத்துலிருந்து யூனியன் பஞ்சாயத்துக்கு யார் பிரதிநிதியாக போவார்கள் என்பது நன்றாக, தெளிவாக குறிப்பிடவில்லை. பஞ்சாயத் போர்டு தலைவரோ அல்லது வேறு யாராவது யூனியன் பஞ்சாயத்துக்கு பிரதிநிதியாக போகலாம் என்றிருக்கிறது. அந்த முறை மாற்றவேண்டும் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

[Srimathi P. K. R. Lakshmikantham] [5th November 1957]

கிறேன். பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்தான் பிரதிநிதியாக செல்லவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அடிப்படியான கருத்து. மேலும் பஞ்சாயத்தின் கீழ் ஆஸ்பத்திரி முதலியவை இருப்பதைவிட ஜில்லா போர்டின்கீழ்தான் இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் தாய், சேய் நலவிடுதி, இவைகள் அந்தந்த பிளாக் பஞ்சாயத்தின் கீழ்தான் இருக்கவேண்டும். இது தவிர ஆஸ்பத்திரிகள், ஹைஸ்கூல்கள் இவைகள் ஜில்லா போர்டின் கீழ் இருப்பதுதான் நல்லது. மேலும் பஞ்சாயத்துக்களில் பெண்களுக்கு என்று தனி ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும். இரண்டாவதாக முனிசிபாலிட்டி சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இரண்டு லட்சம் ஜனத்தொகை என்ற விகிதாசாரத்தின் பேரில் 42 அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்று வெள்ளை அறிக்கையில் கண்டிருக்கிறது. அந்த விகிதாசாரப்படி பார்த்தாலும் மதுரையில் சுமார் 4 லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த விகிதாசாரப்படி பார்த்ததால் மதுரையில் 50 ஸ்தானங்களுக்கு மேல் இருக்கலாம் என்றும் நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். மேலும் மதுரை முனிசிபாலிட்டியானது சென்னைக்கு அடித்தப்பட்டியாக உள்ள ஒரு முனிசிபாலிட்டியாக இருக்கிறது. அதை கார்ப்பரேஷனை ஆக்கவேண்டுமென்று அங்குள்ள மக்கள் இரண்டு மூன்று வருடங்களாக வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் கார்ப்பரேஷனை அமைப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன் அமைச்சர் அவர்கள் அன்பு கூர்ந்து மதுரை முனிசிபாலிட்டியை கார்ப்பரேஷனை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேர்தல் ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒரு முறை என்று வகுக்கப்பட்டிருப்பது அவசியமில்லை, இப்பொது இருப்பது போல், மூன்று வருஷங்களாகவே இருந்தால் போதும் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஆகவே இதைப் பற்றி கமிட்டியானது வேண்டிய முடிவு செய்யும் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI N. R. THIYAGARAJAN : தலைவர் அவர்களே இரண்டு நாட்களாக நடந்த விவாதத்தின் மீது நான் கூறிக்கொள்வது என்னவென்றால் ஒரு ஆலோசனைக் குழுவுக்கு இந்த மசோதாவை அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் மெம்பர் அவர்கள் அவருடைய தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்க வேண்டுகிறேன்.

SRI N. R. THIYAGARAJAN : நான் இந்த தீர்மானத்தை என் கொண்டு வந்தேன் என்றால் தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற மூன்று கோடி மக்களுடைய வாழ்க்கையை பிரதிபலிக்கக்கூடிய மசோதாவாக இது இருக்கிறது. இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றும்போது இதைப்பற்றி ஒவ்வொரு குக்கிராமத்திலும் என்ன அபிப்பிராயம் என்பதை ஆர அமர ஆலோசித்து இதில் சரியான முடிவுக்கு வரவேண்டும். ஆகவே ஒரு ஆலோசனை குழுவுக்கு இந்த மசோதாவை அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய தீர்மானத்தை பிரேரேபித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் மெம்பர் அவர்கள் அந்த பிரேரேபினையை வாசிக்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

SRI N. R. THIYAGARAJAN : Sir, I move—

“and on such consideration this Assembly resolves to constitute a Committee consisting of the following Members to assist the Minister for Local Administration in finalizing the Schemes for the Reform of Local Administration in the State of Madras :—

1 Sri B. Bhaktavatsalu Naidu (Deputy Speaker).

2 „ S. Ramaswami Naidu.

3 Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran.

5th November 1957] [Sri N. R. Thiyagarajan]

- 4 Sri K. S. Subramania Gounder.
- 5 „ C. Muthiah Pillai.
- 6 „ A. A. Rasheed.
- 7 „ K. Vinayakam.
- 8 „ A. Nesamony.
- 9 „ K. N. Palaniswamy Gounder.
- 10 „ C. R. Ramaswami.
- 11 „ V. K. Ramaswamy Mudaliyar.
- 12 „ V. K. Kothandaraman.
- 13 „ P. U. Shanmugam.
- 14 „ K. Sattanatha Karayalar.
- 15 „ S. Pakkirisami Pillai.
- 16 „ P. S. Chinnadurai.”

SRI A. GOVINDASAMY : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : The Motion is—

“ and on such consideration this Assembly Resolves to constitute a Committee consisting of the following Members to assist the Minister for Local Administration in finalizing the Schemes for the Reform of Local Administration in the State of Madras :—

- 1 Sri B. Bhaktavatsalu Naidu (Deputy Speaker).
- 2 „ S. Ramaswami Naidu.
- 3 Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran.
- 4 Sri K. S. Subramania Gounder.
- 5 „ C. Muthiah Pillai.
- 6 „ A. A. Rasheed.
- 7 „ K. Vinayakam.
- 8 „ A. Nesamony.
- 9 „ K. N. Palaniswamy Gounder.
- 10 „ C. R. Ramaswami.
- 11 „ V. K. Ramaswamy Mudaliyar.
- 12 „ V. K. Kothandaraman.
- 13 „ P. U. Shanmugam.
- 14 „ K. Sattanatha Karayalar.
- 15 „ S. Pakkirisami Pillai.
- 16 „ P. S. Chinnadurai.”

* SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் வெள்ளை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதில் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரை எந்த முறையில் தேர்ந்தெடுப்பது என்பதுபற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் தேர்தலானது மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் தேர்தலாக இருக்கவேண்டுமெனியொழிய பஞ்சாயத்து போர்டு உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கும் தேர்தலாக இருக்கக்கூடாது என்பதை நான் சேர்ந்திருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தின் சார்பில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடித்தபடியாக, பஞ்சாயத்து போர்டு, தான் வசூல் செய்யும் பணத்தை யெல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் கொடுத்துவிட்டு அதன்பிறகு அதனிடமிருந்து வேண்டியபோது பணத்தை வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்பது

[Sri S. M. Annamalai] [5th November 1957]

பஞ்சாயத்து போர்டின் உரிமையைப் பறிப்பதாக இருக்கிறது. ஆகையால் அந்த அந்த பஞ்சாயத்து தான் வசூல் செய்யும் பணத்தை சேவிங்ஸ் பாங்கில் போட்டு அதிலிருந்து வேண்டியபோது எடுத்துக்கொள்ளும் நிலையை உண்டாக்கவேண்டும். வெள்ளை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஏற்பாட்டிற்கு முக்கிய காரணம், “பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவருக்கு கையெழுத்து போடத் தெரியாது. ஆகவே பஞ்சாயத்து வசூலிக்கும் பணத்தை யூனியனிடம் கொடுத்து வேண்டியபோது வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும்” என்று வெள்ளை அறிக்கையில் கண்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ, எல்லா பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களும் படித்திருக்கிறார்களே தவிர, . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவருக்குக் கையெழுத்துப் போடத் தெரியாது என்று வெள்ளை அறிக்கையில் எந்த இடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது?

SRI S. M. ANNAMALAI : அவர்களுக்குச் சரிவரக் கையெழுத்துப் போட தெரியவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM : அவர் (கனம் அங்கத்தினர்) கறுப்பு அறிக்கையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார், வெள்ளை அறிக்கையை அல்ல (சிரிப்பு).

MR. SPEAKER : சரி, நீங்கள் பேசுங்கள், பரவாயில்லை.

SRI S. M. ANNAMALAI : நிலத் தகராறுகள் அனைத்தையும் தீர்க்கும் பொறுப்பை பஞ்சாயத்து போர்டிடம் விடுவது நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து கோர்ட்டுகளை நியமித்து அவைகளிடம் சில குறிப்பிட்ட வழக்குகளை மட்டும் ஒப்படைத்தால் நன்றாக இருக்கும். சில குறிப்பிட்ட சிலில், கிரமினல் வழக்குகளை அவைகளிடம் ஒப்படைக்கலாம். இப்பொழுது பஞ்சாயத்து போர்டுகள் பஞ்சாயத்து கோர்ட்டுகள் சில வேலைகளைச் செய்துவருகின்றன. 160 முக்காடு கேஸ்களைப்போன்ற வழக்குகளை மட்டும் பஞ்சாயத்து கோர்ட்டிடம் ஒப்படைத்தால் நன்றாக இருக்கும். பஞ்சாயத்து கோர்ட்டை பஞ்சாயத்து போர்டிடமிருந்து பிரித்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முதல் தரப் பஞ்சாயத்துக்கள், இரண்டாம் தரப் பஞ்சாயத்துக்கள் என்று பஞ்சாயத்துக்களைப் பிரித்துவிட்டு, ஜில்லா பஞ்சாயத்து ஆபீசர் இரண்டு வித பஞ்சாயத்துக்களையும் மேற்பார்வை செய்யவேண்டும் என்றும், அவர் முதல் தர பஞ்சாயத்துக்கள் சம்பந்தமான ரிப்போர்ட்டை இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லோக்கல் போர்ட்ஸுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றும், இரண்டாவது தர பஞ்சாயத்துக்கள் சம்பந்தமான ரிப்போர்ட்டை ரெவினயூ டிவிஷனல் ஆபீசருக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றும், வெள்ளை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு வித பஞ்சாயத்துகளும் ஒரே அதிகாரியின் கீழ் இருந்தால்தான் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இரண்டு விதமான ரிப்போர்ட்டுகளை டி. பி. ஓ. (ஜில்லா பஞ்சாயத்து ஆபீசர்) இரண்டு அதிகாரிகளுக்கு அனுப்புவதென்றால், அது டி. பி. ஓ.-விற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். அடுத்த படியாக, முதல் தர பஞ்சாயத்துக்களை ஆடிட் செய்யும் லோகல் பண்டு இலாகா அதிகாரிகளே இரண்டாவது தர பஞ்சாயத்துக்களையும் “ஆடிட்” செய்யவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராம சேவக்குகளை பஞ்சாயத்துக்களின் நிர்வாக அதிகாரிகளாகப் போடுவது உசிதமல்ல. இப்போது கிராம சேவக்குகள் நன்றாக வேலை செய்வவில்லை. கிராமங்களில் அவர்களுக்கு இப்போது கொடுத்திருக்கும் வேலைகளையே அவர்கள் சரிவரச் செய்யமுடியாத நிலையில் இருக்கும்போது அவர்களை பஞ்சாயத்துக்களின் நிர்வாக அதிகாரிகளாகப்

5th November 1957] [Sri S. M. Annamalai]

போடுவது அவ்வளவு உசிதமாக இருக்காது. கிராம அதிகாரிகளை வரிகளை வசூலிக்கச் செய்து அவர்களுக்கு 6½ சத விசிதம் கமிஷன் கொடுக்கலாம் என்று அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகளை இந்த வேலைக்கு நியமித்தால் பில் கலெக்டர்களின் நிலை என்ன ஆகும் என்பது விளக்கப்பட வில்லை. கிராம அதிகாரிகளுக்குப் பதிலாக பில் கலெக்டர்களையே நியமித்து வரிவசூலித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வருஷத்திற்கு இரு முறைகள் கூட வேண்டும் என்று அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிப்பதற்கு ஒரு முறையும் எந்த எந்தத் தொகுதியில் என்ன என்ன வேலைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒரு முறையும், ஆக இரண்டு முறைகள் கூடலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏறத்தாழ இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை யாவது கூட வேண்டும். அப்படி இருந்தால் தான், அந்த வட்டாரத்தில் என்ன என்ன வேலைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, என்ன என்ன வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டும் என்பன பற்றி ஆராயமுடியும்.

பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள் மக்களாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். காரணம், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முறை இருந்தால் தான், பாமர மக்கள் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களாக வர முடியும். பஞ்சாயத்து போர்டு மெம்பர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை இருந்தால் உண்மையாகவே பணக்காரர்கள்தான் தலைவர்களாக வர முடியும், பாமர மக்கள் வர முடியாது. ஆகவே பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் மக்களாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்துக்களுக்கு பூரண சுதந்திரம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்த வெள்ளை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்தான், 1957-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் அகில இந்திய டெவலப்மெண்ட் கமிஷனர்கள் மகாநாட்டில் “பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை ஒரு தனி இலாகாவிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். மற்ற இலாகாவுடன் இதைச் சேர்க்கக்கூடாது” என்பதை அழுத்தமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மேலும், அரசியல் சட்டத்தில் 40-வது ஷரத்தில் (ஆர்டிகிள்) “பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை ஒரு தனி இலாகாவைக் கொண்டு நடத்தவேண்டும். அதற்கு சர்வ அதிகாரங்களும் இருக்க வேண்டும்.” என்று கண்டிருக்கிறது. அது போக, ஸ்ரீ. எஸ். கே. பட்டல் அவர்களும் பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் சுதந்திரமுள்ள தனி இலாகாவிடம் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், நமது வெள்ளை அறிக்கையில், பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் பூராவும் ரெவின்யூ இலாகாவிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்று கண்டு இருக்கிறது. அதாவது, வெள்ளை அறிக்கையில் 5-வது பக்கத்திலுள்ள 12-வது பிரிவில்

“The Primary responsibility for executing this programme within each revenue division will be vested in the Revenue Divisional Officer concerned” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இது ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபிசரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி XII “எ” பிரிவில் ரீஜனல் இன்ஸ்பெக்டருக்கு இருக்கும் அதிகாரம், இரண்டாவது பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசருக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது,

“In order to enable the Revenue Divisional Officers to discharge this responsibility statutory powers in relation to class II Panchayats which are at present exercisable by Regional Inspectors, will be delegated to and vested in the Revenue Divisional Officer. These powers will include the exercise of statutory powers in relation to Panchayat Union Joint Committees also” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சகல அதிகாரங்களும் ரெவின்யூ இலா

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [5th November 1957]

காவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கலெக்டர், ஜில்லா ரீதியில் **Planning** கமிட்டியின் தலைவராக இருக்கிறார். அவருக்குக் கீழே ரெவின்யூ டிவிஷனால் ஆபீசர் **Panchayat Union** தலைவராக இருக்கிறார். ஆதலால் இப்போது பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இருக்கும் அதிகாரம் பூராவையும் ரெவின்யூ இலாகாவிடம் ஒப்படைக்கக்கூடியதாக இந்த வெள்ளை அறிக்கை இருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தின் 40-வது ஷரத்தின் படி இல்லாமல், பஞ்சாயத்துக்களின் அதிகாரம் பூராவையும் ரெவின்யூ இலாகாவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த அதிகாரங்களை இன்ஸ் பெக்டர் ஆப் லோகல் போர்டிடம்தான் ஒப்படைக்கவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு எல்லா அதிகாரங்களையும் ரெவின்யூ இலாகாவில் ஒப்படைக்கக் கூடியதாக இருக்கக்கூடாது. அத்துடன் அறிக்கையின் 25-வது பக்கத்தில் "Amounts due to Village Panchayats shall be paid in cash by the Panchayat Union with reference to the bills presented by them" என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்கள் தங்களுடைய எல்லா பில்ல்களையும் பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் கொடுத்தால் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் நிலைமையை வெள்ளை அறிக்கையில் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து களில் பரவலாக ஏதாவது வேலைகள் நடந்தால், அப்போது செலவுக்கான பில்லை பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குக் கொடுத்து அவர்களிடமிருந்து பணத்தைப் பெற வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே எல்லாம் "ஸெண்ட்ரீலஸ்" பண்ணப்படுகிறது. இது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். 1950-வது வருஷ பஞ்சாயத்துச் சட்டப்படி பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இருக்கும் சுதந்திரத்தை நீக்கி, எல்லா விஷயங்களையும் "ஸெண்ட்ரீலஸ்" பண்ணக்கூடியதாக வெள்ளை அறிக்கை இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன் குறைந்தது 82 பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஸ்தாபனமாக இருக்கும். மதுரையில் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 4-5 ஹரிஜனப் பிரதிநிதிகள், 1 கூட்டுறவு இலாகப் பிரதிநிதி சேர்ந்த அந்த யூனியனில் 86-ஆக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் வருஷத்திற்கு இரண்டு தடவைதான் கூட வேண்டும் என்று அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்" பற்றிய விஷயங்களைக் கவனிப்பதற்காக ஒரு தடவையும் "பட்ஜெட்"-க்காக ஒரு தடவையும், ஆக இரண்டு தடவைதான் கூடலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி செய்வதில் என்ன பிரயோஜனம் இருக்கிறது?

வெள்ளை அறிக்கையில் பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் பூராவும் ப்ளாக் டெவலப்மெண்டு ஆபீசரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அன்றாட பஞ்சாயத்து நிர்வாக விஷயங்கள் ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசரிடம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய நிலைமையில் வெள்ளை அறிக்கை இருக்கிறது. ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட்டில் பஞ்சாயத்து ஆபீசர் போடப்படுகிறார்கள். அவருக்கு ரெவின்யூ டிவிஷனால் ஆபீசர், இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லோகல் போர்ட்ஸ் என்ற இரு மேலதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இரண்டு அதிகாரிகளின் கீழ் இருந்துகொண்டு பஞ்சாயத்து ஆபீசர் எப்படி பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை நன்றாக நடத்தமுடியும்?

Administrative Control Inspector of Municipal Councils-க்கு கொடுக்கப் பட்டு இருக்கிறது. Disciplinary Control, Revenue Divisional Officer-ரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கிறது வெள்ளை அறிக்கை நான்காவது பக்கத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், பஞ்சாயத்து ஸர்க்கிள்கள் என்று கண்டிருக்கிறது. For every Panchayat Union a joint committee should be constituted. Every panchayat should be represented on this committee by one member என்று கண்டிருக்கிறது. அதற்கு அடுத்தார் போல் ஸர்க்கிள்களைப் பற்றியும், அந்தப் பிரதிநிதிகள் எப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு என்ன வேலை யென்றும் பஞ்சாயத்து ஸர்க்கிள்களுக்கு என்ன வேலையென்றும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதில் பலவித முன் பின் முரண்பாடுகள் இருப்பதால், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு என்ன அதிகாரமென்றும், பஞ்சாயத்து

5th November 1957] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

ஸர்க்கிள்களுக்கு என்ன அதிகாரமென்றும் தெளிவாகவில்லை. பஞ்சாயத்து Control-ஐ ரெவினியூ ஆபீஸரிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுப்பதால், பஞ்சாயத்து சுதந்திரத்தை பாதிக்கக் கூடிய விஷயம். ஆகையால் ரெவினியூ ஆபீஸரிடம் கொடுப்பதை விட்டு ஒரு இன்ஸ்பெக்டென்ட் ஆபீசரை வைத்து இந்த நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்குத் தகுந்தார் போல் சட்டம் கொண்டுவரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI G. G. GURUMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபைமுன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வெள்ளை அறிக்கையிலே, பஞ்சாயத்துக்கள் சரியாகச் செயல்பட வில்லையென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பஞ்சாயத்துக்கள் சரியாகச் செயல்படாத காரணம் பஞ்சாயத்துக்களின் நிதி வசதியும், நிர்வாகத்திற்கு வேண்டிய ஆட்கள் இல்லாததாலும், டெக்னிகல் அபிவிருத்தி என்று சொல்லக் கூடிய சூப்பர்வைஸர்கள் இவர்களுடைய உதவி இல்லாததும் தான்.

1950-ம் வருஷத்திய சட்டம் செய்யும்போது கூட பஞ்சாயத்துக்கள் சரியாகச் செயல்படவில்லை என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டது. பஞ்சாயத்துக்களை எல்லா கிராமங்களிலும் ஏற்படுத்தவும் முடியவில்லை. இதற்கு நிதி நிலைமையே முக்கியமான ஒரு காரணம். இப்போது இருக்கிற வெள்ளை அறிக்கையிலே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஏற்கெனவே பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சில வரி ஆஸ்பத்தங்களையும் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் வீட்டு வரி, தொழில் வரி, வாகன வரி இவைகள் குறைவாகத்தான் கிடைக்கும். அதிகமாக வருவது ஸ்டாம்பு ஸர்சார்ஜ் டியூட்டிதான். இந்த முக்கியமான வரி ஆஸ்பத்தம் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டுள்ள கடமைகளைச் சரிவர நடத்த முடியுமா என்று யோசனை செய்யவேண்டும். லாண்ட் ரெவினியூ ஸர்சார்ஜ் 1952-ல் பாஸ் செய்யப்பட்டு இந்த வரி இப்போது யூனியனுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமான வரி வினங்களை மாற்றி விடுவதால் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய கடமைகளைச் சரிவர இயங்குமா என்று யோசனை செய்யவேண்டுமென்று சமர்ப்பித்துக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துக்களுக்குத் தற்போது இருக்கக் கூடிய கிரமினல், சிலில் வியாஜியங்களை விசாரிப்பதற்கான அதிகாரத்தை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று வெள்ளை அறிக்கை குறிப்பிடுகிறது. இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இந்த அதிகாரங்களைக் கொடுக்காவிட்டாலும் கிராம பஞ்சாயத்து கோர்ட்டுகளை ஏற்படுத்தினால் கிராமவாசிகளுக்குள் ஏற்படக்கூடிய சிறு தாவாக்களை விசாரித்துக் கொள்வதற்கு மிகவும் சனகரியமாக இருக்கும்.

மற்றப்படி, இந்த வெள்ளை அறிக்கையிலே அதிகப்படியான அங்கத்தினர்களுக்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் 2,500 ஜனத்தொகை இருக்கக் கூடிய ஒரு கிராமத்திற்கு 15 அங்கத்தினர்கள் இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி அதிகமான அங்கத்தினர்கள் போடுவதற்கு அவசியம் இருக்கவேண்டும். இவ்வளவு அங்கத்தினர்கள் தேவையா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதிகமான அங்கத்தினர்களை வைத்தால் நல்ல காரியங்கள் செய்ய முற்படும்போது அபிப்பிராய பேதங்கள் ஏற்படுமாதலால் நல்ல காரியங்களை எடுத்துக் கொள்ள முடியாத நிலையேற்படும் என்பதை யோசனை செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து ஆபீஸர்கள், டெபுடி பஞ்சாயத்து ஆபீஸர்கள் இவர்களுடைய வேலைகளைப் பற்றி எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டில் சேர்ப்பதால் வேலைகள் சரிவர நடைபெறுது. தனியாக இயங்கும் சக்தி கொடுக்காவிட்டால் இது சரிந்து விடக்கூடிய நிலையேற்படும். டெபுடி பஞ்சாயத்து ஆபீஸர்கள், டிஸ்ட்ரிக்ட் பஞ்சாயத்து ஆபீஸர்கள், ஒரு பக்கம் கிளாஸ் I பஞ்சாயத்தை மேற்பார்வைபார்க்கும் வகைக்கு லோகல் போர்டு இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களிடத்திலும், கிளாஸ் II பஞ்சாயத்தை மேற்பார்வைபார்க்கும் வகைக்கு ஆர். டி. ஓ. இவர்களிடத்திலும் இவர் வேலை செய்யவேண்டி இருக்கிறது. இதனால் பஞ்சாயத்துக்கள் சரியாக வேலை செய்ய முடியுமா

[Sri G. G. Gurumurthi] [5th November 1957]

என்பதைப் பற்றி மிகவும் சிக்கலான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இவைகளை அனுசரித்து மற்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஜில்லா போர்டுகளின் அதிகாரத்தைப் பெறுவதோடல்லாமல், பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் அதிகாரங்களை எடுத்துக் கொள்ளக் காரணமென்ன? இப்போது இருக்கக் கூடிய அதிகாரங்களை இந்த மாதிரி எடுப்பதால் அதிகமான சிக்கல்கள் உண்டாகக் கூடும். அம்மாதிரி சிக்கல்கள் ஏற்படாமல் நிவர்த்திக்க வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் வட்டாரகமிட்டிகளின் பிரஸிடெண்டுகளெல்லாம் இதில் வைஸ் பிரஸிடெண்டுகளாகின்றார்கள். யார் வைஸ் பிரஸிடெண்டாக வருகிறார்களென்பது அவர்களைய வயதை சீனியாரிட்யாக வைப்பதென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஸர்க்கின் கமிட்டி வேண்டுமா என்று ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* Sri M. D. RAMASWAMI : சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள 5 நிமிஷ நேரத்தில் குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு 500க்கு மேற்பட்ட ஜனத் தொகை இருக்கவேண்டுமென்று ஒரு விதி இருக்கிறது. 500 இருப்பதால் வசதிக் குறைவு ஏற்படுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஒரு கிராமம் என்பதற்கு பதில் குறும் கிராமம், என்று எடுத்துக் கொண்டால் நிர்வாகத்திற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று என்னுடைய அபிப்பிராயம். குறும் கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் ஒன்றாக வாழும் வரையில் ஒரு இடத்தில் இருப்பவர்களுக்கு பாதகமேற்படாதவாறு செயல்படவேண்டும். ஒரே குறும் கிராமத்தில் 3, 4 கிராம பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்படவேண்டிய அவசியம் ஏற்படலாம். அது மிகவும் குறைந்த பட்ச ஜனத்தொகை. பல வசதிகளைப் பகிர்ந்து கொடுக்கும்போது, வசூல் செய்யும் போது, அப்படி வசூல் செய்யப்பட்டதைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கும் போது கஷ்டம் வருமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். வேள்ளை அறிக்கையின் 26-வது பக்கத்தில் வில்லேஜ் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு எந்தெந்த வகையிலே வரிப் பணத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே, அஸ்ஸைன்ட் ரெவின்யூ என்பதில் 4, 5 ஐடம்களில் கிராமத்தில் வசூலாகக் கூடிய லாண்ட் ஸெஸ்ஸிலிருந்து பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தரப்பட்ட கிராமமாயிருந்தால் அதை அப்படியே கொடுத்துவிடலாம். ஆனால் 4, 5 கிராமங்களை நிர்வகிக்கக் கூடிய பஞ்சாயத்துக்கள் இருந்தால் எந்த முறையில் பங்கிட்டுக் கொடுப்பது என்பதைப் பற்றி விவரமாகச் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குப் பணம் அலாட் செய்யும் போது ஜனத் தொகை விகிதாசாரத்தில், கிராமப் பஞ்சாயத்து யூனியனின் ஜனத்தொகையையும், அந்த கிராமத்தின் ஜனத்தொகையையும் பார்த்து அந்த விகிதாசாரத்தில் பிரித்துக்கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப் படுகின்றது. பஞ்சாயத்து வருமானத்தை ஒதுக்கும் போது ஜனத் தொகை வீதத்தில் பிரித்துக் கொடுக்கப் படுமா அல்லவா என்று தெரியவில்லை. அதைத் தெளிவுபடுத்தவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துக்களின் நிதி நிலைமை பற்றி கவனிக்கும் போது அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட நிதி நிலைமையைக் கண்காணிக்க நல்ல முறையிலே ஆயுட் செய்வதற்கு ஏற்பாடு இருக்கவேண்டும். சில அங்கத் தினர்கள் சொன்னார்கள், இந்தக் கண்காணிப்பு மிகவும் அதிகமாக இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை, அவர்களுக்கு சுயேச்சையாகப் பார்த்துக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சர்க்கார், இந்தப் பொதுத்தாபனங்களிடம் ஊழல்கள் அதிகமாக இருப்பதால் இதில் தலையிட ஏதுவாக இருக்கிறதென்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். தெரிந்தோ, தெரியாமலோ பண விஷயங்களில் தவறுகள் ஏற்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, பஞ்சாயத்துக்களின் நிதி நிலைமைகளை சரியான

5th November 1957] [Sri M. D. Ramaswami]

முறையிலே, நல்ல முறையிலே ஆடிச் செய்வதற்கும் மேற்பார்வை செய்வதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

இதைத் தவிர முனிசிபல் சேர்மன்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற விதிகளை இந்த வெள்ளை அறிக்கையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அது வரவேற்கத்தக்க விஷயம் தான். சேர்மனுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அதிகாரங்கள் முனிசிபல் கவுன்சிலுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிற அதிகாரி என்ற அடிப்படையில் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். தவறுகள் ஏதாவது நடந்தால் அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை முனிசிபல் சேர்மனுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். குற்றங்களை விசாரித்து முடிவு செய்யும்போது அப்படி முடிவு செய்யக் கூடிய அதிகாரம் சேர்மனிடத்தில் இருக்கவேண்டும் என்ற விதியையும் இதில் சேர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குப் பளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர் கமிஷனராக இருப்பார் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இல்லாமல் அவர் காரியதரிசியாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் பொறுத்தமாக இருக்கும். அப்பொழுதுதான் அவர் பஞ்சாயத்து யூனியன் ப்ரசிடென்ட் அதிகாரத்தை நிறைவேற்றி நடத்துவதற்குப் பொறுத்தமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் நான் குறுக்கிட்டுச் செல் முன் வந்திருப்பதற்குக் காரணம் இங்கே நடந்துவரப்படும் விவாதத்தைக் கவனிக் கும்போது சில அடிப்படையான கருத்துக்களில் குழப்பங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நான் காண்கிறேன். அப்படிப்பட்ட குழப்பங்கள் இல்லாமல் நாம் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்பதற்காக எனக்குத் தெரிந்த சில யோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் சபையின் முன் சமர்ப்பிக்க நான் முன் வந்திருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு நாம் முக்கியமாக மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம் இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டின் நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு சில லட்சியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நாம் முடிவு செய்திருக்கிறோம். அந்த லட்சியங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக ஒரு நிர்வாக அமைப்பை நாம் ஏற்படுத்திக்கொண்டால் அந்த லட்சியங்களை விரைவில் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றிக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைக்கும். ஆகவே இன்றைக்கு பல துறைகளிலும் இந்த கிராம ஆட்சி, ஊராட்சி, நகர ஆட்சி, இவைகள் முற்றிலும் மாற்றப்பட்டால் எல்லா விதமான நிர்வாகத் துறையிலும் இன்றைக்கு என்ன மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஆலோசனை செய்து அதற்கென்று போதிய முடிவுகளைச் செய்யக் கூடிய ஒரு கட்டத்தில் நாம் இப்பொழுது இருக்கிறோம். நாம் ஒழுங்கு, அமைதி இவைகளை மட்டும் நிலை நடைப் கூடிய சர்க்கார் அல்ல. நாம் இப்பொழுது ஒரு சேஷமநல சர்க்காராக மாறிக்கொண்டிருக்கிறோம். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் முழுவதையும் உயர்த்துவதற்கு என்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் நாம் திட்டம் வகுத்து அவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்குத் தக்க காரியங்களையும் நாம் கடந்த நாளிலிருந்து வருஷங்களாகச் செய்து கொண்டு வருகிறோம். அந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் நமக்கு சில அனுபவங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்த திட்டங்களில் எது முக்கியமானது என்றால் இப்பொழுது நடைபெற்று வரும் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம், சமுதாய நல திட்டம், கிராமப் பகுதிகளில் செய்து வரக்கூடிய திட்டங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி முதலிடம் பெறக்கூடியவைகளாகவும் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட புரட்சிகரமான மாறுதல்களைச் செய்யவேண்டும் என்றும் சொல்லி

[Sri C. Subramaniam] [5th November 1957]

யிருக்கிறார்கள். நமது பிரதம மந்திரி அவர்களும் இதைப்பற்றி பல இடங்களில் பேசி வந்திருக்கிறார். அதைப்பற்றி இந்நாட்டிலும் பேசியிருக்கிறார் வெளி நாட்டிலும் பேசியிருக்கிறார். இன்றைக்கு நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் திட்டங்களில் முதன்மை ஸ்தானம் பெற்றது தேசிய அபிவிருத்தி திட்டங்களும், சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டங்களும் தான் என்பதை அவர் பல இடங்களில் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார். இதைப்பற்றி அவர் ஏன் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்றால் இன்றைக்கு நாம் செய்துமுடிக்க வேண்டிய திட்டங்கள் யந்திரசாலைகளை முடிப்பது அல்லாது பெரியகல்வி ஸ்தாபனங்களை அமைப்பது, ரோடு, சாலைகளைப்போடுவது, பாலங்களை கட்டுவது முதலியவைகள் ஒரு புறம் இருக்க இவைகளையெல்லாம் உத்யோகஸ்தர்களுக்கும் நிபுணர்களுக்கும் வைத்துக்கொண்டு செய்து முடித்து விடலாம். இன்னும் அவர்களை வைத்துக்கொண்டு பல ஆலைகளையும் கட்டி முடித்து விடலாம். மக்களுடைய முழு உழைப்பும் இல்லாமலேயே ஏதோநமக்கு இருக்கக் கூடிய நிதியை வைத்துக் கொண்டோ அல்லது யந்திரங்களை வைத்துக்கொண்டோ ஒரு ஏற்பாட்டி சாலைகளையோ அல்லது பாக்டரியையோ அமைத்து விடலாம். அதே மாதிரி ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டுமென்றாலோ அல்லது கட்டடத்தை கட்டவேண்டுமென்றாலும் கட்டிவிடலாம். சாலையை அமைத்து விடலாம். இன்னும் இருக்கக்கூடிய சாதனங்களை வைத்துக் கொண்டு அவைகளின் மூலமாக நாட்டில் இருக்கக் கூடிய ஒவ்வொரு குடும்பமும் ஒவ்வொரு மனிதனும் முன்னேற்றமடையக்கூடிய நிலை ஏற்பட வேண்டும். அந்த நிலை எப்படி இருக்கவேண்டுமென்றால் அவைகள் இப்படிப்பட்ட ஆலைகள் கட்டுவதற்கும் பாலங்கள் கட்டுவதற்கும் ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்துவதற்கும் இன்னும் பல முன்னேற்றங்களைச் செய்வதற்கும் கருவியாக இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட அவசியம் இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தினால் பெரும் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று அவைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதன் மூலமாக கிராமங்களில் இருக்கக் கூடிய பொருள்பாலான கோடிக்கணக்கான மக்கள் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த முற்பட்டால் எவ்வளவோ முயற்சி செய்து ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக் கூடிய லட்சியத்தை அடைந்து விட முடியும் என்பதை நாம் நன்கு தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஆகவேதான் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பெரும் பிரச்சனை நாட்டில் இருக்கக் கூடிய ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கையையும் உயர்த்துவதற்கு என்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் இருக்கக் கூடிய திட்டங்களுக்கு மிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால்தான் இப்பேர்ப்பட்ட பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கிராம அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்கு நாம் முதலிடம் கொடுத்திருக்கிறோம்.

கிராம அபிவிருத்தி திட்டங்கள் மூலம் நாம் இன்றைக்கு முழு பல்னை அடைகிறோமா என்பதை பற்றி யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதற்காக கிராமங்களை சிறு சிறு பிரிவுகளாகப் பிரித்து அந்த ஒவ்வொரு பிரிவுகளையும் ஒரு தனிப்பட்ட நிர்வாக பகுதியாக இன்றைக்கு அமைத்துப் ப்ளாக் என்ற அடிப்படையில் இன்றைக்கு பல அபிவிருத்தி திட்டங்களைச் செய்ய முயற்சி செய்திருக்கிறோம். இந்த ஐந்து வருஷங்களில் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய அனுபவம் என்ன என்பதை யோசித்துப் பார்த்தால் எங்கெங்கே மக்கள் உற்சாகத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் விஷயங்களைத் தெரிந்து தங்களுடைய நன்மைக்காக ஏற்படுத்தி இருக்கக்கூடிய திட்டங்களுக்கு உதவி அளிக்கிறார்களோ, எங்கெங்கே அவைகளுக்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்களோ அங்கேயெல்லாம் திட்டம் வெற்றி அடைந்திருக்கிறது. அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு திட்டம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. ஒத்துழைப்பு இல்லாத இடங்களில் ஏதோ ஒரு அளவுக்கு சில காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாமேயொழிய மக்களின் ஒத்துழைப்பும் திட்டத்தின் லட்சியத்தை மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாத இடங்களில் அதிகப்படியான பலன் தரவில்லை. ஆகவே தேசிய அபிவிருத்தி திட்டம் சமுதாய நல திட்டம் இருக்கக் கூடிய பிரதேசங்களில் மக்களுடைய ஒத்துழைப்பும் உற்சாகமும் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக இருக்க

5th November 1957] [Sri C. Subramaniam]

கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு பலன் அதிகமாக அடைந்திருக்கிறது. எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு மக்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அங்கே வெற்றி பெரும் என்பதை நாம் உணருகிறோம். அந்த முறையில் நிர்வாக அமைப்பை மாற்றி அமைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு அதிகாரிகளும் அவசியம்தான். அப்படிப்பட்ட துறைகளில் நிபுணர்களும் படித்த உத்தியோகஸ்தர்களும் அவசியம்தான். அதிகாரிகள் அவசியம் தான். அந்தந்தத் துறைகளிலே நிபுணத்துவம் படைத்த உத்தியோகஸ்தர்கள் அவசியம் தான். ஆனால், அவர்கள் மட்டும் எந்தத் திட்டத்தையும் வெற்றிகரமாக நிறுவேற்றிவிட முடியாது. நான் இன்னொரு இடத்தில் சொன்ன உகாரணத்தையே இங்கும் சொல்லவிரும்புகிறேன். அதிகாரிகளையும் இன்னும் இந்த வெவ்வேறு துறைகளிலே இருக்கும் நிபுணர்கள் எல்லோரையும் நம் முண்ட உடம்புக்குச் சமாளமாகச் சொல்லலாம். வெறும் உடம்பு மட்டும் இருந்தால் போதாது. அந்த உடம்புக்கு உயிர் இல்லையென்றால் செத்தபிணமாக கருதுகிறோம். மனிதனுக்கு இருக்கும் எல்லா உறுவங்களும் இருக்கலாம்; அமைப்புசனம் இருக்கலாம். ஆனால், உயிர் இல்லையென்றால் அதை நாம் மனிதனுக்குக் கருதமுடியாது. அதே மாதிரிதான், இன்றைக்கு மற்ற திட்டங்கள், அந்தத் திட்டங்களுக்கு அடிப்படையிலே ஏற்பட்டிருக்கும் அதிகாரிகள் இவைகளெல்லாம் உடம்பைப் போன்றவை. அந்த உடம்பு நல்லமுறையிலே இயங்கவேண்டுமானால், மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு, மக்களுடைய ஆர்வம் ஆகிய உயிர் அந்த உடம்பிலே புருந்தால்தான் உண்மையிலேயே நல்லமுறையில் வேலை செய்யமுடியும். இதை எப்படிச் செய்வது? இதற்காக எப்பேர்ப்பட்ட நிர்வாகத்தை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றுதான் நாம் இன்றைக்கு யோசித்துப்பார்த்து முடிவுக்கு வரவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம்.

இதைப்பற்றி ஆலோசிக்கும்போது கருத்து வேற்றுமைகள் இருப்பதிலே ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஒவ்வொருவரும் நினைக்கலாம். தான் நினைக்கிற அளவிலே, தனக்கட்சி நினைக்கிற அளவிலே, மாறுதல் செய்தால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று உண்மையாகவே அவர்கள் நம்பலாம். ஆனால், இன்றைக்கிருக்கும் நிலைமையிலே கட்சி அடிப்படையிலே, இந்த நிர்வாக அமைப்பு பிரிக்கப்படவேண்டும் என்று நான் விரும்பவில்லை. நிர்வாக அமைப்பைப் பொருத்தவரையிலும், எல்லோரும் ஏகமனதாக ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய அமைப்பாக இருந்தால்தான் அமைப்பிற்கு நல்ல முறையிலே வேலைசெய்வதற்கான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை உணர்ந்து, அதன் காரணத்தால்தான், இன்றைக்கு இந்த நிர்வாக அமைப்பிலே மாறுதல் ஏற்படும்போது, இங்கிருக்கும் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து விவாதித்து ஒன்றுபட்ட ஒருமனப்பட்டுள்ள நிர்வாக அமைப்பை நாம் நம்நாட்டுக்கு அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற முயற்சியால்தான் இந்த வெள்ளை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, இங்கிருக்கும் அங்கத்தினர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியும் நியமிக்கப்பட்டு, அவர்கள் செய்யக்கூடிய சிபார்சுகளின் அடிப்படையிலே இந்த நிர்வாக அமைப்பை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்கிறோம்.

ஆகவே, இன்றைக்குச் சில யோசனைகள் சபை முன்சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறதென்றால், நாம் எல்லோரும் உட்கார்ந்து யோசிப்பதற்கு அடிப்படையாக இருக்கும் ஒரு சிலகருத்துகள் நம்முன்னால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் முடிவான கருத்துகள் இல்லை என்பதை பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள்கூட அப்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள். ஏதோ சில கருத்துகள் அந்த வெள்ளை அறிக்கையில் கண்டிருக்கின்றன, ஆகையால், “சர்க்கார் அந்த முடிவுகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அதற்கு ஒரு ஆதரவு வாங்குவதற்காகத்தான் இந்தக் கமிட்டி அமைக்கப் படுகிறது” என்று யாராவது நினைப்பார்களானால் அது தவறான கருத்து என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சில கருத்துக்களை அடிப்படையாக நம்முன்னால் வைத்துத்தான் அந்தக் கருத்துகள் சரியா இல்லையா, அல்லது வேறு விதத்தில் மாற்றியமைக்கவேண்டுமா என்று நாம்

[Sri C. Subramaniam] [5th November 1957]

யோசனை செய்யவேண்டும். அந்த முறையில், யோசிப்பதற்கு ஒரு அடிப்படையாக இருப்பதற்காகத்தான் இந்த வெள்ளை அறிக்கை இந்தச் சபை முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இது சர்க்காருடைய கடைசி வார்த்தை அல்லது முடிவான கருத்துக்கள் என்று யாரேனும் கருதுவார்களானால், இப்போதே அந்தத் தப்பிப்பிராயத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே முறையில், இங்கிருக்கும் மற்றவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு மெம்பர் பேசும்போதும் சொன்னார்கள், “ நான் இருக்கக் கூடிய திராவிடக் கட்சியின் சார்பில் இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்” என்று தயவு செய்து அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். வெள்ளை அறிக்கையின்பேரில் ஏதாவது கருத்துக்கள் இருக்குமானால்-கருத்துக்கள் இருக்கவேண்டியது அவசியம். கருத்துக்கள் இல்லாத அரசியல்கட்சி இருக்கமுடியாது. அவைகளைச் சொல்லும்போது “இதுதான் முடிவான கருத்துக்கள், இதை நிறைவேற்றுவதற்காகத்தான் நான் இந்தக் கமிட்டிக்குள் போகின்றேன்” என்று அப்பிராயங்களுடன் இந்தக் கமிட்டிக்குள் வந்து பணியாற்ற விரும்புவாரானால், நல்ல முடிவு ஏற்பட முடியாது. ஆகையால், இந்தக் கமிட்டியில் பணியாற்ற வருகின்றவர்கள் ஏன்? இங்கே இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருமே- இதுதான் முடிவான கருத்து என்று நினைத்துவிடக் கூடாது, என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கருத்துக்களை அலசிப் பார்த்து, ஆராய்ச்சி செய்து, நாட்டுக்கு நல்லது எது என்பதைப் பற்றி நாம் ஒரு முடிவுசெய்யக்கூடிய ஒரு பரந்த மனப்பான்மையுடன் நாம் இந்தச் சிக்கலான பிரச்சனையைப் பரிசீலனை செய்து பார்ப்போமானால் நல்ல முடிவுக்கு வருவோம் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை.

எனக்கு முன்பே அனுபவம் இருக்கிறது. கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி மாறுபாடான கருத்துக்கள், குழப்பங்கள் எல்லாம் இருந்தன. இருந்தாலும் நாமெல்லோரும் ஒன்றாக இருந்து, நாட்டுக்கு எதுநல்ல கல்வித் திட்டம் என்று முடிவுசெய்தோம். எல்லாக் கட்சிகளும் முடிவு செய்ய ஆரம்பித்தபோது அவரவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய அப்பிராய பேதங்களை ஒரு புறம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, நாட்டுக்கு எதுநல்லது என்று தீர்மானித்து முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டதை நான் பார்த்தேன். அதுபோல், நிர்வாக அமைப்பையும் கட்சிக்கொள்கைக்கு உட்பட்டதாகக் கட்சியினுடைய நலன்களுக்கும் பாதகங்களுக்கும் உட்பட்டதாக நாம் ஆக்கிவிடாமல் நாட்டுக்கு எது நல்லது, நம் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு எதுநல்ல நிர்வாக அமைப்பு என்ற அடிப்படையிலே இந்தப் பிரச்சனையைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து நல்லமுடிவு காணவேண்டும். இதன் மூலமாக பிற்கால நிர்வாகம் நல்லமுறையிலே நடந்து நாட்டுமக்கள் எல்லோருக்கும் பயன்படவேண்டும் என்று இதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அப்படி நிர்வாக அமைப்பைப் பார்க்கும்போது, சில அடிப்படையான கருத்துக்களையும் நம் மனத்திலே வைத்து, அதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டியது அவசியம். நான் முன்பு சொன்னதபோல, எந்தெந்த இடங்களில் மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு கிடைத்ததோ, மக்கள் ஆர்வம் இருந்ததோ, அங்கெல்லாம் நல்லகாரியங்களை, பெரிய காரியங்களைக்கூட சாதிக்க முடிந்தது என்ற அனுபவம் நம் முன்னால் இருக்கிறது. உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்: ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் பல கிராமங்களிலே நல்ல முறையிலே நடைபெற்று, தலைமுறை தலைமுறையாக இதுவரையிலும் நடைபெறுது விட்டிருந்த காரியங்கள்- சிறு காரியமாக இருக்கலாம்- எவ்வளவு சலபமாக, நல்ல முறையிலே செய்து முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று நாம் பார்க்கிறோம். மக்கள் அக்கரை எடுத்துக்கொண்டவேலை நன்றாக நடந்திருக்கிறது. மக்கள் அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளாமல் நாம் வேண்டுமானால் கால்பங்கு பணம் கொடுத்துவிடலாம். கண்டிராக்டரை வைத்துக்கொண்டு அந்தக் காரியம்

5th November 1957] [Sri C. Subramaniam]

நடக்கட்டும் என்று சொல்லும் இடங்களில் காரியம் எப்படி நடைபெற்றிருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது, சற்று குறைவாகத்தான் நடந்திருக்கிறது. ஆகவே, மக்களுடைய உற்சாகம், மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு அதிகமாக இருந்து, தங்களுடைய வேலை என்று கருதி அவர்களே அதிலே ஈடுபட்டு வேலை செய்த போதுதான் நல்ல முறையில் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அப்பேர்ப்பட்ட ஒத்துழைப்பு தர மக்களுடைய ஆர்வத்தைத் தட்டி எழுப்பவேண்டுமானால், எப்பேர்ப்பட்ட நிர்வாகமாக அமைய வேண்டும் என்று நாம் இன்றைக்குப் பார்க்கவேண்டும்.

அப்படி பார்க்கும்போது, கிராமத்திலே நடக்கக்கூடிய வேலைகள் என்ன என்பதைப்பற்றி நாம் முதலிலே கொஞ்சம் முடிவாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அந்த வேலைகளை நடத்துவதற்கு எப்பேர்ப்பட்ட நிர்வாக அமைப்பு இருக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி முடிவு செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அத்தியாவசியமாக சில வேலைகள் நடைபெற்று, அவைகள் ஸ்திரமாக நடைபெற்று வருவதற்கும் ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு முதன் முதலாக நல்ல குடிதண்ணீர்வசதி ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் அவசியம். அந்தக் குடிதண்ணீர்வசதியை இன்றைக்கு கிராமத்தில் ஏற்பாடு செய்துவிட்டால், அதைத் தொடர்ந்து நல்லமுறையிலே குடிதண்ணீர் வசதியைப் பெறக்கூடிய அளவுக்கு, அதற்கு வேண்டிய காரியங்களை யெல்லாம் செய்துவர வேண்டியது மிகமுக்கியம். கிணறு கட்டிவிட்டால் அதிலே எந்தவிதமான குப்பை, செத்தை விழுந்துவிடாமலும், கிணறுக்கான கட்டிடம் கட்டியிருப்பது விழுந்துவிடாமலும் பார்த்துக்கொள்வதற்கு நல்ல கண்காணிப்பு மிக அவசியம். குடிதண்ணீர் வசதிக்காக இன்னின், மோட்டார், தொட்டி, குழாய் முதலியவைகளை வைத்திருந்தாலும், அவைகளைத் தொடர்ந்து கவனிக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அந்த முறையிலே ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்துவிட்டால், அந்த ஏற்பாட்டை தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு கண்காணிப்பு அவசியமாக இருக்கிறது.

அதேமாதிரி வீதிகள் நல்ல முறையில் அமையவேண்டுமென்று நினைக்கின்றோம். அப்படி வீதிகள் அமைத்துவிட்டாலும் அவைகளில் தண்ணீர் தேங்காமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்காக சாக்கடை கட்டவேண்டும். கட்டிவிட்டாலும், அன்றாடம் கவனித்து வராவிட்டால், அவைகள் சீர்கெட்டு முன் இருந்த நிலைமையையே இன்னும் மோசமாக போக்கக் கூடிய நிலைமைவருகிறது.

பல இடங்களில் சாக்கடை கட்டியிருக்கிறார்கள். ரொம்ப உற்சாகத்துடன் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த சாக்கடைத் தண்ணீர் வெளியே போய் உருவதற்கு வழி இல்லாமலிருப்பதையும் பார்க்கமுடிகிறது. முன்பு எப்படியாவது சாக்கடைத் தண்ணீர் தானாக ஓடி உலர்ந்து போய் விடும். ஆனால் இப்பொழுது எல்லாத் தண்ணீரும் ஒரேபக்கமாக ஓடுகிறது. அதைச் சரியான முறையிலே பரிபாலிக்க முடியாத காரணத்தால் கொசு இல்லாத ஊரிலே கொசு உற்பத்தியாகக் காரணமாகிவிடுகிறது. சாக்கடை கட்டினது சரி. ஆனால், அதை நல்ல முறையிலே பரிபாலித்துச் சுத்தமாக வைத்திருப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டோம், காரியம் செய்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. அதைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருவதற்குப் பொறுப்பு இருக்கவேண்டும். வீதிகளில் விளக்குகள் அமைத்தால், அவைகளை நல்லமுறையிலே பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஒவ்வொரு ஊரிலும் பள்ளிக்கூடம் வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். பள்ளிக்கூடங்கள் பல ஊர்களிலே அமைத்திருக்கிறோம். அவைகள் சரிவர நடந்திருக்கின்றனவா என்று கல்வி இலாகாவின் பொறுப்பை வகிக்கும் என்னைக் கேட்டால், எனக்கு இன்னும் திருப்தி ஏற்படவில்லை என்றுதான் சொல்வேன். பல இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் பெரியதாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர, நாம் எவ்வளவு திறமைமாக அவைகள் நடக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நடைபெறவில்லை என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன். அதை எப்படி நடத்தமுடியும்?

[Sri C. Subramaniam] [5th November 1957]

அதேமாதிரி, சுகாதார வசதிகள், வைத்திய வசதிகள், ரோடுவேலைகள் போன்றவைகள் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களின்கீழ் நடைபெறுகின்றன. ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் பல ரோடுகள் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதோடு நின்றுவிட்டன. ஒரு பெரிய மழைப்பெய்தவுடன் ரோடு அடித்துக்கொண்டுபோய், அங்கே ரோடு போட்டிருக்கிறதா என்று சந்தேகப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. அதற்குக் காரணம், இவைகளைத் தொடர்ந்து பரிபாலித்து வரக்கூடிய ஏற்பாட்டைச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டோம். மக்களுக்குப் பொது சுகாதார வசதிகள், பொது கல்வி வசதிகள், மற்ற தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்துவிட்டாலும், அதோடுமட்டும் நின்றுவிட்டால் போதாது. இவைகளையெல்லாம் அந்தந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் கவனித்து வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். பஞ்சாயத்துக்கள் என்றும் ஜில்லா போர்டுகள் என்றும் அமைத்துவிட்டால்மட்டும் கிராமத்திலே முன்னேற்றம் கண்டுவிட முடியாது. மனிதனுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டுமானால் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை உயர பாடுபடவேண்டும். பொருளாதார நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு என்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்? இன்றைக்கு கிராமத்திலே மிசப்பெரிய தொழிலாக விளங்குகின்ற விவசாயம் முன்னேற்றம் அடையவேண்டும். விவசாயத்தை ஒட்டியிருக்கும் கால்நடைகள் நல்ல முறையிலே அபிவிருத்தி அடையவேண்டும். அன்றாடம் செய்யக்கூடிய—கோழி வளர்த்தல், தேனி வளர்த்தல் போன்றவை—பல்வேறு கைத்தொழில்கள் நடைபெறவேண்டும் என்ற முறையிலே இதை எப்படி அபிவிருத்தி செய்வது என்று அடிப்படையிலே பலதிட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்வந்திருக்கிறோம். விவசாயத்திலே முன்னேற்றம் காணுவதற்காக ஆங்காங்கு கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய வசதிகளை வைத்துக்கொண்டு எப்படி நல்ல உரங்களை தயார் செய்யமுடியும் என்ற ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறோம். இதேமாதிரி விவசாயத்திற்கு சிறு சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அமைப்பதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். இவைகளையெல்லாம் நல்ல முறையிலே செய்து முடிப்பதற்கு ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தவேண்டும். விவசாயம் மட்டுமல்ல. கிராமங்களில் பல கைத் தொழில்கள் நதிநீர்போய்விட்டன. அந்தக் கைத்தொழில்களுக்கு புத்தியூர் கொடுத்து அவைகள் நவீன முறையிலே இயங்கி மக்களுக்கு தேவையான எல்லாவிதமான பொருள்களையும் அங்கேயே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஒரு சில மாதங்கள் மட்டும் தான் குடியானவர்கள் வேலைசெய்துவிட்டு மற்ற காலத்தில் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்கள் வேலையில்லாத நேரங்களில் ஏதாவது வேலைசெய்து சிறு அளவு சம்பாதிப்பதற்காக பல்வேறு குடிசைத்தொழில்களை ஏற்படுத்தி நடத்தவேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். இவைகளையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து செய்வதற்குத்தான் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தை அமுல் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறோம். விவசாயம் முன்னேற்றுவதற்கு, தொழில்கள் முன்னேற்றுவதற்கு, கூட்டுறவு இயக்கம் அவசியம் என்ற முறையிலே ஒவ்வொரு ஊரிலும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள், கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைக்க பல முயற்சிகள் நடைபெற்றுவருகின்றன. நடக்கவேண்டிய வேலைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. எங்கேயோ ஏதோ இங்கிருந்துகொண்டு தீர்மானங்கள் செய்வதன்மூலமோ, பிரச்சினைகள் செய்வதன்மூலமோ அல்லது மந்திரிகள் காரியத்தரிகள் உத்தரவு போடுவதன்மூலமோ வேலைகள் நடந்துவிடாது. ஆங்காங்குள்ள மக்கள் எவ்வளவு தூரம் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒத்துழைப்பு அளிக்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்குத்தான் முன்னேற்றம் காணமுடியும். இந்த முறையில் செய்யவேண்டிய வேலைகள் அநேகம் இருக்கின்றன. முன்பிருந்த நிர்வாக அமைப்பு இதைச் செய்வதற்கு போதுமானதாக இல்லை. அதை மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்றமுறையில், இதுபற்றி யோசிப்பதற்காக இந்த வெள்ளை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜில்லாபோர்டு பிரச்னை முதலிலே நம் முன்னால் வந்தது. ஜில்லா போர்டுகள் இதுவரையிலும் சில காரியங்களைச் செய்து வந்திருக்கின்றன. திறமையாகவும் செய்துவந்திருக்கின்றன என்பதையும் நான் ஒப்புக்

5th November 1957] [Sri C. Subramaniam]

கொள்ளத்தயாராக இருக்கிறேன். பல ஜில்லாக்களிலும், அதுவும் சேவை உணர்ச்சியோடு கூடிய தலைவர்கள் அமர்ந்திருக்கக்கூடிய ஜில்லாக்களிலே, நல்லமுறையில் காரியங்களை அலசிப்பார்த்து தீர்மானம் செய்யக்கூடிய ஜில்லாக்களிலே பல முன்னேற்றமான காரியங்கள் நடைபெற்றிருப்பதை நாம் நிதர்சனமாக பார்க்கிறோம். அதற்கு இன்றைக்கு “ஸ்டீடியிகேட்” கொடுப்பதற்கு வேறொன்றும் தேவையில்லை. இந்த ஜில்லாக்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய கல்வி நிலையங்கள், ரோடுகள், சுகாதார வசதிகள் இவைகளைப் பார்த்தாலேயே நன்றாகத்தெரியும். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல, இன்றைக்கு ஜில்லாபோர்டுகளை மாற்றி வேறு ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னால், ஜில்லாபோர்டுகள் நல்ல முறையில் இயங்கிவரவில்லை என்ற காரணத்தினால் அல்ல. இன்றைக்கு நடக்கவேண்டிய வேலைகளுக்கு அந்த அமைப்பு ஒத்ததாக இல்லை என்பதினால்தான். திட்டங்களை இன்னும் அதிக அளவிலே நிறைவேற்றி வேலைகள் நடப்பதென்றால், அவைகளை இப்பொழுது இருக்கும் ஜில்லாபோர்டு அமைப்பு சரிவர செய்யமுடியாது என்கின்ற முறையில், இதை மாற்றி என்ன அமைப்பு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதுபற்றி முடிவு செய்வதற்காகவே இந்த யோசனைகளை கூறியிருக்கிறோம். ஆகையினால் இதுவரையிலும் ஜில்லாபோர்டு அங்கத்தினர்களாகவோ அல்லது தலைவர்களாகவோ இருந்தவர்கள், ஏதோ இந்த நிர்வாகத்தை நடத்தியவர்கள் மீது குறை சொல்லுவதாக இல்லை என்பதை நன்றாக உணரவேண்டுமென்று இன்றைக்கு வற்புறுத்தி சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய தலைவர்களுக்கு நான் சொல்லவில்லை. இருபத்தைந்து, முப்பது வருஷங்களாக ஜில்லாபோர்டு தலைவர்களாகவும், அங்கத்தினர்களாகவும் இருந்தவர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் நான் இதைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். ஆகையினால்தான் இன்றைக்கு நாம் யோசனை செய்துபார்த்து ஜில்லாபோர்டு அமைப்பு இதற்கு ஏற்றதாக இல்லை, வேறு எந்த அமைப்பில் இதை மாற்றவேண்டும் என்பதை யோசிப்பதற்காக அதற்கான சில ஆலோசனைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

யோசித்துப்பார்ப்போமானால், கிராமத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், அதை ஒரு தனி அங்கமாக நடத்தவேண்டியது பற்றி மாறுபட்ட கருத்து யாரிடமும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. அது ஒரு தனிப்பகுதியாக அமையவேண்டுமானால் அது எந்தெந்த காரியங்களைச் செய்யமுடியும் என்பது பற்றி ஆலோசனை செய்து முடிவுசெய்யவேண்டும். தனிப்பட்டு எந்தெந்த காரியங்கள் அதனால் செய்யமுடியும், எந்தெந்த காரியங்கள் அதற்கு ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்ற விவரங்கள் பற்றி நான் இப்பொழுது கூறவில்லை. யோசித்துப்பார்க்கவேண்டியது என்னவென்றால், கிராம அமைப்பில் எந்தெந்த காரியங்களை அவர்களிடம் ஒப்புவித்தால் அவர்கள் நல்ல முறையிலே தங்களுக்கு வேண்டிய தேவைகளை தாங்களே செய்ய முடியும் என்பதுதான். வீதிகள் அமைத்துக்கொள்ளுவது, சாக்கடைகள் கட்டிக்கொள்ளுவது, விளக்குகள் போட்டுக்கொள்ளுவது, வீதிகளை சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளுவது, குடிதண்ணீர் வசதி செய்துகொள்ளுவது இவைகளையெல்லாம் ஒரு கிராமம் தனியாக இயங்கி கவனித்து செய்து கொள்ளமுடியும் என்பது பற்றி யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. அதேமுறையில் அந்த கிராமத்திலிருந்து பக்கத்து கிராமத்திற்கு போகக்கூடிய சிறுரோடுகளை அவர்களே பார்த்து கவனித்து அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதையும் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். இதற்குமேல் ஒரு கிராமத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் பல கிராமங்களுக்குத் தேவையான வசதிகளை யார் செய்வது, அந்தக் காரியங்களை யார் நடத்துவது என்பதுபற்றியும் யோசனைகள் கூறியிருக்கிறோம். சாதாரணமாக ஆஸ்பத்திரி ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒன்று ஏற்பாடு செய்யமுடியாது. பத்து, பதினைந்து கிராமங்களுக்கு சேர்ந்துதான் ஒரு ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்த முடியும். அதை யார் நிர்வாகம் செய்வது என்பது பற்றி யோசிக்க வேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளிகள் கிராமத்திற்கு ஒன்று வைக்கலாம். ஆரம்பப் பள்ளிகள் தனித்தனி ஸ்தாபனமாக இருந்து நடைபெறுவது நல்லதா, அதை கண்காணித்து நல்லமுறையில் நடத்துவது யார், அதை உள்ளூர்

[Sri C. Subramaniam] [5th November 1957]

வாசிகளே அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு நல்லமுறையிலே நடத்த ஏற்பாடு செய்யமுடியுமா என்பதை கவனிக்கவேண்டும். அதை ஒரு தனிப்பட்ட ஸ்தாபனமாக வைத்துக்கொண்டு அங்கு இருக்கக்கூடிய உபாத்தியாயர்கள் அங்கிருந்தே வேலை செய்யவேண்டும், வேறு இடங்களுக்கு மாற்றுவதற்கு இடமே இல்லை என்ற முறையில் தனி ஸ்தாபனங்கள் அமைப்பதில் பல கஷ்டங்கள் நேரிட முடியும். நடைமுறையிலே நடப்பதைப் பார்த்தோமானால் கிராமங்களில் ஆரம்பப்பள்ளிகளை தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களாக நடத்துவதை விட, பலபள்ளிகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து, ஒரே யூனிட் முறையிலே நடத்தினால் உபாத்தியாயர்களை அவர்களுடைய சொளகரியங்களுக்கு ஏற்ற பிரகாரம் அங்கு ஏற்படக்கூடிய நிர்ப்பந்தத்தின் பிரகாரம் மாற்றி அமைப்பதற்கு ஒரு சொளகரியம் ஏற்படும். இந்தப் பள்ளிகளும் நல்லமுறையிலே கண்காணிக்கப்பட்டு இயங்கும். இந்த அடிப்படையிலே இதை யார் நடத்துவது என்பதை யோசிக்கவேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளிகள் வேண்டுமானால் ஒரு ஊருக்கு ஒன்று ஏற்படுத்தலாம், உயர்தர ஆரம்பப்பள்ளி ஒரு கிராமத்திற்கு ஒன்று ஏற்படுத்த முடியாது. 4, 5 கிராமங்களுக்குச் சேர்ந்து ஒரு பள்ளிதான் அமைக்கமுடியும். அப்படி இருக்கும் நிலையில் அதை யார் பார்த்துக்கொள்வது என்பதை தீர்மானிக்கவேண்டும். உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 10, 12 கிராமங்களுக்கு ஒன்று வீதம்கூட ஏற்படுத்த முடியாது. இன்னும் பல கிராமங்களுக்குச் சேர்ந்து ஒன்றாக ஏற்படுத்த முடியும். அதை யார் நடத்தவேண்டியது என்பதும் தீர்மானிக்கப்படவேண்டும்.

இப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும் பார்க்கும்பொழுது ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் தனிப்பட்டதாக சில விஷயங்கள் இருக்கின்றன. 5, 6 கிராமங்களுக்கும் சேர்ந்து செய்யவேண்டிய பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன, அதை விட அதிகமான பல கிராமங்களுக்கும் சேர்ந்து செய்யவேண்டிய பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. பிரகா, தாலுகா ரீதியிலும் செய்யவேண்டிய பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இம்மாதிரியான படிப்படியாக செய்யவேண்டிய காரியங்கள் பல இருக்கின்றன. இந்த அடிப்படையை வைத்துக் கொண்டு பஞ்சாயத்துகள் ஒரு தனி கிராமம் செய்யக்கூடிய காரியங்களை செய்யவேண்டும், மற்ற கிராமங்கள் பாதிக்கப்படாத காரியங்களை அவர்களே செய்துகொள்ளவேண்டும் என்ற முறையில் கிராம பஞ்சாயத்துகளுக்கு சில விஷயங்களை பிரித்துக்கொடுக்கவேண்டும். பல கிராமங்களையும் பாதிக்கக்கூடிய விஷயங்களை ஒரு கிராமம் கவனிக்க முடியாது. எந்தெந்தக் காரியங்கள் ஒரு கிராமம் தனியாக செய்யக்கூடியவை என்பதைப் பார்த்து அவைகளை பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைப்பது அவசியமாகிறது. அதே மாதிரி பல கிராமங்கள் கூட்டாக சேர்ந்து செய்யவேண்டிய காரியங்களை யார் கவனிக்கவேண்டும், அதற்கு எந்த அமைப்பு இருக்கவேண்டும் என்பதுபற்றியும் யோசிக்கவேண்டும். யோசித்துப் பார்த்து தனிப்பட்டு செய்யவேண்டிய விஷயங்களை பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்கலாம் என்று யோசனை சொல்லியிருக்கிறோம். பல கிராமங்களுக்கும் சேர்ந்து செய்யவேண்டிய விஷயங்களை யாரிடம், எந்த ஸ்தாபனத்திடம் ஒப்படைப்பது என்பதை யோசனை செய்து பார்த்ததில்தான் இன்றைக்கு பிளாக் அடிப்படையிலே, அபிவிருத்தி திட்டங்கள் அமுலாகி யிருக்கக்கூடிய பகுதி அடிப்படையிலே ஒரு ஸ்தாபனத்தை அமைத்து அந்த அடிப்படையிலே வேலை செய்வதற்கு வசதி இருக்கிறது என்பதை பார்க்கும்பொழுது அதை முழுவதும் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்ற முறையிலே ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு ஒவ்வொரு திட்டப் பகுதியிலும் அதற்காக தனி அதிகாரி பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஆபீஸர் இருக்கிறார். அதுமட்டுமல்ல, அங்கு கீழ்ப்பகுதியிலே காரியங்களைச் செய்வதற்காக கல்வி அதிகாரிகள், கைத்தொழில் அதிகாரி, கூட்டுறவு அதிகாரி, விவசாய அதிகாரி, அத்துடன் 4, 5 கிராமங்களுக்குச் சேர்ந்து எல்லாத்துறைகளிலும் பயிற்சி பெற்ற “வில்லேஜ் டெவலப் மென்டர்ஸ்” இம்மாதிரி அநேக அதிகாரிகளைப் போட்டிருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு இந்த அதிகாரிகளிடம் மட்டும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் பொறுப்பை ஒப்படைக்கும்போது அவை சரியான முறையில் நடைபெருவதில்லை. அந்தத் திட்டங்கள் வெற்றிபெறுவதில்லை என்பதைப்

5th November 1957] [Sri C. Subramaniam]

பார்க்கிறோம். ஆகையால்தான் இந்த உடம்புக்கு உயிர் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. அந்த உயிர் மக்கள் மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில்தான் இதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்ய வேண்டும்.

ஜில்லா போர்டுகளினால் நிர்வாகிக்கப்பட்டு வந்த கல்வி விஷயம், சுகாதார விஷயம், ரஸ்தா விஷயம் என்பது எல்லாம் ஒருபுறம் இருக்க, அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும், விவசாயத் துறையில், தொழில் துறையில், கூட்டுறவுத் துறையில், கல்வித் துறையில், ஒன்றாகச் சேர்த்து எல்லாவற்றையும் அதிகாரிகளைவிட்டே நடத்தும்படியாக விடவிரைவதா அல்லது வேறு ஒரு ஸ்தாபனம்,—மக்களது ஸ்தாபனம்,—வேண்டுமா என்பதை யோசித்துப் பார்த்துத்தான் ஒரு ஸ்தாபனம் வேண்டும் என்கிற முறையில் முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம்.

எல்லாவிதமான அபிவிருத்தித் துறைகளிலும் மக்களுக்குப் பங்கு கொள்ள வாய்ப்பு அளிப்பது மாத்திரம் போதாது. பொருப்பையும் கொடுக்க வேண்டும். பொருப்பு ஏற்படும்போதுதான் உற்சாகத்துடன் அவர்கள் எல்லாக் காரியங்களிலும் பங்கு கொள்ள முன்வரும் மனப்பான்மை அதிகமாக வளரும். இதை உணர்ந்துதான் இப்போது நிர்வாக அமைப்பு எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதற்கான அறிக்கை ஒன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் என்கிற முறையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது இரண்டுக்கும் மத்தியில் சர்க்கின் கமிட்டி ஒன்று ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. “இது எதற்காக வேண்டும்” எனச் சிலர் சொன்னார்கள். இதுபற்றி குழப்பமான கருத்துக்கள் இருப்பதையும் நான் பார்க்கிறேன்.

இது முடிவான அபிப்பிராயம் இல்லை. இதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று சொல்வதில் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தினுடைய பிரதிநிதிகளும் செல்கிறார்கள். அந்த முறையில் பஞ்சாயத்து யூனியனில் 70-ல் இருந்து 100 பேர்கள் வரையில் வந்து சேருகிறார்கள். மாத்திரம் ஒரு முறையோ, பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒரு முறையோ இவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து உட்கார்ந்து எல்லாக் காரியங்களையும், பொதுவான காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆலோசனை செய்து முடிவு செய்கிறார்கள். இது கொஞ்சம் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும் என்பது ஒரு புறம் இருக்க இவர்கள் அந்தப் பகுதியில் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்யவேண்டுமானால் அந்தப் பகுதி முழுவதும் நன்றாகத் தெரிந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். அப்படி இருந்து இவர்கள் ஒரு முடிவு செய்தால்தான் அது நியாயமானதாகவும் இருக்கும்.

ஜில்லாபோர்டுகளை இப்போது இருக்கும் முறையில் பார்த்தால் அநேகம் புகார்கள் வந்துகொண்டே இருந்தன. குறிப்பாக ஜில்லா போர்டு தலைவர் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டாலும்கூட, “அவர் அவருடைய பகுதியில்தான் நல்ல ரோடுகளைப் போடத்தொண்டார். அவருடைய பகுதியில்தான் உயர்ந்த கல்வி வசதி, ஆஸ்பத்திரி வசதி எல்லாவற்றையும் செய்திருக்கிறார். மற்ற பகுதிகள் கவனிக்கப்படவில்லை. இனி இன்னொரு மூன்று வருஷ காலம் போனபின் புதிதாக இன்னொரு தலைவர் வந்தால்தான் அவர் பகுதி அபிவிருத்தி அடையும்” என்பதாக இப்படி அநேகம் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. இது மனித சுபாவத்திற்கு ஏற்றதுதான் எனச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் அந்தத் தலைவர்தான் இருக்கிற பகுதியைப் பற்றி நன்றாக நேரிடையாக அறிந்திருக்க முடியும். அங்குள்ள குறைபாடுகள் என்ன என்ன என்பதை நன்றாக உணர்ந்திருக்க முடியும். ஆகவே அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய ஒரு சந்தர்ப்பம் வரும்போது பயன்படுத்திக்கொள்கிறார். உற்சாகமும் வந்துவிடுகிறது. அப்படித்தான் அநேக கிராமங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று வைத்துவிட்டால் அதன் தலைவர் தன்னுடைய கிராமத்தை மட்டும் வளப்படுத்திக் கொண்டார். மற்றதை கவனிக்கவில்லை என்கிற புகார் வராமலிருக்க, அந்த கிராமங்களை சிலவற்றை ஒன்றாகச் சேர்த்து, அந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதியைச் சில பகுதிகளாகப் பிரித்து சர்க்கின்

[Sri C. Subramaniam] [5th November 1957]

கமிட்டி என்று ஏற்பாடு செய்து அபிவிருத்தி வேலைகளை அவற்றினிடத்தில் விட்டுவிட்டால் நன்றாக நடக்கும் என இப்படித் தீர்மானம் செய்திருக்கிறோம். முடிவாகவும் இதைச் செய்துவிடவில்லை. இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகளை நாம் அலசிப்பார்த்து ஒரு முடிவு செய்தாகவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இப்போது நாம் செய்கிறபடி பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன், சர்க்கின் கமிட்டி என்று மூன்று வேண்டுமா? ஒன்று இருந்தால் போதாதா? இரண்டு இருந்தால் போதாதா என்கிற முறையில் பல யோசனைகள் சொல்லப்பட்டன. ஸ்ரீ நேசமணி அவர்கள் பஞ்சாயத்து எதற்கு, பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று இருந்தால்போதும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்படி நாம் எதற்காகச் செய்திருக்கிறோம், இப்படிச் செய்யாது வேறுவகையில் செய்தால் காரியங்கள் எல்லாம் வெற்றிகரமாக நடக்குமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

உயர் நிலைப்பள்ளிகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். அதில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. எனக்கும் கூட அதில் கருத்துமாறுபாடு இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் இதைப்பற்றி சரியான முறையில் ஆலோசனை செய்து பார்த்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்பதைத்தான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிலர் நினைக்கிறார்கள், யூனியனுக்குப் பொறுப்பைக் கொடுத்தால் சரியான முறையில் நடக்குமா? சர்க்கின் அதிகாரி, ஹெட்மாஸ்டர், ஜில்லா கல்வி அதிகாரி இவர்களைப் போட்டு ஒரு குழுவாக அமைத்து இந்தப் பள்ளிகளை நிர்வகிக்கும்படியாகச் செய்தால் நன்றாக நடைபெறும் என்பதாகச் சிலர் சொன்னார்கள். தனித்தனியாக இது இருப்பது சரியல்ல. ஜில்லா அளவிலேயே இதை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். இதைப்பற்றியெல்லாம் நன்றாக ஆலோசனை செய்து பார்த்து முடிவு செய்வதற்காகத்தான் இவ்விஷயங்கள் எல்லாம் நம் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னொன்று நிர்வாக அமைப்பை மாற்றி அமைக்கும்போது நமக்குத் தெரிந்த அளவில் ஒருவருக்கொருவர் முரண்பாடுகள், மோதல்கள், ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஒரு என்ஜின் நல்ல முறையில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதில் சில கருவிகள் இருக்கின்றன. அந்த என்ஜினைவிட இன்னும் புது விதமான முறையில் அதிக சக்தியோடு கூட இன்னொரு என்ஜின் வேலை செய்ய முடியும் என்பதற்காக இன்னொரு என்ஜினை வைக்கிறோம் என்றால், அதில் பழைய என்ஜினில் உள்ள ஒரு கருவியைச் சேர்த்தால் நல்ல முறையில் அதிக சக்தியோடு வேலை செய்யும் என்றாலும், இந்தக் கருவியைக் கொண்டுபோய் பொருத்துகிறபோது இது அந்த என்ஜின் வேலைக்கு முரண்பாடானதாக இல்லையா என்று பார்க்கவேண்டும். சேராத ஒன்றை அந்த அமைப்பிலே கொண்டுபோய் சேர்க்கப்பார்த்தால் இது முறிந்துவிடும் அல்லது அதன் ஓட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தும்.

அப்படியே இன்றைக்கு நாம் பழைய முறையை மாற்றிவிட்டு, புது நிர்வாக அமைப்பைக் கொண்டுவரும்போது பழைய அமைப்பை புது அமைப்பில் புகுத்துப்போது ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடு இல்லாமல் இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். இதில் முக்கியமாக ஒரு காரியத்தைத் தெரிவித்து அது எல்லாவற்றிற்கும் பொருந்தும் என்பதாகச் சொல்லிவிட்டு விடுகிறேன்.

பஞ்சாயத்துத் தலைவரை ஊர் புராவுமாகச் சேர்ந்து தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நம் முன்னால் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்று இந்த அறிக்கையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை மாற்றி அவரை ஊர் எல்லாம் சேர்ந்துதான் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். அந்த முறையில் முடிவு செய்கிறோம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அங்கத்தினர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். பஞ்சாயத்து தலைவரும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நேரிடையாக வருகிறார் என்று வைத்துக்

5th November 1957] [Sri C. Subramaniam]

கொள்ளுங்கள். பஞ்சாயத்து தலைவர் பஞ்சாயத்து சபையின் தலைவராக நன்றாக வேலை செய்யவேண்டுமென்றால் பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்களோடு அவருக்கு கருகமான உறவு இருக்கவேண்டும். அங்கத்தினர்களுக்கும், மக்களாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிற தலைவருக்கும் சம்பந்தம் ஒன்று இல்லாமல் இருந்தால் இவர்கள் இரண்டுபேருக்கும் மோதல்கள்தான் உண்டாகும். பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்கள் தலைவரை ஒன்றும் கட்டுப் படுத்த முடியாது. அவர் மக்களால் நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வராகிவிடுவார். இவர்கள் இரண்டு பேருக்கும் மோதல் உண்டாகும். தலைவர் கருத்தை அங்கத்தினர்கள் ஏற்கவேண்டுமா? அங்கத்தினர்கள் கருத்தை தலைவர் ஏற்கவேண்டுமா என்கிற முரண்பாடு உண்டாகிவிடுகிறது.

இம்மாதிரியான சிக்கல் அரசியல் சட்டத்தைத் தயாரிக்கும்போதே நமக்கு உண்டாகியிருந்தது. அதாவது கவர்னர் என்பவர் நேரிடையாக மக்களாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் மக்களால் நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவர்னரின் அதிகாரம் எவ்வளவு தூரத்திற்கு இருக்கவேண்டும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கும் போது மந்திரி சபை அவர் ஆணைக்கு உட்பட்டு நடக்க வேண்டுமா, மந்திரி சபையின் கருத்துக்கு ஏற்ப கவர்னர் ஒத்துமையுடையவனா என்பது தீர்மானம் செய்யவேண்டியிருந்தது. கவர்னர் நேரிடையாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராக இருந்தால் அவரை ஒன்றும் கட்டுப்படுத்தமுடியாது. இப்போது யூனிட்டெட் ஸ்டேட்ஸ் ஆப் அமெரிக்காவை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். தலைவரை எல்லோரும் சேர்ந்து தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஆனால் மந்திரிகள் தனியாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது கிடையாது. அந்த முறையிலே அந்த நாட்டிலே அந்த முறையிலே நிர்வாகம் நடைபெற்று வருகிறது. அதேமாதிரி நாம் பஞ்சாயத்து தலைவர்களை தேர்ந்தெடுப்பதில்லை. பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமா அல்லது அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமா என்று யோசிக்கவேண்டும். ஒரு முக்கியமான விஷயம் அந்த பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் சரியாக நடைபெற வேண்டும். பஞ்சாயத்து தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவோர், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமா அல்லது அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமா என்று யோசிக்கவேண்டும். நமது முக்கியமான நோக்கம் அந்த பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் நன்றாக நடைபெறவேண்டும். ஒரு புதிய முக்கியத்துவத்தை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவருக்கு கொடுத்து விட்டு, பெரும்பாலான மக்கள் அவர் செய்கின்ற காரியங்களை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்றால் முரண்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. அப்பொழுது அந்த தலைவர்தான் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் என்று சொல்வார்கள். அதேசமயத்தில் அங்கத்தினர் அவர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் என்று சொல்வார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் சில இடங்களில் நிர்வாகம் நடைபெறுகிறது. சில இடங்களில் நன்றாக நடைபெறுவது கிடையாது. ஆனால் தலைவருக்கும், அங்கத்தினருக்கும் முரண்பாடு ஏற்பட்டால் அந்த நிலையங்களின் நிர்வாகம் முறிந்து போகும். ஆகவே தலைவரை எவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டும். பஞ்சாயத்து தலைவர் தேர்தல் முறை அவர் ஊரார் தேர்தலுக்கும் தலைவராக இருக்கலாம். பஞ்சாயத்து தலைவர் நன்றாக வேலை செய்வது மட்டும் அல்ல. பஞ்சாயத்து என்கிற சங்கம் நன்றாக வேலை செய்ய வேண்டும். தலைவர் தனிப்பட்ட முறையிலும் இயங்குவதாக இருந்தால் அது பொருந்தாத திருமணம்போல் இருக்கும்.

இம்மாதிரி நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும் என்பதுதான் எல்லோருடைய விருப்பமும். ஆனால் சிலர் நிர்வாக இயந்திரம் ஜனநாயகத்தாவ அடிப்படையில் இருக்காது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர் தேர்ந்து எடுப்பதாலும் ஜனநாயகம் இருக்கிறது. இதில் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடு கிடையாது. ஆகையால் இந்த மாதிரி தேர்தல் ஜனநாயக முறையில் இருக்கிறது. மற்றொரு முறை ஜனநாயக அடிப்படையில் இல்லை என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை.

[Sri C. Subramaniam] [5th November 1957]

கிராமத்தில் நிர்வாகம் நன்றாக நடைபெறவேண்டும் என்பதே நம் முடைய நோக்கம். அங்கு வேலைகள் சரிவர நடைபெற வேண்டும் என்றால் அங்கே ஒற்றுமை நிலவ வேண்டும். கிராமங்களில் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு கட்சி வேறுபாடுகள் இருக்கின்றனவோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நிர்வாகம் சரிவர நடைபெறாது. ஆகவே பஞ்சாயத்துகள் சரிவர இயங்க வேண்டுமென்றால் கட்சி வேறுபாடுகள் இருக்கக்கூடாது. முக்கியமாக இக் கட்சி வேறுபாட்டிற்கு காரணம் தேர்தலிலே போட்டி இருவதன் விளைவு தான். இம்மாதிரி அரசியல் கருத்துக்களில் வேறுபாடுகள் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதன் பலனாகத்தான் நிர்வாகம் சரிவர நடைபெறுவது கிடையாது. இம்மாதிரி விஷயத்தில் அரசியல் நோக்கத்தை புறத்தக் கூடாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இதை எப்படித் தவிர்க்க முடியும் என்பதை நாம் சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். இந்த பஞ்சாயத்து தேர்தல்கள் எவ்வளவுக்கவ்வளவு ஏகமனதாக நடைபெறுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நல்லது. ஆகவே இதை எப்படி நடைமுறையிற் கொண்டுவருவது என்பதுதான் பிரச்சனை. ஒரு இடத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியும், திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியும் போட்டியிடுகிறது. அல்லது கம்யூனிஸ்டு கட்சியும், திராவிடக் கட்சியும் போட்டியிடுவதாக வைத்துக் கொள்வோம். அந்த சமயத்தில் அங்கு இருக்கக்கூடிய அரசியல் கட்சிகள் சொந்தக் கட்சிக்காரர்களே பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஆகவே எவ்வளவுக் கெவ்வளவு போட்டியின்றி ஏகமனதாக தேர்தல் நடைபெறுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவும் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெறும். ஆகவே இந்த அரசியல் கட்சிகள் இந்த தேர்தல்களில் ஈடுபடாமல் இருந்தால் ஓரளவு போட்டியைத் தவிர்க்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக ஒரு பஞ்சாயத்துத் தலைவர் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம். அவர் இருப்பதால் அவரைச் சேர்ந்த கட்சிக்கு சலுகை காட்டவேண்டியவரும். அதனால் அவர் கட்சிக்கு அதிக பலன் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஆகவே இந்த பஞ்சாயத்து தேர்தலில் அரசியல் கட்சிகள் புகாமல் இருந்தால் மிகவும் நல்லது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இப்பொழுது அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவருக்கும் 10 நிமிஷம் கொடுத்து தங்கள் அபிப்பிராயத்தை தெரிவிக்கிறார்கள். இன்னும் பல அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை சொல்வதாக இருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு அரை மணி நேரம் அளித்தாங்கூட, அவர் அதற்கு மேலும் பேசிக்கொண்டே போகிறார்.

MR. SPEAKER : அரசாங்க பிரதிநிதிக்கு டைம் லிமிட்டே கிடையாது. அவர்கள் எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் பேசுவதற்கு நேரம் கொடுக்கவேண்டும்.

SRI K. ANBAZHAGAN : இப்பொழுது நண்பர் கோதண்டராமனால் கொடுக்கப்பட்ட வேண்டுகோளை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பல அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்தை தெளிவுபடுத்துவதற்கு வாட்பு அளிக்கவேண்டும் என்கிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் கருத்துக்கு ஸ்ரீ அன்பழகன் ஒரு மெருகு கொடுத்தார்.

இப்பொழுது அரசியல் கட்சிகளைப் பற்றி சொன்னேன், இந்த நிலைமையில் இருக்கும்பொழுது நாம் யோசனை செய்து சரியான முடிவுக்கு வர வேண்டும். ஆகவே பஞ்சாயத்து தேர்தலில் அரசியல் கட்சிகள் புகாமல் இருந்தால் நலமாக இருக்கும்.

இன்று, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களும், அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களும் இதில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று விதியிருக்கிறது. அதேமாதிரி பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குப் போகிறவர்கள்,

5th November 1957]

[Sri C. Subramaniam]

தேர்தலிலிருந்து விலகி நிற்க வேண்டுமென்று ஏதாவது ஒரு ஏற்பாட்டை செய்து கொள்ளுவதாயிருந்தால் கட்சிப் பிளவு ஓரளவு நீங்கும். முதலிலே, இது எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு அமைப்பாக இருக்கவேண்டும். அது நல்ல முறையில், மக்களுக்குப் பயன் படக் கூடிய முறையில் மக்களின் முழு சக்தியையும், முழு ஒத்துழைப்பையும் கொண்டு அந்த அமைப்பு வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற முறையில், அந்த வேலையைச் செய்வதில் தடங்கல் இருந்தால், வேறு முரண்பட்ட சக்தியிருந்தால் அவைகளை நீக்கி இந்த இயந்திரம் நன்கு இயங்கும் முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் இங்கு சொல்லியிருக்கக் கூடிய கருத்தை நன்கு அலசிப் பார்த்து, நன்கு ஆலோசித்து எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய முறையில், மக்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய எல்லாக் காரியங்களையும் சாதாரணக் காரியங்களை மட்டுமல்ல; தங்கள் அபிவிருத்திக்கான திட்டங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் முறையில் ஓர் அமைப்பு அமைக்கப்பட வேண்டும். பால்ட்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள் கை தூக்கி வோட்டு செய்வதற்குப் பதில் ரகசிய வேர்ட்டு முறை வேண்டுமென்று. எல்லோரும் ஒற்றமையுடன் இருந்து போட்டியில்லாமல் ஏற்படுமானால் இது அவசியமில்லை. அப்படி போட்டி ஏற்படுமானால் வெளிப்படையாக வோட்டுகளைப் போடுவதில் உள்ள குறைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி ஆலோசித்து ஒரு முடிவிற்கு வரப்படும். அடுத்தபடியாக, டெவலப்மென்ட் கௌன்ஸில், அது ஏன் ஒரு ஆலோசனைக் குழுவாயிருக்கவேண்டும். இன்று அதிகாரம் பூராவும் யூனியன் அளவிலே, கிராம அளவிலே பிரித்துக் கொடுக்க முடியுமா, அவைகளை இந்த பஞ்சாயத்துகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே, எந்தளவில் பொருப்பு முழுவதையும் கொடுக்க முடியுமோ அதை பஞ்சாயத்தளவில் கொடுத்து விட்டு இந்த யூனியன்களுக்கு பொதுவாக இருக்கக்கூடிய கேஆர்டினேஷன் வேலை கொடுக்கலாம். இந்த டெவலப்மென்ட் கௌன்ஸில் திட்டம் வகுக்கும்போது அவ்வப்போது ஒவ்வொன்றிற்கும் ஏற்படும் முரண்பாட்டை அனுசரித்து அதை எந்த முறையில் நடத்த வேண்டுமென்று ஆலோசனை சொல்லக் கூடிய ஒரு குழுவாய்த்தான், அந்த ஆலோசனைக்குழு இருக்க முடியும். அதற்கு அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமானால் அந்த அதிகாரத்தை பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கே கொடுத்து விடலாம். ஆகவே, ஜில்லா முழுவதற்கும் சேர்ந்து, அது ஒரு பெரிய ஜில்லாவாக இருந்தால் அதை இரண்டாகப் பிரித்து ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய இந்த யூனியன்கள் வேலை செய்வதில் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைப்பதில் முரண்பாடு இருந்தால் அவைகளை திருத்தி வைக்கக் கூடிய அளவிற்கு யோசனை சொல்லவே இந்த கௌன்ஸில் இருக்கிறது. அதற்கு அதிகாரம் கொடுப்பது என்றால் யூனியனின் அதிகாரத்தைத்தான் எடுத்துக் கொடுக்க வேண்டி வரும். ஆகவே இது ஒரு ஆலோசனைக் குழுவாய் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்று ஜனநாயகம் என்று சொல்லும்போது, இங்கு செய்யக் கூடிய திருத்தங்களை மட்டும் ஜனநாயக அளவில் விடாமல் கிராம அளவிலும் பூரண ஜனநாயகம் அமல் நடக்கவேண்டுமென்ற முறையில் இந்த அமைப்பைச் செய்ய வேண்டுமென்று கருதுகிறோம். ஆகவே, ஜில்லா போர்ட்டிற்கு பதிலல்ல இந்த யூனியன். ஜில்லா போர்ட் காரியத்தை மாத்திரம் செய்யாது. அபிவிருத்தித் திட்டங்களிலும் வேண்டிய கவனம் செலுத்தி அவைகளையும் செய்யும் முறையில் இந்த அமைப்பு அமைக்கப் படவேண்டும். ஆகவே நல்ல ஒரு முடிவு செய்து நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் நல்ல முறையில் உயருவதற்கு நாம் பாடு பட்டு அதற்கு வேண்டிய ஒரு அமைப்பை அமைப்பதற்கு நீங்கள் உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நான் கேட்டுக்கொண்ட அளவிற்கு மேல் காலத்தை எடுத்துக் கொண்டதற்கு இச்சபையின் மன்னிப்பையும் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : I would like to bring to the notice of hon. Members that the time available for further discussion has been reduced by 25 minutes. Therefore I think I should appeal to

[Mr. Speaker]

[5th November 1957]

leaders of parties to allow me to cut the time allotted to them by five minutes. The Hon. Minister for Local Administration will take 25 minutes, the leaders of the Dravida Munnetra Kazhagam and the Communist Party will get 15 minutes each and the leaders of the Socialist Party and the Praja Socialist Party will get 10 minutes each. Let us proceed on these lines. I appeal to all leaders of parties to co-operate with me.

* Dr. E. P. MATHURAM : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெள்ளை அறிக்கை விஷயமாக, பஞ்சாயத்துக்களைப் பற்றியும், கார்ப்ப ரேஷனைப் பற்றியுந்தான் அதிகமாக இதில் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நகரசபைகளைப் பொறுத்த வரையில் அது திருப்திகரமாக நடந்து வருவதால் அதில் அதிகமாக மாற்றம் வேண்டியதில்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து சில மாறுதல்களை மட்டும் அவர்கள் கொடுப்பதாக சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் அவர்களுடைய கவனத் திற்கு கொண்டு வர விரும்புவது என்னவென்றால் காலஞ்சென்ற ரத்தின ஸ்வாமி முதலியார் அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டானது, அந்தக் குழுவின் சமர்ப்பித்த அந்த ரிப்போர்ட் பலராலும் வரவேற்கக் கூடியதாகவும், பல ராலும் பல பாகங்களில் இருந்தும், அநேகமாக எல்லா நகரசபைகளாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ரிப்போர்ட்டாய் இருந்தது. அது ஒருவேளை நிராகரிக்கப்பட்டோ அல்லது தள்ளி வைக்கப்பட்டோ ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டது, அது ஒரு மூலையில் போடப்பட்டது. 1920-ம் வருஷ சட்டத்தின் அடிப் படையில் அப்போதைக்கப்ப்போது உள்ள ஒரு சில அமென்ட்மெண்டுகள் மட்டும் ஏற்படுத்தி அந்த நிர்வாகம் சரிவர நடக்கிறது என்று சொல்லி வைத்து விட்டார்கள். அது சரியா? போதுமான சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட வேண்டிய காலத்தில் கொடுக்காமல் இருப்பது சரியா? கடந்த 30 ஆண்டு களாக இந்த நகரசபை சரியாக நடந்து வந்திருக்கும்போது, அனுபவம் வாய்ந்தவர்களாகி இருக்கும்போது, நகரத்தில் உள்ள மக்களுக்கும் அந்த அனுபவம் இருக்கும்போது அவர்களுக்கு அதிகமாக சுதந்திரம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் இல்லையா என்பதைப் பற்றி நீங்களே முடிவு கட்டிக் கொள்ளுங்கள். அதிலுள்ள சில குறைபாடுகளைப் பற்றி சொல்ல ஆகைப்படுகிறேன். காலம் போதாது. காரணத்துடன் சொல்வதற்கு சமய மில்லை. ஒரு என்ஜினியரை நியமினம் செய்வதில், ஒரு அலிஸ்டென்ட் என்ஜினியர் வேண்டுமென்றால் சட்டத்தில் இடமில்லை. ஆகவே நியமனம் செய்ய முடியாது என்று ஒத்திவைக்கப்பட்டுக்கொண்டே வந்தது. பெரிய பெரிய நகரசபைகளில் ஒரு அலிஸ்டென்ட் என்ஜினியரின் சேவை தேவை. அப்படிக்கேட்கும்போது சட்டத்தில் இடமில்லை என்று சொல்லி ஒத்தி வைக்கப்படுகிறது. அப்படி தேவையை பூர்த்தி செய்ய சட்டத்தை திருத்தியமைக்க இதுவரையில் முன் வரவில்லை. ஆகவே, அதற்கு இப்போதாவது முன் வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, பப்ளிக் ஹெல்த் டிப்பார்ட்மென்ட் இருக்கிறது. அது, நகரசபைகளுக்கு, போதுமான அளவு அதில் பங்கு இல்லாததால், அங்கு எல்லோரும் கீழ்த்தரமான வேலையை செய்து கொண்டே அது மக்களிடையே அதிருப்தியை உண்டு பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், அது நகரசபைக்கு அடங்கியதாகவும், கமிஷனருக்கு உட்பட்டதாகவும் அந்த நிர்வாகஸ்தர்கள் இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் இந்தவித கோளாறுகள் இருந்துகொண்டே ருயிக்கும். நகரங்களில், நல்ல சுகாதாரம் இருக்கவேண்டிய இடங்களில் சுகாதாரக் குறைவு ஏற்பட்டுக்கொண்டே போகிறதல்லாத சுகாதாரம் முன்னுக்கு வந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே இந்த சட்டத்தின் அடிப் படையில் அந்த ஆட்களை மாற்றியமைத்து முனிசிபல் ஆக்ட்டுக்குள் அமர்த்தி அவர்களும் இதற்கு அடியில் வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதிலும் கீழ்தரச் சிப்பந்திகளை அவர்கள் நியமனம்

5th November 1957]

[Dr. E. P. Mathuram]

செய்வதில் இந்த முனிசிபல் நிர்வாகத்தில் அமைந்துள்ள “அப்பாயின்ட்மென்ட் கமிட்டி”யிடம் கொடுக்கப்பட்டால் அவர்களே இச்சிப்பந்திகளை நியமித்தால் அதை ஓரளவு பயன்படும்படியான நிலைமையில் அதை அமைக்க முடியும் என்பதுதான் எனது கருத்து.

இதுபோக இன்னும் சில காரியங்கள் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது “பே ஸ்கேல்” உள்ள விதிகளை எடுத்துக்கொண்டால் சர்க்காருடைய விதிகள் வேறு, நகர சபையினுடைய விதிகள் வேறு. இதை மாற்றி சர்க்காருடைய சம்பள விதித்ததை போல் நகர சபையிலுள்ளவர்களுக்கும் “பே ஸ்கேல்” கொடுப்பார்களானால் போதுமான அளவு நிர்வாகம் நன்றாக நடக்க முடியும், ஒழுங்காகவும் நடக்க முடியும். ஆகவே சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பள விதிகளைப் போன்று இவர்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய வேலைகளை செய்யவேண்டும் என்று குறிப்பாக எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதுவுமில்லாமல் நகர சபை அலுவலர்களின் பொறுத்தவரையில் அங்கிருப்பவர்களை ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ஒரு நகர சபையிலிருந்து வேறு ஒரு நகரசபைக்கு மாற்ற வேண்டும். அதற்குரிய வழியில் நாம் சட்டங்களை மாற்றியமைக்கவேண்டும். அவர்கள் நிரந்தரமாக அதாவது அவர்கள் ரிட்டயர் ஆகிற வரையிலும் ஒரே நகரசபையில் இருந்தால் அவர்களுடைய ஊக்கம் குறைந்து விடுகிறது. அவர்களுக்கு வேலையில் திறமையிருந்தாலும் அவர்களுடைய ஊக்கம் குறைந்து விடுகிறது. நான் செல்ல செல்ல அவர்களிடையில் “பார்டிபாலிட்டி” புழுந்து கொள்கிறது. இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் நகரசபையில் யாரெல்லாமோ வருகிறார்கள், போகிறார்கள், முக்கியமான அதிகாரிகள் வருகிறார்கள், போகிறார்கள், நாங்கள் மாத்திரம் ஸ்திரமாக, நிரந்தரமாக இருந்து வருவதால் எங்கள் கையில்தான் அதிகாரங்கள் எல்லாம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். “Men may come and men may go, but I go on for ever” என்ற மாதிரி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை மாற்றி அமைக்க வேறு நகர சபைகளுக்கு மாற்றுவதற்கு விதிகளை மாற்றியமைப்பது முக்கியமான காரியமாகும். அப்போதுதான் நிர்வாகமும் பலப்படும். இதனால் எல்லாருக்கும் நல்ல அனுபவமும் கவனமும் செலுத்தக்கூடிய சந்தர்ப்பமும் ஏற்படும். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நகரசபை கட்டிடங்களுக்கு சர்க்காருடைய Fair Rent Act—Tenant Protection Act-க்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும். இந்த நிலைமை ஏற்பட்டால் நகர சபை சமூகமாக செயல்படுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே இதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோக செக்ஷன் 270-ன் படி ரோடு ஓரங்களிலிருந்து லைன்ஸ் கட்டணம் மூலம் வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இது இப்போது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நகரசபைக்கு முக்கியமாக வீட்டு வரி, பிரபஷன் டாக்ஸ் முதலிய இனங்களில் வருமானம் கிடைக்கிறது. இதைக்கொண்டுதான் நகர நகரசபையை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. ரோடு ஓரங்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய லைன்ஸ் வருமானம் நகர சபைக்குக் கிடைக்கவில்லையென்றால் அது நகர சபையின் வருமானத்தை பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இப்போது 5 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை வரிகளைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாறு வருமானம் குறையும்போது மக்களின்மீது கூடுதல் வரிச் சமையை போட வேண்டியிருக்கிறது. இவ்விதம் மக்களும் இதனால் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இந்த மாதிரியான லைன்ஸ் இனத்தில் போதுமான அளவு நகரசபைக்குச் சலுகை கொடுத்து ஏதாவது கோர்ட்டு தீர்ப்புகள் வந்தாலும் அதை மாற்றுவதற்கும் ஒரு ஆக்ட் கொண்டுவந்து மாற்றியமைக்க ஒரு வழி முறையைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருச்சிராப்பள்ளி முனிசிபாலிட்டி ரோடு ஓரங்களிலுள்ள அட்வர்டைஸ்மென்ட் லைன்ஸ் கட்டணம் முனிசிபாலிட்டிக்கு கிடைக்காமல் நஷ்டமடைகிறது. இதிலுள்ள வரிகளை முனிசிபாலிட்டி வசூல் செய்யத் தற்கு நகரசபைகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். அதற்குரிய சட்டத்தை கொண்டுவந்து நகரசபைக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் கமிஷனர்களின் எடுத்துக்கொள்ளும்போது அவர்களுக்கு கீழ் இருக்கின்ற “பெர்ஸனல் அலிஸ்டன்ட்” என்ற உத்தியோகம்

[Dr. E. P. Mathuram]

[5th November 1957]

தருக்குப் பதில் அவரிஸ்டன்ட் கமிஷனர் என்று மாற்றினால் கமிஷனர் இல்லாத காலத்தில் அவருடைய பங்கை எடுத்து வேலை செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். இதற்கு வேண்டிய சட்டத்தை கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது தவிர இன்று பஞ்சாயத்துக்களில் எல்லாம் “வேல் கண்ட்ரோல்” (Dual control) அதிகாரங்கள் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவ்விதம் இருந்தால் ஆர். டி. ஓ.-க்களுக்கு கீழே இருக்கக்கூடிய கிராம முனிசிப், கிராம கணக்கு பிள்ளை இவர்கள் எல்லாம் மேலதிகாரிகளாக ஆகிவிடுவார்கள். ஆகவே இதையும் நன்றாக ஆலோசித்து இதற்குத் தக்க ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் முடிக்கிறேன்—வணக்கம்.

(The bell was rung and the hon. Member resumed his seat)

SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த வெள்ளை அறிக்கை பல முன்னேற்றத்திற்குரிய அம்சங்கள் உடையதாக இருக்கிறது. நாம் பல வருஷங்களாக ராம ராஜ்யம் அமைக்க வேண்டும் என்று நினைத்திருந்தோம். அதை அமைக்கும்படியான நிலையில் இருக்கக்கூடிய இந்த வெள்ளை அறிக்கையை பார்க்கும்போது எல்லோருக்கும் மதிச்சியாக இருக்கிறது. பல அங்கத்தினர்கள் கிராம பஞ்சாயத்து அமைப்பைப்பற்றி விரிவாக எடுத்துப் பேசினார்கள். ஆனால் பலர் இன்றைக்கு கிராமத்தில் இருக்கின்ற மக்களிடையே சிலர் ஜாதி அடிப்படையில் வெறிச் செயல்களை செய்யும்படியான அளவிற்கு சில தேர்தல் முறைகள் தூண்டுகிறது என்று சொன்னார்கள். இவ்விதம்யாராவது கிராமத்தில் ஜாதி வெறி, அல்லது மத வெறி இவைகளைத் தூண்டி விடக்கூடியவர்கள் இருப்பார்களானால், எப்படி குஷ்ட ரோகிகளுக்கு, வரி செலுத்தாதவர்களுக்கு தேர்தலில் நிற்கக்கூடாது என்று சட்டமிருக்கிறதோ அம்மாதிரி இவர்களுக்கும் தேர்தலில் நிற்கக்கூடாது என்று அவர்களை தள்ளிவிடவேண்டும் என்ற முறையில் சட்டம் இருக்கவேண்டும். அதோடு கூட பஞ்சாயத்து தலைவரை எந்தவிதமாக தேர்ந்தெடுப்பது நல்லது என்பதைப்பற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆதாரம் காட்டிச் சொன்னார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் அவர்கள் மூலமாக தெரிந்தெடுப்பது தான் நல்லது என்கின்ற அர்த்தத்தில் பேசினார்கள். அதிலும் சில கேடுகள் இருக்கின்றன. இவ்விதம் இருந்தால் தலைவராக நிற்கக்கூடியவர் தன்னுடைய பணத்தை விநியோகம் செய்து பஞ்சாயத்து போர்டு மெம்பர்களை தன் வசப்படுத்திக்கொண்டு கட்சிப்பூசலை ஏற்படுத்துவதற்கு வழி செய்வதாக இருக்கும். ஆகவே இந்த முறை சரியல்ல, ஜனநாயகத்தில் பொதுஜனங்களால்தான் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து.

நிற்க கார்ப்பொரேஷனைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ் நாட்டில் ஒரே ஒரு கார்ப்பொரேஷன்தான் இருக்கிறது. அதனுடைய சட்டம் அதாவது 1936-ல் முனிசிபாலிட்டி ஆக்ட் 1919-ம் வருடத்தில் இயற்றப்பட்டது. வரிப்பு திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுதும் அதில் பல மாறுதல்கள் நம்முடைய காலத்திற்கேற்ற முறையில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சென்னை கார்ப்பொரேஷன் அதிகாரிகளும் கார்ப்பொரேஷன் கௌன்ஸிலர்களும் கலந்துக்கூடி செய்த திருத்தங்களை அரசாங்கத்தின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பி திருத்தத்தை கொண்டுவர வேண்டுமென்று முடிவு செய்து வைத்தார்கள். இந்த வெள்ளை அறிக்கையை பார்க்கும்போது அதில் கார்ப்பொரேஷனிலிருந்து அனுப்பிய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. என்ன என்ன திருத்தங்கள் வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருந்ததோ அவைகள் எல்லாம் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நூற்றுக்கு 5 சத விகிதம் கூட ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. இது அதிகாரிகளுடைய வேலையா அல்லது அமைச்சர்களுடைய வேலையா என்று தெரியவில்லை. இது கன்ஸர்வேட்டிவ் மனப்பான்மையைத்தான் காண்பிக்கிறதே தவிர முன்னேற்றத்திற்கான எண்ணத்தை காண்பிக்கிறதாக இல்லை. முன்னேற்றத்திற்கான அம்சங்களைக்

5th November 1957] [Sri S. Pakkiriswamy Pillai]

கொண்டு வருவதற்காக திருத்தங்கள் செய்து வைத்திருக்கிறோம். அதை அவர்கள் மிகவும் கேவலமான முறையில் நிராகரித்து இருப்பதைப் பார்க்கும் போது மனதிற்கு கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது.

இன்னொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். கார்ப்பொரேஷன் கமிஷனர் நியமிக்கப்படும் விஷயத்தில், யாரை சர்க்கார் நியமிக்க வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கிறார்களோ அவர்களைத்தான் கார்ப்பொரேஷன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு விதி இருக்கிறது. இந்த முறையை நாம் ஒத்துக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கக்கூடாது என்ற அபிப்பிராயம் கார்ப்பொரேஷன் கவுன்சிலர்களிடையே இருக்கிறது. 5—6 பேர்களைக் கொண்ட பட்டியலை (Panel) அனுப்பி அதிலிருந்து யாரையாவது தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னாலாவது கவுன்சிலர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கும். அப்படியில்லாமல் தங்களுக்கு வண்டிய ஆசாமியை சர்க்கார் கமிஷனராக நியமிப்பதால், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களின் அபிலாஷைகளைப் பிரதிபலிக்கும் மனப்போக்கு அவருக்கு இல்லை; இதன் காரணமாக முன்னேற்றம் தடைபடுகிறது. கமிஷனருக்கு உள்ள பல அதிகாரங்களை மோருக்குக் கொடுத்தால் முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், கொஞ்ச காலத்திற்குமுன் வரையில், பணக்காரர்கள்தான் கவுன்சிலர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தனர். இப்போது மத்தியதர வகுப்பிலிருந்தும், கீழ்த்தர வகுப்பிலிருந்தும் சேவை உணர்ச்சி வேண்டிய கவுன்சிலர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பணவசதி இல்லை. அவர்களுக்கு பிரயாணப்படி (டி.ஏ.)-க்கும் வண்டி வசதிக்கும், வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தோம். அது இந்த வெள்ளை அறிக்கையில் ஒத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இந்த வசதியைச் செய்துகொடுத்தால் அவர்கள் மக்களுக்கு நன்றாகச் சேவை செய்வார்கள். நடத்தையில் தரம் உயரும். உண்மையாகவே, பிரதிபலனை எதிர் பார்க்காமல் சேவை செய்பவர்கள் அரிது. இந்த வித செலவுக்கு பொதுமக்களே பணம் செலவழித்தாகவேண்டும். ஆகவே அவர்களுக்கு T.A.-க்கு வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெள்ளை அறிக்கைபற்றி கமிட்டியினர் ஆலோசனை செய்து முடிவுகளுக்கு வருவதற்கு முன் கார்ப்பொரேஷன் கவுன்சிலர்களின் அபிப்பிராயத்தை முக்கியமாகக் கேட்டு அவர்களுடைய ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் என்ன என்பதையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கார்ப்பொரேஷன் மேயரிடம் போலீஸ் நிர்வாகத்தை ஒப்படைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேல் நாடுகளில் மேயரிடத்தில் போலீஸ் நிர்வாகம் இருப்பதைப் போல் இங்கேயும் மேயரிடம் கொடுத்து, நடைமுறையில் ஏன் அந்த முறையை இங்கே பரீகரித்துப் பார்க்கக்கூடாது? மேயரிடம் போலீஸ் நிர்வாகம் இருந்தால், குற்றங்கள் குறையும்படி செய்வதற்கு கவுன்சிலர்கள் ஒத்துழைப்பார்கள். அப்படிச் செய்தால் நாட்டு மக்கள் சீர்திருந்தி, குணத்திலும் நடத்தையிலும் உயர்ந்தவர்களாக ஆவார்கள். இந்த யோசனையையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வெள்ளை அறிக்கை இந்த சபையில் விவாதிக்கப்படுவதற்கு முன்பாகவே மதுரை ஜில்லாவில் வட மதுரை பஞ்சாயத்து யூனியன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஜனநாயக சம்பிரதாயத்திற்கு ஏற்றதல்ல. ஆதலால் அந்த ஏற்பாடு அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இத்தகைய முறையில், சட்டசபையின் உரிமைகளை பாதிக்கும் செயல்களில் நம் அரசாங்கம் இயங்குமானால் அது நல்ல சம்பிரதாயத்தை வளர்ப்பதற்கு உதவுவ

[Sri P. S. Chinnadurai]

[5th November 1957]

தாகாது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வெள்ளை அறிக்கையானது, ஏற்கெனவேயுள்ள ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாக அமைப்பில் எத்தகைய சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரின் கொள்கையைப் பிரகடனம் செய்வதாக இருக்கிறது. இதுவே முடிவானது அல்ல என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இதனை விரிவாக விளக்கினார்கள். ஏற்கனவே ஒரு ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாக அமைப்பு இருக்கிறது. “அந்த அமைப்பு நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் லட்சியத்திற்கு ஏற்றதுதானா? அதனை மாற்றியமைக்க அவசியம் இருக்கிறதா?” என்பது தான் இப்போதுள்ள பிரச்சனை. இப்போதுள்ள ஸ்தல ஸ்தாபனநிர்வாக அமைப்பு முறையானது நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் லட்சியத்திற்கு ஏற்றதல்ல என்று நாம் கருதுவதால்தான் அதில் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோம். ஆகவே சீர்திருத்தம் இன்றியமையாததாக ஆகிறது. சீர்திருத்தம் வரவேண்டியது அவசியம் என்று உணரப்படுகிறது என்பதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. ஆனால், ஒரு சீர்திருத்தத்தை செய்வதற்கு முன்பு—எத்தகைய சீர்திருத்தத்தை நாம் செய்யவேண்டும் என்று முடிவு கட்டுவதற்கு முன்பு, —நமது லட்சியம் என்ன என்பது பற்றி நம்மிடையே குழப்பமில்லாமல் இருக்கவேண்டும். நமது லட்சியம் கேசுமநல ராஜ்யத்தை அமைப்பதுதானா, அல்லது சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைப்பதா? இதனைப்பற்றிய கொள்கைத் தெளிவு இல்லாத நிலையில், நிச்சயமாக ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாக அமைப்பில் நல்ல சீர்திருத்தத்தைச் செய்யமுடியாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கேசுமநல அரசாங்கத்தை முதலாளித்துவ அடிப்படையில் கூட அடைய முடியும் என்பது என் கருத்து. முதலாளித்துவ அமைப்பில் கூட ஜனநாயக வழிகளைக் கடைப்பிடித்து கேசுமநல அரசாங்கத்தை ஸ்தாபிக்க முடியும். அதே போல் சமதர்ம சமுதாயத்தை ஜனநாயக ரீதியில் ஸ்தாபிக்க முடியும். ஜனநாயகத்தை அமுல் நடத்துவதில் வித்தியாசம் இருக்கலாம். அப்படிப் பார்ப்பாற்போது, இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வெள்ளை அறிக்கை, சமதர்ம சமுதாயம் என்ற குறிக்கோளை நோக்கி நம்மைக் கொண்டு போகும் என்று என்னால் நம்ப முடியவில்லை. இந்த சபை அங்கத்தினர் பலர் இதனை மிகத் தெளிவாகக் கூறினார்கள். எதிர்க் கட்சியிலிருந்து பேசினால், எதிர்ப்பிற்காகப் பேசினார்கள் என்று சொல்லியிருப்பார்கள். ஆனால், ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களே பலர், நாம் முன்னுக்குப் போகிறோமா அல்லது பின்னுக்குப் போகிறோமா என்ற சந்தேகத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அந்த அபிப்பிராயங்கள் எல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டும் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். ஏற்கனவே, 500 பேர்கள் இருக்கும் இடங்களில் பஞ்சாயத்து போர்டு அமைக்கவேண்டும் என்று 1950-ம் வருஷத்திய பஞ்சாயத்து போர்டு சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வெள்ளை அறிக்கையில், பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மேலே பஞ்சாயத்து யூனியனை அமைத்து அதற்கு அதிகாரங்கள் வழங்கவேண்டுமென்று ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஜில்லா போர்டுக்குப் பதிலாக ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்சில் என்ற முறையை அமலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு கொண்டுவரவதில் தேர்தல் முறை மிக முக்கியமாக கவனிக்கப்பட வேண்டும். தேர்தல் முறையைப் பற்றி மிக விரிவாகவே பேசவேண்டுமென்று நினைக்கின்றேன். அதைப்பற்றியெல்லாம் வரவிருக்கும் கமிட்டியில் பேசுவதற்கு அதிக சந்தர்ப்பம் இருக்கும் என்று நான் கருதுவதால், இங்கே சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். தேர்தலானது, ஜனநாயகத்தை இயங்கச் செய்வதற்காக நடத்தப்படுவது ஆகும். அத்தகைய தேர்தல்களை வெறும் கேலிக்கூத்தாக ஆக்கிவிடக்கூடாது.

ஆகவே தேர்தல் மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறையாக இருக்க வேண்டுமே தவிர ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறையாக இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்படி இருக்க வேண்டியது அவசியம் தானா என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். மனிதனுடைய சராசரி ஆயுள்

5th November 1957] [Sri P. S. Chinnadurai]

அதிகமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய நாடுகளில்கூட நான்கு வருஷங்களுக்கு ஒரு முறைதான் தேர்தலை நடத்துகிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் மனிதனுடைய சராசரி ஆயுள் மிகவும் குறைவாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே ஆயுட்காலம் குறைவாக இருப்பதால் இன்னும் குறைவான வருஷத்தில் தேர்தல்களை ஏன் நடத்தக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

ஜனங்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெறுவதற்கு ஜனநாயகம் இருக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் தேர்தல்களை நடத்த வேண்டும். ஒரு தடவை அதிகாரம் கிடைத்தவுடன் அந்த அதிகாரத்தை அதிக காலம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இருக்கக்கூடாது. ஜனநாயகத்தை நிலை நிறுத்துவது ஜனங்கள்தான். எப்பொழுது அவர்களால் நியமிக்கப்படுகிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதுதான் நியாயமானது. அவர்களுடைய இஷ்டப்படிதான் தேர்தல்களை நடத்தவேண்டும். ஒருவர் பேரில் நம்பிக்கை இல்லை என்றால் அவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்க அவர்களுக்கு அதிகாரம் வேண்டும். மக்கள்தான் இறுதியான முடிவு செய்யவேண்டும். இப்படிப்பட்ட முறைபாவம் அதிகாரிகளுக்கு இருக்கவேண்டும். அரசாங்கத்தினிடத்தில் சட்டமும் நிர்வாகமும் இருக்கவேண்டும். ஜனங்களுடைய நம்பிக்கையை அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் பெற்றவர்களாக இருக்கவேண்டும். ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால் மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் வருவதுகூட சரியல்ல என்று சொல்வேன். இது பஞ்சாயத்து, முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு மாத்திரம் அல்ல. இந்த சட்ட சபைக்குக்கூட மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை தேர்தலை நடத்தினால்கூட நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்படி வைத்தால் அதை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்பேன். இது ரொம்பவும் முக்கியமானது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

நாம் இப்பொழுது ஜனநாயகம் என்ற முறையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம். அதை நினைவில் வைத்துக்கொண்டால் இப்பொழுது நாம் செய்யவேண்டியவைகள் எல்லாம் நினைவுக்கு வருகிறது. பஞ்சாயத்து தலைவர் தேர்தல் முறை, பஞ்சாயத்து தேர்தல், யூனியன் சர்க்கிள் அமைப்பு, இதில் நிர்வாக அதிகாரிகளை ஏற்படுத்துகிற முறை, பஞ்சாயத்து யூனியன் சர்க்கிள், கிராம சேவக் நிர்வாகம், அபிவிருத்தி கவுன்சில் ஏற்படுத்துவது, முனிசிபல் சேர்மன் நியமனம், அவர் மீது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டுவர ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய விதிகளுக்கு பதிலாக புதிய விதிகளைக் கொண்டு வருவது முதலியவைகளைச் செய்யப் போகிறோம். . ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை தேர்தலை வைப்பது இவைகளையெல்லாம் பார்த்தால் ஜனநாயகம் சர்வாதிகாரம் என்னும் போக்கில் போகிறதோ என்று தான் தோன்றுகிறது.

ஜனநாயக முறையில் நடக்கும் போது ஜனங்களுக்கு நாம் கொடுத்திருக்கும் உரிமைகள் அவர்களுக்கு இல்லாமல் போகக் கூடாது. ஜனங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமைகள் அவர்களுக்கே கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதை வேறு விதமாக பிரயோகிப்பது என்பது சரியல்ல. ஜனங்களே தங்களுடைய வேலைகளுக்கு முடிவு செய்துகொள்ள வேண்டும். ஜனங்களே தீர்மானம் செய்து அவர்களே அதை நிறைவேற்றிக்கொள்ளக் கூடிய வகையில் அவர்களுக்கு உரிமைகள் வழங்கப்படவேண்டும். உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் யாரும் அங்கு குறுக்கிடக்கூடாது. ஜனங்களுக்கு தங்களையே பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்வதற்கு பலதடவைகள் வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். இது என்னுடைய கருத்து. முனிசிபாலிட்டிகளாக இருந்தாலும் சரி, மற்றும் பஞ்சாயத்து போர்டாக இருந்தாலும் சரி அங்கே ஏற்படுத்தப் போகிற அதிகாரி ஜனநாயக ஸ்தாபனத்திற்கு மாறான அதிகாரங்களைக் கொண்டவர்களாக இயங்கக்கூடாது. எந்த ஒரு ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும் கிராம பஞ்சாயத்தாக இருந்தாலும் முனிசிபாலிட்டியாக இருந்தாலும் ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சிலாக இருந்தாலும் அதிகாரம் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எவ்வளவு

[Sri P. S. Chinnadurai]

[5th November 1957]

தான் நிபுணர்களாக இருந்தாலும் சரி, திறமையாக இருந்தாலும் சரி. அவர்கள் ஜனநாயக ஸ்தாபனத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாக, அதிலும் முற்றிலும் கட்டுப்பட்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய அதிகாரமும் திறமையும் பயன்படவேண்டும் என்ற முறையில் இத்தகைய சீர்திருத்தம் அமைந்திருக்கவேண்டும். இதை தீர் ஆலோசனை செய்து முடிவு கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு நேரம் அதிகம் இல்லாததால் இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : சனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெள்ளை அறிச்சுகையின் பீடி நடக்கும் ஸ்தாதம் எந்த கட்சி மனோபாவமும் இன்றி நடைபெறவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அவா. இதில் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் நம்முடைய ஸ்தல சுய ஆட்சி திறமையாக நடைபெறவேண்டும் என்பதில் அபிப்பிராய வித்யாசம் இருக்க முடியாது. நம்முடைய நிதி அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய பிரச்சங்கத்தை நேற்றே நிகழ்த்தி இருந்திருந்தால் அவருடைய பேச்சு அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் உதவியாக இருந்திருக்கும். அவர் கடைசியாக பேசியதால் சில கருத்துக்கள் அப்சேபிக்கப்படாமல் போய்விட்டன என்ற எண்ணம் வேண்டாம். நேரம் இல்லாததால் அவர் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களுக்கு பதில் சொல்லாமல் போய்விட்டால் அதன் அர்த்தம் அவர் சொல்லிய கருத்துக்கள் சரியானவை, அப்படியே அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும்போது அவசியமில்லாத சில கருத்துக்களை அவர் தெரிவித்தார் என்பதை முதலில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள், ஜில்லா போர்டுகள், முனிசிபாலிட்டிகள், சென்னை கார் பொரேஷன், பஞ்சாயத்து போர்டு இவற்றில் தீவிரமான மாறுதல்கள் அவசியம் வேண்டும் என்று இந்த வெள்ளை அறிக்கை வலியுறுத்திக் காட்டுகிறது. அதற்கு அப்பால் அதில் கூறியிருக்கிற பரிகாரங்கள் எந்த நோக்கத்தை அடையவேண்டும் என்று கொண்டுவரப்படுகிறதோ அதை அடைவதற்கு உதவி செய்யுமா என்பது சிந்தனைக்கு உட்பட்டதாக இருக்கிறது. வெள்ளை அறிக்கையை அப்படியே கொடுத்து விட்டு அங்கத்தினர்கள் அதைப் படித்துவிட்டு விவாதிக்க வேண்டும் என்றும் தங்களுடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருந்திருந்தால் அப்பொழுது நடைபெறும் விவாதம் வேறு விதமாக அமைந்திருக்கும். அப்படி இல்லாமல் நமக்கு அரசாங்கம் சில கருத்துக்களை வகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தின் சூழ்நிலை அமைப்புக்கு ஏற்ற ஒரு அமைப்பு இருக்கவில்லை. மாறான அமைப்பு அங்கே இருக்கிறது. நோடியாக அதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு கஷ்டம் இருக்கலாம். எப்படி இருந்தாலும் இந்த யோசனைக்குப் பொறுப்பானவர்களை நான் குறிப்பிடுகிறேன். ஸ்தல சுய ஆட்சி அதிலும் குறிப்பாக பஞ்சாயத்துக்கு அதிகப்படியான அதிகாரத்தைக் கொடுக்க இது உதவுகின்றனவா அல்லது ஸ்தல சுய ஆட்சி மூலம் தேர்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கும் அரசாங்க நிர்வாகத்தில் இருந்து அதிகாரத்தை உபயோகிக்கும் அதிகாரி சனங்களுக்கும் தீரா க்ரோதத்தை விளைவிக்கக்கூடிய முறையில் இது இருக்கிறது என்பதையும் யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

முதலில் இந்த சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்னால் முக்கியமாக சீர்திருத்தப்பட்ட ஜில்லா கலெக்டரேட் ஏற்படவேண்டும். இப்பொழுது ஜில்லாக்களின் பரப்பு, விஸ்தீரணம், ஜனத்தொகை எல்லாம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யம் நம்முடன் சேர்ந்திருந்த ராஜ்யங்கள் மற்றும் தேசத்திலுள்ள மற்ற ராஜ்யங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் நம்முடைய ஜில்லாக்களின் விஸ்தீரணம் நீங்கலாக மற்ற ராஜ்யங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் அந்த ஜில்லாக்களுடைய விஸ்தீரணம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அப்படி நம்முடைய ராஜ்யம் இருப்பதால் இப்பொழுதுள்ள ஜில்லாக்களை இரண்டாகப் பிரித்தால் தான் சீர்திருத்தம் செய்து நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். இதை இப்படியே

5th November 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

வைத்துக்கொண்டு மற்ற சீர்திருத்தங்களை எல்லாம் நாம் செய்வதற்கு முற்பட்டால் அது நன்கேடாவது நடக்கட்டைக்குப் கொண்டுபோய்விடுகிறது என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது கல்வி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஜில்லாக்களை உள்ளடக்க பிரித்துவிட்டார்கள், போலீஸையும் இரண்டாகப் பிரித்துவிட்டார்கள். மற்ற இலாகாக்களையும் இரண்டாகப் பிரிக்கக்கூடிய அளவில் சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே விஸ்திரண அமைப்பிலும் இரண்டாகப் பிரிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்கு முதலாவதாக ஜில்லா போர்டை ஒழிப்பது அவசியம் என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பிரச்சனத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். அவர் பேசிய காலத்தில் “ஜில்லா போர்டுகள் நல்ல முறையில் இயங்கவில்லை அதனால் ஒழித்துக்கட்டுகிறோம் என்று நினைக்கக்கூடாது” என்று சொன்னார். அப்படி ஜில்லாவிடால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளோ அல்லது சர்க்கார் நிர்வாகத்திலுள்ள அதிகாரிகளோ ஒரு கமிட்டி அமைத்து இப்படிப்பட்ட சிபாரிசு செய்திருக்கவேண்டும். அப்படி ஏதாவது சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்களா என்பதும் தெரியவில்லை. அப்படி சிபாரிசு செய்திருந்தால் அதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கலாம். அந்த ரிப்போர்ட்டை சபையின் மேஜையின்மீது வைத்திருக்கலாம். அல்லது ஏதாவது தீர்மானம் போட்டு அனுப்பி இருக்கலாம். அப்படிப் பட்ட தீர்மானத்தையாவது சபையின் முன் வைத்திருக்கலாம். அல்லது ப்ளானிங் கமிஷன் இதைப்பற்றி சிபாரிசு செய்திருக்கலாம். அதை யாவது மேஜையின் மீது வைத்திருக்கலாம். ஆகவே ஜில்லா போர்டுகளை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்ததற்கான கருத்துக்களை கொண்ட திட்டவட்டமான எந்த ரிப்போர்ட்டையும், தீர்மானத்தையும் மேஜையின் மீது வைக்கவில்லை. ஒழிக்க வேண்டுமென்பதற்கான சரியான காரணங்களை யும் சபையின் முன் வைக்கப்படவில்லை.

ஜில்லா போர்டுகளை எப்படி சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்றும் எப்படி புனரமைப்பு இருக்க வேண்டும் என்று நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அது ஜில்லா போர்டுகளுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்கிற சிபாரிசு என்பதையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இதேசமயத்தில் இப்பொழுதிருக்கக்கூடிய அமைப்பில் ஜில்லாக்களின் விஸ்திரணம் அதிகம். அவைகள் சுலபமாக இயங்கக்கூடிய முறையில் இல்லை. அதற்கு என்ன பிரகாரம் கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என்பது முக்கியமே தவிர, ஜில்லா போர்டுகளை ஒழித்தாக வேண்டுமென்பது முக்கியம் அல்ல. இதற்குப் பதிலாக ஏற்படக்கூடிய—சட்டசபையை விட்டால்—ஸ்தல சுயாட்சி அமைப்பு என்ன? சட்டசபையை விட்டால், கடைசியில் பஞ்சாயத்து அமைப்பு இருக்கிறது. இவைகளுக்கிடையில் அதிகாரப் பொறுப்பு இருக்கக்கூடிய ஒரு ஸ்தாபனமும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஜில்லா ப்ளானிங் கவுன்சில் ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள். அது சிறந்த யோசனை. வரவேற்கத்தக்கதுதான். இப்பொழுது இருக்கும் பல கமிட்டிகளுக்குப் பதிலாக ஒரே டெவலப்மென்ட் கவுன்சில், அதாவது அபிவிருத்தி கவுன்சில் ஏற்படுத்துவது என்றும், அதற்கு சட்ட பூர்வமாக யோக்க்யதாம்சம் கொடுக்கப் படுகிறது. சட்டபூர்வமான யோக்கியதாம்சம் இருந்தாலும் சரி, சட்டத்தில் குறிப்பிடாமல் இருந்தாலும் சரி, செய்யக்கூடிய வேலை எப்படி இருக்கப் போகிறது? அதுவும் ஆலோசனைக் குழுவாகத்தான் இயங்குமே தவிர, ஜில்லா போர்டுக்கிருந்த அதிகாரத்தில் ஒரு அம்சம் கூட இருக்கப்போவதில்லை. டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் ஒரு ஆலோசனைக் குழுவாகத்தான் இருக்கும். பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் என்று சட்டத்தில் இருந்தாலும், நடைமுறையில் வேலை செய்யும்போது, அதுவும் ஆலோசனைக் குழுவாகத்தான் இருக்கும். பஞ்சாயத்து வட்டக் கமிட்டி வைத்தாலும் சரி, அதற்கும் அதிகாரம் ஒன்றும் இருக்காது. அதுவும் ஆலோசனை சொல்லக்கூடியதாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே, கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கும்,

[Sri M. Kalyanasundaram] [5th November 1957]

சட்டசபைக்கும் இடையிலே நாம் பார்க்கக்கூடிய சமயத்தில், இந்த யோசனைப் படி அமைக்கக்கூடிய குழுக்கள் அத்தனையும் ஆலோசனை சொல்லக் கூடியவையாகத்தான் இருக்கப்போகிறதே தவிர, நிர்வாக அதிகாரம் இருக்கக்கூடிய ஒரு ஸ்தல ஸ்தாபனமாக இருக்கப்போவதில்லை என்று அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் யோசனையிலிருந்து நான் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

கிராமப் பஞ்சாயத்தாவது ஒழுங்காக நடக்க என்ன யோசனை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக் காட்டுகிறேன். 1950-வது வருஷத் திய சட்டத்திற்குப் பிறகு கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் திறமையாக வேலை செய்யவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் எல்லாம் ரொம்ப சிறப்பாக, திறமையாக நடப்பதாக நான் சொல்வதாக நினைத்துக்கொள்ள வேண்டாம். 1950-வது வருஷம் பஞ்சாயத்துச் சட்டம் கொண்டுவந்து அரசியல் சட்டத்தின் 40-வது பிரிவின் நோக்கத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் திசையில் ஒரு முக்கியமான சட்டமாகும். அந்தச் சட்டத்தில் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் தோற்றத்தை மட்டுமல்ல மாற்றியமைத்தது. அதிகாரத்தையும் மாற்றியமைத்திருக்கிறார்கள். நான் பேசக்கூடிய இச்சமயத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இல்லை. சென்ற ஆறு வருஷ காலமாக நிதி அமைச்சராகத் தொடர்ந்து இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துக்கு ஜீவன் கொடுக்க வேண்டிய ஒரு முக்கிய காரியம், முதலில் செய்த காரியம் என்ன. அந்தந்த பிரதேசத்தில் வசூலிக்கப்படும் இரண்டண நிலவரி சர்சார்ஜை அந்தந்தப் பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்குக் கொடுக்கப்படுவதென்று அந்த நில வரி சர்சார்ஜ் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுக்கவேண்டியதில்லை என்று செய்து விட்டார். வசூல் செய்யலாம், ஆனால், அவர்களே எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லிவிட்டார். முதலில் சொன்னது என்ன? “வசூல் செய்யுங்கள், அதை உங்களுக்கே கொடுக்கிறேன்” என்று சொல்லி, பிறகு “வசூல் செய்யுங்கள், எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம்” என்று சொல்லிவிட்டார். அப்படி இல்லாமல், நிதியைக் கொடுத்து வேலை செய்யுங்கள் என்று சொன்னால், பஞ்சாயத்துக்கள் நன்றாக வேலை செய்திருக்கமுடியும். அது 1953-ம் வருஷத்தில் என்று நான் நினைக்கிறேன். 1954-ம் வருஷத்திலே, இதே நிதி அமைச்சர்தான் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, “பஞ்சாயத்து போர்டுக்குக் கொடுப்பதற்குப் பணம் கிடையாது” என்று சொன்னார்கள்.

பணம் கிடையாது என்றால், அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் என்ன செய்ய முடியும்? கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? இரட்டை மாட்டு வண்டிகளுக்கு லைசன்சு கட்டணம் வசூல் செய்யலாம். அடுத்தபடி சைக்கிள் லைசன்சுக் கட்டணம் பெறலாம். கிராமங்களில் எத்தனை சைக்கிள் இருந்துவிட முடியும்? ஏதோ பக்கத்தில் நகரங்கள் இருந்தால், அங்கு லைசன்சு கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறதே என்று, கிராமத்திலிருந்து லைசன்சு பெற்றுக்கொண்டு போவார்கள். அம்மாதிரி ஏதாவது தட்டுக்கெட்டு வருமானம் வந்தால் வரும். வீட்டு வரி போடுங்கள் என்று நிர்ப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். வீட்டு வரி போட்டுவிட்டால், “இந்தத் தலைவர் வந்தார், வீட்டு வரி போட்டுவிட்டார்” என்று மக்கள் சொல்வார்கள், நாம் வந்ததற்குப் பிறகு வீட்டு வரி போட்டுவிட்டோம் என்று சொல்வார்களே என்று நினைத்து, ஏதோ 70, 80 ரூபாய் வீட்டு வரியின் மூலமாக வசூலித்ததாகக் கணக்குக் காண்போம், செலவு எழுதிவிடுவார். வீட்டு வரி எப்படிப் போடமுடியும்? ஏதோ மேற்பு பஞ்சாயத்திலே வேண்டுமானால் வரி போடலாம். வரியை வசூலிப்பதற்குத்தான் பஞ்சாயத்துக்களே தவிர, அவர்களிடம் பணத்தைக் கொடுத்து செலவு செய்யச் சொல்வதில்லை. 1950-வது வருஷத்தில் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு பஞ்சாயத்து போர்டிலே குறை இருந்துவருகிறது. சர்க்கார் இவ்வளவு தவறாக நடந்துவிட்டு, அப்பாலிகளாக உள்ள பஞ்சாயத்துக்களைப் பார்த்து, இம்மாதிரி புகாரை மந்திரி அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பது சரியானது அல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பஞ்சாயத்துக்

5th November 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். நாம் ஒரு ஜனநாயகக் குடியரசை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நினைக்கிறோம், ஜனநாயகக் குடியரசாக இருக்கட்டும், சோஷலிச நலக் குடியரசாக இருக்கட்டும், சோஷலிச சமுதாய அமைப்பு ஏற்படுவதாக இருக்கட்டும், அந்தத் திசையில் போகவேண்டுமானால் கிராமத்தில் இருக்கும் மக்களுடைய தேவைகளை, அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் மூலமாகப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளக் கூடிய முறையில் பஞ்சாயத்துக்களை அமைத்துக்கொள்வது அவசியம். அந்த முறையில் பஞ்சாயத்தை அமைத்துக்கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசரின் கீழே ஒரு கைப்பாவையாக இந்தப் பஞ்சாயத்து போர்டுகளை வைப்பது சரியல்ல. ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீசரோ கிராம சேவகர்களோ பஞ்சாயத்துக்களின் தேவைகளை அறிந்து நடப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

நான் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதிகாரிகளுக்கும், ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் இடையே செனஜன்யமான உறவு இருக்கவேண்டுமென்று அபிப்பிராயத்தை உடையவன் நான். அப்பொழுதுதான் நாம் சோஷலிச சமுதாயத்தை நோக்கிப் போகமுடியும். ஆனால், மந்திரிமார்கள் சொல்வது சில சமயத்தில் அவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும்போது அதிகாரிகளைக் குறை சொல்கிறார்கள். சில சமயங்களிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் என்றாலே அவர்கள் நம்பத்தகாதவர்கள் என்ற கருத்துக்களை உண்டாக்குகிறார்கள். சர்க்காருடைய பேச்சுக்கள் எல்லாம் பொருத்தமாக இருக்கவேண்டும். அதில் ஒரு “கன்வின்ஸ் டென்வ்ஸ்” இருக்கவேண்டும். அது கிடையாது. சௌகரியமாக இருக்கும் போது அதிகாரிகளைப் புகழவேண்டியது. சௌகரியம் இல்லாதபோது கீழே தள்ளவேண்டியது. ஆனால், ஒரு விஷயத்தில் அவர்கள் பொருத்தமாக இருக்கிறார்கள். தாங்கள் மந்திரிகளான பிறகு, தங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புவதற்குக் காரணமாய் இருந்தவர்களை உதாசினம் செய்வதில் மந்திரிகள் பொருத்தமாக இருக்கிறார்கள். உறுதியாக இருக்கிறார்கள். இது தவறான போக்கு. தேர்ந்தெடுப்பவர்கள் எப்போதும் நம்பத் தகாதவர்கள் என்ற மனோபாவம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மந்திரிகளுக்கு இருக்கக்கூடாது என்று அவர்களுக்கு நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அஸ்திவாரமாக இருக்கக்கூடிய இந்தக் கொள்கையை, இந்தப் போக்கை அவர்கள் கைவிடவேண்டுமென்று நான் மந்திரிசபை பூராவை வையுமே கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து தேர்தல் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், கிட்டத்தட்ட மந்திரி அவர்கள் 45 நிமிஷம் பேசியும், மெம்பர்கள் மூலமாக ஏன் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்பதற்குத் திருப்திகரமான காரணத்தைச் சொல்லவில்லை. தலைவரை ஜனங்களோ தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கட்சிப் பிரதி கட்சி இன்றி கிராமத்திலிருக்கும் மக்கள் பூராவும் தங்களுடைய பிரதிநிதி என்ற எண்ணத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவன் நடக்க முடியும். இல்லாவிட்டால் என்ன ஆகும்? எட்டு பிரதிநிதிகளில் ஐந்து பிரதிநிதிகளைக் கையிடப் போட்டுக்கொண்டால் போதும் என்ற மனப் பாண்மை தலைவனுக்கு ஏற்பட்டு விடும். மக்களுடைய அபிலாஷைகளைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய தலைவர் ஏற்படுவது கஷ்டம். மந்திரி அவர்கள் இதே திசையில் இந்த யோசனை வைத்திருப்பது தவறானது. தெரிந்தோ தெரியாமலோ 1950-வது வருஷச் சட்டத்தில் கொஞ்சம் ஜீவன் இருக்கிறது. அதற்கு கொஞ்சம் உயிர் கொடுத்திருந்தாரே அந்த உயிரை வாங்கிவிட்டு “ஆர்டிபிஷியல் ரெஸ்பரேஷன்” கொடுக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு ஜீவன் இருக்க வேண்டுமென்றால், இப்பொழுது பஞ்சாயத்துத் தலைவரை நேரடியாக மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை அப்படியே பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அதோடு கூட, ரகசிய வோட்டு முறை மூலம், அவர்கள் சட்டபூர்வமாக அங்கத்தினர்களையும் தலைவர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய உரிமை மக்களுக்குப் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் பெரும்பாலான கிராம மக்களின் உரிமைகளையும் அபிலாஷைகளையும் பிரதிபலிக்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்களாக இயங்க முடியும். அந்தப் பாதையில்

[Sri M. Kalyanasundaram]

[5th November 1957]

நாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமே தவிர, ஏதோ சில பஞ்சாயத்து போர்டுகள் சரியாக இயங்கவில்லையென்றால்—அதற்கும் சர்க்கார்தான் பொறுப்பு என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றேன்—அதைக் காண்பித்து கொடுக்க வேண்டிய உரிமையைப் பறிப்பது நியாயமாக இருக்காது.

பஞ்சாயத்து போர்டு அமைப்பில் “ப்ரொபோர்ஷனல் ரெப்ரஸென்டேஷன்” என்ற யோசனையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அடிப்படை எப்படிப் போகிறது என்று பின்னால் தான் தெரியும். எப்படி இருந்தாலும் அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு என்று பஞ்சாயத்து போர்டில் ஒரு ஸ்தானம் என்று மட்டும் இல்லாமல் அந்தந்த கிராமத்தில் ஹரிஜனங்களின் ஜனத்தொகை எவ்வளவு இருக்கிறதோ, அதற்கு ஏற்றற்போல் ஒரு “ப்ரோபோர்ஷன்” ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கும் முறையிலே பஞ்சாயத்து போர்டை அமைக்கவேண்டுமென்ற கருத்தில் அதை வரவேற்கத் தயாராயிருக்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து போர்டிலே குறைந்தபட்சம் ஒரு பெண் பிரதிநிதி இருப்பதற்கும் வழி செய்யவேண்டும். சாதாரணமாக பெண் அங்கத்தினர்கள் வருவதில்லை. இருந்தாலும், இப்பொழுதிருந்தே நாம் இப்படி ஒரு வழக்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்தால் 10, 20 வருஷ காலத்தில் நாம் ஜனநாயகப் பண்பாட்டை கிரகித்து வளர்ந்துவிட்ட பிறகு தானாகவே அத்தகைய நிலைமை ஏற்படும். அப்பொழுது பெண்களுக்கு என்று “ப்ரோபோர்ஷன்” விதிக்கவேண்டிய அவசியமில்லாமல், பெண்கள் தேவையான எண்ணிக்கையில் முன்வருவார்கள். ஆகவே, பெண்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும், பிரதிநிதித்துவம் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். சில நகரங்களில் முஸ்லிம்கள் அதிகமாக இருந்தால் அவர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டும். இதை அவர்களுடைய தனிப்பட்ட பிரச்சினையாகக் கருதவேண்டுமேயல்லாது ஏதோ அரசியல் பிரச்சினையாகக் கருதக்கூடாது. அப்படிப்பட்டவர்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையில் அவர்களுக்கும் சில பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறபடியால் அவர்களுக்குப் ப்ரோபோர்ஷனல் ரெப்ரசென்டேஷன் கொடுக்கவேண்டும். அரசியல் கட்சிப்ரொபோர்ஷனல் ரெப்ரசென்டேஷன் அல்ல. இந்த அடிப்படையில்தான் இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். அப்படியிருந்தால், அந்த அமைப்பை நான் வரவேற்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் அமைவது கண்டிப்பாகக் கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்—இப்பொழுது இருக்கும் ரூபத்தில் இப்பொழுது அவர்கள் செய்திருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன் அமைந்தால் பஞ்சாயத்துக்களையும் ஊறுபடுத்தி, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களும் ஒழுங்காக நடக்காமல் போய்விடும். இவர்கள் செய்திருக்கும் நோக்கத்தில், ஜில்லா போர்டுகளை அப்படியே வைத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும், தாலுகா போர்டு மாதிரியோ இன்னும் அதைவிட சலபமாக இயங்குகிற மாதிரியோ பல பொறுப்புக்களைப் பிரித்து, நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இருந்து, அவர்களுக்கு என்ன என்ன அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் என்பதை வரையறுத்தி, அவர்களுடைய அதிகாரம் வேறாக இருக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு அதிகாரம் வேறாக இருக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து நிதியும் அவர்களுக்கே வழங்கவேண்டும். டெவலப்மென்ட் கமிஷனர் மூலமாக பஞ்சாயத்துக்கு நிதி ஒதுக்கிவிட்டால், அந்த நிதி ஒழுங்காகப் போய்ச் சேராது. ஏனென்றால், அது அட்வைசரி கௌன்சிலாக இருக்கப் போகிறது. பகைமையை மூட்டி விடுவதில் இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் கொண்டு போய்விடும் என்பது என் அபிப்பிராயம். இரண்டு வேறு எந்தாபனங்கள் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துழைக்கக்கூடிய வகையில் வரவேண்டும். பஞ்சாயத்துக்களுக்குப் பொறுப்புக்கள் வேறாக இருக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு இடை ஸ்தாபனம் இருக்கிறதே, அந்த ஸ்தாபனத்திற்குப் பொறுப்பு அதிகமாக இருக்கவேண்டும். பிரதிநிதிகள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய பிரதிநிதிகளாக இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கிராமப்புறத்தில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நல்லமுறையில் நடத்துவதற்கு உபயோகமாக

5th November 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொண்டு, இன்னும் பல யோசனைகள் சொல்ல வேண்டியிருப்பதை, பிறகு கமிட்டிகள் மூலமாகவும், கமிட்டியின் பரிசீலனைக்குப் பிறகு சபை முன் வரும்போதும் தெரிவித்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கின்றேன்.

*SRI C. N. ANNADURAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, வெள்ளை அறிக்கையின் பேரிலே நடைபெற்றவருகின்ற இந்த விவாதம்—முடிந்த முடிவுகளை ஏற்றுக்கொள்வதா இல்லையா என்ற கட்டத்தில் இல்லாமல்—நாம் எடுக்க இருக்கிற முடிவுகள் நாட்டுக்குத் தேவைதானா என்று அலசிப் பார்ப்பதற்குப் பயன்படும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை நான் மெத்த நம்பிக்கையோடு வரவேற்கிறேன். ஏன் நம்பிக்கையோடு வரவேற்கிறேன் என்று நான் கூறுகிறேன் என்றால், கனம் சின்னதாரை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னபடி, ஏற்கெனவே செய்யப்பட்டுவிட்ட ஒரு முடிவிற்பேரில் அப்படி முடிவு எடுக்கப்பட்டதன் காரணமாக, இங்கே ஒப்புக்கு ஒரு விவாதத்தை நடத்துகிறார்களோ என்று ஐயப்படுகிற விதத்தில் மதுரை மாவட்டத்தில் ஒரு இடத்தில், அவர்கள் வெள்ளை அறிக்கையிலே என்ன மாதிரியான நிலைமைகளைக் காண விரும்புகிறார்களோ அவைகளையெல்லாம் அங்கே பரீட்சித்துப் பார்த்தாலும், அவைகள் அப்படியே ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய முடிவுகள் அல்ல என்று எடுத்துச் சொன்னதை அரசியல் பெருந்தன்மையாக நான் கருதவில்லை, சர்க்காருடைய நல்ல நோக்கமாகவே கருதி அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

இன்றையதினம் கிராமப் புறங்களிலே உள்ள நிலைமைகளைத் தக்கபடி சீர்திருத்துவதற்காக இந்த முறையை அப்போது இருந்த கிராம நல அபிவிருத்தி, சமுதாய நல அபிவிருத்தி என்று போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்கள் வெற்றி பெறுவதற்காக இந்த முறையைக் கையாளுகிறார்களா என்பது உண்மையிலேயே குழப்பமாக இருக்கிறது. நிதி அமைச்சர் குறிப்பிட்ட கருத்துக் குழப்பம், கேட்பவர்களிடையே மட்டுமல்ல, சொல்லுபவர்களிடையேயும் பெரும் அளவுக்கு இருக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை பிரித்து அமைக்கவேண்டுமென்ற கருத்து சமுதாய நலத் திட்டங்களைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்காமல் இருந்த காலத்திலேயே, ரத்தினசபாபதி முதலியார் காலத்திலேயே இந்த யோசனைகள் இந்த நாட்டிலே வலியுறுத்தப் பட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கின்றன. இடையிலே ஏற்பட்ட ஒரு புதிய முறை இன்றைக்கு பொறுத்தமாதம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதை ஆராய வேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல. இருக்கின்ற ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் அமைப்பிலோ, அல்லது புதியதாக ஏற்பட இருக்கின்ற ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் அமைப்பிலோ, சமுதாய நலத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்காக அவைகள் கருவியாக பயன்படவேண்டுமென்ற முறையில் இந்தப் பிரச்சனை அணுகப் படுகிறதோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். நான் அப்படி அஞ்சத்தக்க அளவில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமுதாய நலத் திட்டத்தைப் பற்றி தமது உரையிலே 20 நிமிடங்கள் வலியுறுத்தி, அது சரியான முறையில் நடைபெற வேண்டுமானால் கிராம மக்கள் அக்கரை காட்டவேண்டும், கிராம மக்களுக்கு அதில் அக்கரை இருக்கவேண்டும், அவர்களுடைய அமைப்பிலும் அதற்கெல்லாம் வசதிகள் இருக்கவேண்டுமென்று பரிசோதித்தார்.

சாதாரணமாக எங்கள் பக்கத்தில் மாடு வாங்கப் போகும்போது பெண் பார்த்துக்கொண்டு வருவது வாடிக்கை. அதே போல மாடு வாங்கப்போன இடத்தில் மாட்டையும் வாங்கிக்கொண்டு அத்துடன் பெண்ணையும் வாங்கி வருவதுபோல், சமுதாய நலத் திட்டத்தை எப்படி வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றலாம் என்ற கருத்தை ஆராய்ந்திருக்கிற இந்த சர்க்கார் அதே நேரத்திலே ஒரு பெண்ணை வாங்கிக்கொண்டு வரலாம் என்பதைப்போல, நீண்ட நாளைய இந்தப் பிரச்சனையை அதோடு ஒட்டிவைத்திருக்கிறார்கள். சமுதாய நலத் திட்டம் நல்ல முறையிலே இயங்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டுள்ள அக்கரையை உண்மையிலேயே வரவேற்கக்கூடிய நேரத்தில், எப்படி மத்திய அரசை ஆட்டிப் படைக்கின்ற அளவுக்கு “பிளானிங் கமிஷன்” உருவம் எடுத்து அதன் பலனாக பல நிதி அமைச்சர்கள் தங்களுடைய வாழ்நாளை விரைவிலே முடித்துக்கொள்ளவேண்டிய

[Sri C. N. Annadurai] [5th November 1957]

தாயிற்றே, அதே முறையில் இங்கு சமுதாய நலத் திட்டம் என்ற புதிய இயந்திரம் நம்முடைய ஸ்தல ஸ்தாபன இயந்திரங்களை அடியோடு ஒழித்துக் கட்டிவிடும் என்று நான் உண்மையிலேயே அஞ்சுகிறேன். உண்மையிலேயே திட்டங்கள் என்பது இன்றைக்கு இருக்கும் ஆட்சியாளரிடம் மிகவும் முக்கியமாக கருதப்படலாம். ஆனால் அவைகளின் முக்கியத்துவத் திற்கு எந்த வகையிலும் குறைந்தது அல்ல நிரந்தரமாக நம்மிடத்தில் இருக்கும் சர்க்கார் இயந்திரங்கள். நிரந்தரமாக இருக்கின்ற சர்க்கார் இயந்திரங்களையே புதிதாக அமைக்கப்படுகின்ற திட்ட இயந்திரங்கள் அடியோடு ஒழித்துவிடும், அல்லது இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டு விடும் என்ற வகையிலே இந்த உருவங்கள் இருக்கலாகாது என்ற எண்ணுடைய கருத்தைத் தெரியப்படுத்துகின்றேன்.

ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை சந்தேகிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அவர்கள் பக்கத்திலே அதிகாரிகளை நாம் அமர வைத்திருக்கிறோம். அப்படி அதிகாரிகளை அமரவைப்பதினாலே உண்மையிலேயே நான் அஞ்சுவது என்னவென்றால், நேற்றையதினம் பேசும்போது டாக்டர் சவுந்திரம் அம்மையார் எடுத்துச் சொல்லியபடி, நல்ல தரம் உள்ளவர்கள் இத்தகைய அமைப்புகளில் அமருவதற்கு அஞ்சுவார்கள். நான் கலந்தகொண்ட ஒரு பஞ்சாயத்து மகாநாட்டில் பஞ்சாயத்து தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் தாங்கள் அதிகாரிகளை அணுகினால் அதிகாரிகள் எப்படி அறுவறுக்கத்தக்க முறையிலே நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்று வெளிப்படையாகப் பேசி, இனியாகிலும் அதிகாரிகள் அம்மாதிரி நடந்துகொள்ளக்கூடாது என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்கள். அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றும் நேரத்தில் அதில் கலந்து உரையாற்றிய ஒரு பஞ்சாயத்து தலைவர் எவ்வளவு உருக்கத்தோடு அதிகாரிகளிடம் தாங்கள் பரம் அல்லலே எடுத்துச்சொன்னார் என்பதை நான் சொல்லுவதில்லிருந்து அமைச்சர் அவர்கள் உரை முடியாது. நான் நேரிடையாகக் கேட்டதினால் அதை உணர்ந்து இந்த அவையிலே அந்த அல்லலே எடுத்துச் சொல்ல முன்வந்தேன். அதிகாரிகளிடத்திலே ஏற்கெனவே படுகின்ற அல்லல் போதாது என்று மேலும் அவர்கள் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அதிகாரியிடத்தில் நின்று கையேந்தி நிற்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தமான முறையிலே இந்த அறிக்கை இன்றையதினம் இருக்கிறது என்று அஞ்சுகிறேன்.

நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பஞ்சாயத்துகளைப் பற்றி பேசிய நேரத்தில் சில அடிப்படை தத்துவங்களை இங்கே எடுத்து விளக்கினார்கள். அப்படி அவர்கள் விளக்கியது மற்றவர்களை விளக்கத் தூண்டும் முறையில் இருந்த காரணத்தினாலே, அதுபற்றி ஒரிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன், பஞ்சாயத்துகள் அல்லது ஸ்தல ஸ்தாபன அமைப்புகள் நல்லபடி நிர்வகிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக அதிகாரிகளை ஆங்காங்கு அமைப்பது என்பது அதிகார வர்க்கத்தை அதிகரிக்கும் தவிர், மக்களின் சுய ஆட்சி நிலைமை உரிமையை நிலைநிறுத்துவதாக இருக்காது.

பத்து ரூபாயை சில்லரை மாற்றி ஆளுக்கு ஒரு ரூபாய் கொடுத்தால் எல்லோருக்கும் ரூபாய் கிடைக்கும். நம்முடைய சர்க்கார் பத்து ரூபாய் நோட்டை பத்து துண்டாகக் கிழித்து ஒவ்வொரு துண்டையும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் கொடுக்கிறார்கள். 500-க்கு ஐந்து பேர்கள் என்ற பஞ்சாயத்து அமைப்பில் ஒரு துண்டைத் தருகிறார்கள். மற்றொரு துண்டை எடுத்து பத்து கிராமங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து அவைகள் சில காரியங்களைச் செய்து கொள்ளலாம் என்று பஞ்சாயத்து சர்க்காரிடம் ஒப்படைக்கிறார்கள். 70, 80 பஞ்சாயத்துகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து இப்பொழுது அபிவிருத்தி திட்டங்கள் நடத்தப்படுகின்ற பகுதியின் அடிப்படையில் ஒரு பகுதிக்கு மற்றொரு துண்டை கொடுக்கிறார்கள். இப்படி இருக்கின்ற அதிகாரங்கள் எந்த இடத்திலும் நிர்வகிக்கமுடியாத அளவுக்கு துண்டாடப்பட்டிருக்கின்றன. எந்த ஒரு அமைப்பிற்கும் தன் காரியங்களை செய்வதற்கான முழு வாய்ப்பும் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. ஆங்காங்குள்ள நிர்வாக அதிகாரம் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய “பிளாக் டெவலப்மெண்டு” அதிகாரிகள், கிராம

5th November 1957] [Sri C. N. Annadurai]

சேவக்குகள் இவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. இந்த அதிகாரிகளின் நோக்கம் கிராம நல அபிவிருத்தி திட்டங்களை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்பதில் செல்லுமே தவிர பஞ்சாயத்துகளில் சுயஆட்சி உணர்ச்சியை எப்படி வளர்ப்பது என்பதில் அவர்கள் அக்கரை காட்டமாட்டார்கள், அல்லது அக்கரை செலுத்தமாட்டார்கள்.

“பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீஸர்களைப்” பற்றியும், சமுதாய நலத் திட்டங்களைப்பற்றியும் நமது இந்திய சர்க்கார் பெறுமை அடித்துக்கொள்ள வில்லை. பெறுமை அடித்துக்கொள்ளவில்லை என்பது மட்டுமல்ல. தாங்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் காரியம் சரியானபடி நடத்தப்படவில்லை என்பதை அவர்களே வெளியிட்டிருக்கின்ற “இவாலயுவேஷன் கமிட்டியின் ரிபோர்டு” எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. “பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஆபீசர்கள் சரியான முறையிலே தங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றவில்லை என்று கனம் டே அவர்களும், பாராளுமன்றத்தில் பலரும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். சந்தேகத்திற்கு இடமானவர்களையும், சரியானபடி காரியங்களை நடத்துகிறார்கள் என்று இன்னமும் தீர்மானிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற அதிகாரிகளையும் வைத்துக்கொண்டு நிர்வாகத்தை நடத்தினால் அவர்கள் ஜனநாயகத்தையே உண்மையிலேயே பாழ்படுத்திவிடுவார்கள் என்று நாள் மீண்டும் தெரி வித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகையினால் எல்லா இடங்களிலும் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும்.

ஜில்லா போர்டுகள் நிர்வகிக்கும் பரப்பு நிலத்தின் அளவு அந்த ஜில்லா என்பது கட்டுக்கு அடங்காத, உண்மையிலேயே காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முடியாத பெருத்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லி, சிறுத்த அளவில் காரியங்களை நடத்தப்போகிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும் நேரத்திலே அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய யோசனை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பகுதிகள் எந்த அளவுக்கு இருக்கவேண்டுமென்பதற்கு வேறு முறைகளைக் கையாள்வதைவிட அரசியலுக்காக பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் சட்டசபை தேர்தல் தொகுதிகளை என் ஒரு வகையாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது? சாதாரணமாக இப்படிப்பட்ட காரியங்களிலும், வேறு பல காரியங்களிலும் ஆங்கிலத்தில் இரண்டு பதங்களை உபயோகப்படுத்துவார்கள். நல்ல முறையில் நிர்வாகம் நடைபெறுவதற்கு “எகனமிக் யூனிட்பாக” இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள். அதாவது பொருளாதாரத் துறையிலே எல்லாவித வசதிகளையும் செய்துகொள்ள வகை இருக்க வேண்டும். அல்லது “பொலிடிகல் யூனிட்” அரசியலுக்கேற்ற அமைப்பாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள். இப்பொழுது ஏற்படுத்தப்போகிற பஞ்சாயத்து யூனிட்கள், “எகனமிக் யூனிடாகவുമில்லை”, “பொலிடிகல் யூனிடாகவുമில்லை”. “பொலிடிகல் யூனிடாக இருக்கவேண்டுமென்றால் ஏற்கெனவே இருக்கின்ற எம்.எல்.ஏக்கள் தொகுதிகளை அந்தத் தொகுதிகளாக வைத்திருக்கலாம். “எகனமிக் யூனிட்பாக” இருக்கவேண்டுமென்றால், பொருளாதார நிபுணர்கள் எதை “எகனமிக் யூனிட்” என்று சொல்லுகிறார்களோ அம்மாதிரி பிரிக்கலாம். இரண்டையும் விட்டுவிட்டு குருடன் கோலை வீசி நொண்டி காலை எடுத்து வைப்பது போல இப்பொழுது இருக்கிற இரண்டு பிளாக்குகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு வகை யூனிடாக வைத்திருப்பதாக எடுத்துச்சொல்லுவது அவ்வளவு பொறுத்தமாக எனக்குத் தெரியவில்லை. கிராமத்தில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு யாரிடம் எதற்கு எப்படி அணுகுவது என்பது தெரியவில்லை. பல்வேறு அதிகாரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ இலாகா ஒன்று இருக்கிறது. அவர்களும் கிணறு வெட்டுகிறார்கள். லோகல் “டெவலப்மெண்டு” இலாகா ஒன்று இருக்கிறது. அவர்களும் கிணறு வெட்டுகிறார்கள். சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழும் கிணறுகளை வெட்டுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே ஒரு இடத்தில் ஒரு கிணறு வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் கைப்பிடிச் சுவர் இல்லை. கைப்பிடிச் சுவர் ஏன் கட்டப்படவில்லை என்று கேட்டால் “அதை நாங்கள் வெட்டவில்லை, சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் வெட்டியிருக்கிறார்கள், அவர்களைக் கேளுங்கள்” என்று ரெவின்யூ இலாகாவின்

[Sri C. N. Annadurai] [5th November 1957]

சொல்வதாகவும், “நாங்கள் வரவில்லை, அவர்களைத்தான் கேட்கவேண்டும்” என்று இவர்கள் சொல்வதாகவும் அறிகிறேன். இன்றைக்கும் கைப்பிடிச் சுவர் இல்லாமல் கிராம மக்கள் அந்தக் கிணற்றை உபயோகித்து வருகிறார்கள். இப்படித் தாறுமாறாகக் காரியங்கள் நடைபெறுவதற்குக் காரணம் பொதுமக்கள் அந்தக் காரியத்திற்கு ஆதரவு தராததுதான். பொது மக்கள் ஒத்துழைத்தால்தான் ஆதரவு தந்து பங்கு கொண்டால்தான் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைக்கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அதே தத்துவத்தை அவர் இன்னும் கொஞ்சம் ஆராய்ந்து பார்த்திருப்பாரேயானால் பொதுமக்கள் எந்த நேரத்தில் ஆதரவு தருகிறார்கள், எந்த நேரத்தில் ஆதரவு தர முறுக்கிறார்கள் என்பதை அவர் கொஞ்சம் உணர்ந்துகொண்டிருக்க முடியும். எந்த இடத்தில் சமுதாய நலத்திட்டத்தினால் போடப்படுகிற திட்டம் சரியான முறையில் நடைபெறும், நல்ல திட்டம் என்கிற அபிப்பிராயம் பொதுமக்களுக்கு உண்டாகிறதோ அந்த இடத்தில் அவர்கள் ஆதரவு தந்து உற்சாகமாகத் தாங்களும் பங்கு கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த இடத்தில் இவர்கள் போடுகிற திட்டம் நன்றாக நடைபெறுது. இது வெறும் கண் துடைப்பு, மெழுகுப் பூச்சு, என்கிற அபிப்பிராயம் அவர்களுக்கு உண்டாகிவிடுகிறதோ அங்கேயெல்லாம் அவர்கள் ஆதரவு கிடைப்பது இல்லை என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம். இதை நான் நடைமுறையில் பார்த்திருக்கிறேன் என்பதற்கு ஒரு நிகழ்ச்சியை இந்த அவையில்—மன்றத் தலைவர் அவர்களே உங்கள் அனுமதியுடன்—சொல்வது பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்பதால் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் கவுந்தப் பாடி, சவுந்தப்பட்டு கிராமத்தில் சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் பழங்குடி மக்களுக்கு 47 வீடுகளுக்கு மேல் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வீடுகளை நிதி அமைச்சர் அவர்களே திறந்து வைப்பதாக இருந்தார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். ஆனால் இவர் திறந்து வைக்கச் செல்லவில்லை. அவர் திறந்து வைப்பதற்கு ஏற்ற அளவில் இல்லாமல் அவை கட்டிய சிறிது காலத்திற்குள்ளாகவே அலங்கோலமாகிவிட்டன. 47 வீடுகளில் 26 வீடுகள் கீழே விழுந்து அலங்கோலமாகக் கிடந்தன. அதைக் காண்பதற்கு என்னை அமைத்திருந்தார்கள். நான் பேசும்போதும் குறிப்பிட்டேன். “இந்த அலங்கோலக் காட்சியைக் காண்பதற்கு நிதி அமைச்சரை அழைக்காமல் என்னை அழைத்திருப்பதே நல்லது” என்று குறிப்பிட்டேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அந்த மாவட்டத்திற்குச் செல்லும் காலத்தில் அவசியம் அந்த இடத்தைப் போய்ப் பார்க்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே பொதுமக்களுக்கு இது கண் துடைப்பு வேலை இல்லை என்கிற நம்பிக்கை உண்டாகும் வகையில் நல்லமுறையில் இவர்கள் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் போட்டால்தான் அவர்கள் தங்கள் ஆதரவைத் தர முன்வருவார்கள். இந்தமாதிரியாகச் செய்தால் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற முடியாது என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதற்குச் செய்யவேண்டிய முறை, கையாள வேண்டிய கொள்கை வேறு. அதைக்கொண்டுபோய் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுடன் டிஸ்கஸ்ப்பதை என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை.

ஒரு இயந்திரத்தினுடைய கருவியைக் கொண்டுபோய் இன்னொரு இயந்திரத்தோடு சேர்ச்சுமப்போது அது பொருந்தாது என்பதைப் பார்த்துப் பொருத்தவேண்டும், இல்லாவிட்டால் அது முறிந்துவிடும், அல்லது இந்த இயந்திரத்தின் ஒட்டத்தைத் தடைபடுத்தும் என்பதாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு ஒரு உதாரணம் அவர்கள் ஜில்லாவிலேயே காட்டமுடியும். மாடுகள் இழுக்கும் வண்டிகளுக்கு டையர் சக் கரங்களைப் போடுகிறார்கள். டையர் சக்கரம் போட்ட வண்டி தார் ரோடில்

5th November 1957] [Sri C. N. Annadurai]

தான் நன்றாகப் போகுமே தவிர மண் ரோடில் போகும் அந்த வண்டிகளுக்கு டையர் சக்கரங்களைப் பொறுத்துவது பொருந்தாத ஒன்றை கொண்டு போய் பொருத்துவதாகத்தான் இருக்கிறது. அதே முறையில் எல்லா இடத்திலும் அனுசரிக்கவேண்டாமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்ற கருத்தையும், சமுதாய நலத் திட்டம் வெற்றி பெறவேண்டுமென்ற கருத்தையும் ஒன்றாகப் பிணைப்பது சரியானது அல்ல. அந்தக் கண்ணோட்டத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் நான் காணுகின்ற குறைபாடு இந்த அடிப்படையில்தான். சாதாரணமாக வெள்ளை அறிக்கையில் இருக்கிற மற்ற தத்துவங்களைப் பற்றியும் அவநம்பிக்கை இருக்கிறது. இங்கே பேசியவர்கள் எல்லோரும் எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்தவர்கள்—ஸ்ரீ முத்தையா அவர்களைத் தவிர மற்ற யாவரும்—வரவேற்கவில்லை. ஓரளவுதான் வரவேற்கிறேன் என்று ஸ்ரீ முத்தையாவும் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ஓரளவுதான் என்ன என்பதை அவர் இங்கே சொல்லாவிட்டாலும் பொறுக்குக் கமிட்டியிலாவது ஒரு சமயம் சொல்வாரோ என்று நினைக்கிறேன். சிந்தனைக்கு உரியதாகப் காணப்படுகிற விஷயங்களை எல்லாம், போட்டிருக்கிற பொறுக்குக் கமிட்டி தன்றாக அலசி ஆராய்ந்து பார்க்கும் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

மற்றொன்று பஞ்சாயத்து நடக்கிற தேர்தலைப் பற்றி அரசியல் கட்சிகளுக்கு எல்லாம் சீறிய யோசனை ஒன்றை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசியல் கட்சிகளை எல்லாம் யோசிக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். “அங்கே எல்லாம் அரசியல் கட்சி மனப்பான்மை வளருவது நல்லதா? அரசியல் கட்சியின் சார்பில் பஞ்சாயத்துக்குப் போட்டியிடுவது நல்லதா?” என்று கேட்டார்கள்.

மன்றத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக் கொள்வேன். முன்பு நான் சார்ந்திருந்த ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு அரசியல் கட்சியின் சார்பில் போட்டி போடக்கூடாது என்கிற முறையைத்தான் அந்தக் காலத்தில் வகுத்திருந்தார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் அந்த முறையைத் தகர்த்தெறிந்தார்கள். கட்சியின் சார்பில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் போட்டியிடும் வழக்கத்தை கொண்டுவந்தார்கள். இன்றைக்கு அரசியல் கட்சியின் சார்பில் போட்டியிடக்கூடாது என்கிற முறையை வகுக்க விரும்பினார்கள் என்றால்—ஆங்கிலத்தில் சொல்வது உண்டு—ஜெண்டில்மென்ஸ் அக்கி மெண்டு என்பதாக—அப்படி எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்று கூடி அந்த முடிவுக்கு வருவார்களானால் நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சியின் சார்பில் காங்கிரஸ்காரர்கள் கொண்டுவருகின்ற அப்படிப்பட்ட முடிவுக்கு முழுக்க ஒத்தமொத்தத் தயாராய் இருப்பேன் என்று இன்றையதினம் சொல்லிக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியின் கருத்தாகத்தான் அது இருக்குமென்று நம்பி இதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இது நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய சொந்தக் கருத்து என்றால் தனிப்பட்ட முறையில் உயர்ந்த கருத்தைத் தெரிவித்ததற்காக என் மதிப்பு. அதன் பேரில் அவர் எடுத்துக்கொள்கிற நடவடிக்கை எப்படி இருக்குமோ அது எதிர்காலத்தில் தான் தெரியவேண்டும்.

ஆனால் ஒன்று. பஞ்சாயத்துக்கு அரசியல் கட்சியின் சார்பில் தேர்தலுக்கு நின்று சண்டை போட்டுக்கொள்வது நாகரிகச் சண்டையாக இருந்தாலும் இருக்கும். காரணம் பஞ்சாயத்து தேர்தல்கள் ஏதாவது ஒரு கட்சியின் சார்பில்தான் நடைபெறக்கூடியதாக இருக்கும். கிராமங்களுக்கு சென்று பார்த்தால் தெரியும். வடக்குத் தெரு ஒரு கட்சி. தெற்குத் தெரு ஒரு கட்சி. இரண்டுக்கும் சண்டை. மேட்டுத் தெருவுக்கும், கிழக்குக்குத் தெருவுக்கும் சண்டை; அல்லது சாதியின் பெயரால் சண்டை; அல்லது பெரிய வீட்டுக்காரருக்கும், சின்ன வீட்டுக்காரர்களுக்கும் சண்டை; என்று இப்படித்தான் இருக்கும். ஆனால் இந்தச் சண்டைகளை எல்லாம் விட அரசியல் கட்சிகளுக்கு எற்படுகிற சண்டை ஒருகால் நாகரிகமான சண்டையாகவே இருக்க முடியும். ஆனால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி காலத

[C. N. Annadurai]

[5th November 1957]

தில் அரசியல் கட்சிகளின் சார்பில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் தேர்தல் நடைபெறக் கூடாது என்று இருந்த முறையை மாற்றி அமைத்த காங்கிரஸ்காரர்கள்—அரசியல் கட்சியின் சார்பில் போட்டியிடுவது நல்லதா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்கிற முறைக்கு இறங்கி வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன? தாங்கள் எதிர்பார்த்த நோக்கம் அதனால் பூர்த்தி அடையவில்லை—இல்லாவிட்டால் தாங்கள் எதிர்பார்த்தது போல் இல்லாமல் பல இடங்களில் தங்களுக்கே நஷ்டம் அதிகமாக வந்தவிட்டது என்கிற காரணமாக இருந்தாலும் இருக்கலாம். எப்படி இருந்தாலும் அது நல்ல யோசனை என்பதனால் தான் அந்தக் கருத்து உருவானால் எங்கள் கட்சியின் ஒத்துழைப்பும் அதற்குக் கிடைக்கும். இதைப்பற்றி எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றுசுடி பேசுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டால் அதை வரவேற்கிறேன் என்று எடுத்துச் சொல்லி, நாம் செய்கின்ற மாறுதல் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்து அவை நல்ல முறையில் செயலாற்றவேண்டும் என்பதாக இருக்கவேண்டுமே தவிர சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை எப்படி வெற்றி பெறச் செய்வது என்கிற காரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

காரணம் சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் என்பன ஐந்து வருஷத் திட்ட அடிப்படையில் போடப்படுவது. நிரந்தரமான திட்டங்கள் இல்லை. முதல் ஐந்து வருஷத் திட்டம் முடிந்தது. இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முடிந்தால் மூன்றாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தையும் இவர்கள் கொண்டுவரலாம். அமைதித்தால் நான்காவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தையும் கொண்டுவரக்கூடும். இப்படி அவை நிரந்தரமான திட்டங்களாக இல்லாமல் குறிப்பிட்ட வருஷங்களைக் கொண்ட திட்டங்களாகவே அவை அமைவன. ஆனால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் என்பது நிரந்தரமான ஒரு திட்டம். நிரந்தரமான ஒரு திட்டத்தோடு நிரந்தர மில்லாத திட்டத்தை பிணைப்பது ஒரு டப்பிக்குள் இன்னொரு சின்ன டப்பியைப் பொருவதாகத்தான் இருக்கும். இது அதோடு பொருந்தாது. உள்ளே இருந்து ஒசையைத்தான் எழுப்ப உதவும். பந்தோபஸ்தாக இருக்காது, என்கிற காரணத்தினால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் பிரச்சனை தனி. சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் பிரச்சனை தனி. இரண்டையும் ஒன்றாகப் பிணைப்பது சரியல்ல என்று கூறி, சட்டபைக் கமிட்டியில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை நல்ல முறையில் சீர் அமைப்பது பற்றி ஆலோசிப்பார்கள் என்று நம்பி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம் முன்னால் வெள்ளை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். என்னைப் பொறுத்த மட்டில் நான் சமீபத்தில் இவ்விடத்தில் சொன்னேன். வெளியிலும் சொல்லியிருக்கிறேன். ஜில்லா போர்டை ஒழிப்பதுபற்றி நான் அவ்வளவாக சம்பந்தப்படவில்லை என்பதை தெளிவாக நன்றாகச் சொல்லி இருக்கிறேன். ஜில்லா போர்டுகள் அநேக இடங்களில் நன்றாக வேலை செய்திருப்பதாகவும்—இப்போது மாதிராம் இல்லை பண்டைய காலம் முதல்கொண்டே 25 வருஷங்களாக அதன் தலைவர்களும் அங்கத்தினர்களும் நல்ல முறையில் வேலை செய்திருப்பதாக—நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். முக்கியமாக ஜில்லா போர்டுகளை “டரெயினிங் கிரௌண்ட்” என்று சொல்வது உண்டு. சர்க்கார் நிர்வாகத்தை நடத்த வருவதற்கு முன் டஞ்சாயத்துகள், ஜில்லா போர்டுகளில் இவற்றில் இருந்து நிர்வாகம் செய்திருந்தால் அந்தப் பழக்கத்தில் இங்கு நன்றாகச் செயல்பட முடியும் எனச் சொல்வார்கள். இதற்கு சாதகமாக இருந்துகொண்டதான் இருக்கிறது.

ஜில்லா போர்டுகளுக்கு சர்க்காரால் உதவி செய்வதற்கு சூழ்நிலை சரிவர இல்லாத காரணத்தால், இப்போது தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களும் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களும், சரிவர நடப்பதற்கு இல்லாமல் இருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சில

5th November 1957] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

ஜில்லா போர்டுகள் மிகப் பெரியதாக இருப்பதால் அங்கு இது போன்ற திட்டங்களெல்லாம் கொண்டுவரமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. அதற்குள்ள அதிகாரங்களும் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. ஆகவே அவைகளை இரண்டாகவோ மூன்றாகவோ பிரித்து நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டாலும் 33 டிவிஷன் ஆபீசாக பிரித்து நடத்த வேண்டும். இப்பொழுது ஜில்லா போர்டை எடுத்து விடுவதாக தீர்மானித்து, கலெக்டருக்கு ஒரு விசேஷ அதிகாரத்தைக் கொடுத்து இந்த ஜில்லா போர்டை ஒப்படைக்க இருக்கிறது. யூனியன் பஞ்சாயத்து வேறு இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஜில்லா போர்டுகளில் சரிவர சர்க்காரிடமிருந்து பள்ளிக்கூடங்களுக்கு பணம் கிடைக்காததைப் பார்க்கிறோம். அதனால் அவைகள் நன்றாக நடப்பதில்லை. அப்படி இருக்கும்போது பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் மாத்திரம் பள்ளிக்கூடங்கள் எப்படி நன்றாக நடைபெற முடியும். ஜில்லா போர்டுகள் எடுக்கப்பட்டால், பஞ்சாயத்து போர்டுகள் மாத்திரம் நன்றாக நடக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் சரிவர நடைபெருவதில்லை. அப்படி இருக்கும்பொழுது இனிமேல் மாத்திரம் எப்படி நல்லமுறையில் நடக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. அனேக இடங்களில் இந்த யூனியன் ஆப் பஞ்சாயத்துக்கள் சரிவர நடப்பதில்லை. இதன் பேரில் எவ்வளவு புகார் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்துக்கள் மாத்திரம் சர்க்காரிடம் இருந்து பண உதவி சீக்கிரத்தில் பெறுகிறதா? ஜில்லா போர்டுகள் வேலைகள் சரிவர நடக்காததற்குக் காரணம் அங்கு போதுமான ஊதியம் சர்க்காரிடமிருந்து கிடைப்பதில்லை. அதனால்தான் நிர்வாகம் நடைபெருவதற்கு பாதகம் ஏற்படுகிறது. சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் ரோட்டு போடுவதற்கோ மற்ற வசதிகள் செய்து கொண்டுவதற்கோ சர்க்காரிடமிருந்து பணம் அவ்வப்பொழுது கிடைப்பதில்லை. எப்படி மத்திய அரசாங்கம் மாகாண அரசாங்கத்திற்கு பண உதவி செய்வதற்கு பவர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதே மாதிரியாக இந்த ஜில்லா போர்டுகளுக்கு பண உதவி செய்வதற்கு மாகாண அரசாங்கத்திற்கு பவர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெளிநாட்டு அதிகாரங்கள், உள்நாட்டு அதிகாரங்கள், டிபென்ஸ் முதலியவைகளை மத்திய அரசாங்கம் வைத்துக்கொண்டு மற்றவைகளை மாகாண அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்கிறது. ஆதலால் ஒவ்வொன்றிற்கும் மாகாண அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பணம் அவ்வப்பொழுது கொடுக்காததால், மாகாண சர்க்காருக்கு அந்தந்த திட்டத்தை சரிவர நடத்த முடியவில்லை. அதே மாதிரியாக ஜில்லா போர்டுகளுக்கு மாகாண சர்க்காரும் சரிவர பண உதவி செய்வதில்லை. இதனால் திட்டம் தடைபடுகிறது. இந்த நிலையில் சர்க்கார் ஜில்லா போர்டுகளை எடுத்துவிட்டு பஞ்சாயத்து போர்டுகளை அமைக்கப் போகிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் அனேக பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சரிவர நடக்கவில்லை. அதற்கு முக்கியமான காரணம் அவைகளுக்கு மாகாண அரசாங்கம் சரிவர பணம் கொடுப்பதில்லை.

இன்னும் தனியாக பஞ்சாயத்து சூப்பர்வைசர்கள் என்று போட இருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்வதற்கு போதுமான டைம் வேறு இல்லை. இதனால் தான் ஜில்லா போர்டுகள் சரிவர நடத்தமுடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த வெள்ளை அறிக்கையில் இருப்பது போல் இதை கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்யப்போகிறார்கள். இதுவரை ஜில்லா போர்டுகள் அதிகாரங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இப்போது தீர்மானத்தின்படி பஞ்சாயத்துக்கள், யூனியன் ஆப் பஞ்சாயத்துக்கள் அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த பஞ்சாயத்து இல்லாத இடங்களில், இப்போது இருக்கும் ஜில்லா போர்டு அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்து **Divisional municipality**-யாக நடத்துவதற்கு ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கவில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் ஜில்லா போர்டுகளை இன்னும் மூன்று வருஷம் வேண்டுமானாலும் நீடித்துவிட்டு அவர்கள் நடத்துவதற்கு நியாயம் இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் முக்கியமாக சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்கள் சேர்த்துக்கொண்டு 33 அட்வைசரி போர்டை ஏற்படுத்தி ஏன் நடத்தக்கூடாது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம்.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [5th November 1957]

25-வது பக்கத்தில் வெள்ளை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல் ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு சர்க்கார் பஞ்சாயத்து யூனியன்களை நடத்த இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு பணத்தை பிரித்துக்கொடுக்கும் விஷயத்தில் சரிவர கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியாது. அதற்காக யூனியன் பஞ்சாயத்துக்களை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த யூனியன் பஞ்சாயத்துக்களில் சில தாலுக்காக்களை வைத்து பணத்தை பங்கிட்டுக் கொடுப்பார்கள். இதற்கு வேண்டிய போகவர செலவுகளையெல்லாம் கொடுக்க வேண்டும்.

தவிர இந்த யூனியன் ஆப் பஞ்சாயத்து கணக்குகளை எல்லாம் யார் பரிசீலிக்கப்போகிறார்கள்? அந்த அதிகாரத்தை “எக்ஸாமினர் ஆப் லோகல் பண்ட் அகொண்ட்ஸ்” அவர்களிடம் கொடுக்கப் போகிறார்களா என்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். நல்ல முறையில் ஆடிட் நடத்தாவிட்டால் கணக்குகளை சரிவர வைக்கமாட்டார்கள். அதனால் ஏகப்பட்ட கோளாறுகள் வரும். முக்கியமாக நேற்று 4-ம் தேதி ‘ஹிந்து’ பத்திரிகையில் படித்தேன், லக்னோவில் செய்யப்பட்டிருக்கும் ஏற்பாட்டைப் பற்றி. அங்கு என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்குப் பதில் என்ன வைக்க வேண்டுமென்று யோசித்து வருகிறார்கள். பிளானிங் கமிஷனின் அதிகாரத்தை ஜில்லா போர்டுக்கு கொடுக்க உத்தேசித்து வருகிறோம். ஜில்லா போர்டிற்குப் பதில் டிஸ்ட்ரிக்ட் கௌன்சில் என்று ஏற்படப்போகும் கௌன்சிலுக்கு பஞ்சாயத்து மூலம், இண்டயரக்ட் எலெக்ஷன் மூலம் அங்கத்தினர்களைக் கொண்டுவர உத்தேசித்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி தற்காலீகமாக செய்வதைப் பற்றி சர்க்கார் யோசிக்கலாம். ஆனால் எந்த காரணத்தைக்கொண்டும் இப்பொழுதிருக்கும் ஜில்லா போர்ட் அங்கத்தினர்களை அதில் கொண்டுவரக் கூடாதென்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். யூனியன் ஆப் பஞ்சாயத்தில் ஆறு நைஸ் செர்மென்ட், அதில் ஐந்து பேர் ஒப்புக்கொண்டால்தான் மீட்டிங் நடக்கும். இல்லாவிட்டால் நடக்காது. தவிர இந்த யூனியன் ஆப் பஞ்சாயத்து கூடுவது வருஷத்திற்கு இரண்டு முறையாகும். இப்படியிருந்தால் எப்படி நிர்வாகம் நன்கு நடைபெறும். மாதந்தோறும் அவர்கள் கூடவேண்டும். பஞ்சாயத்து கோரிக்கைகளை நன்கு ஆலோசித்து அவைகள் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றித் தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தாற்காலீகமாக ஜில்லா போர்டின் ஆபீஸ் ஒரு வருடத்திற்கு நீடித்து வைத்திருக்கிறார்கள், சர்க்கார். இந்த யூனியன் ஆப் பஞ்சாயத்து எப்படி வேலை செய்யப்போகிறது? மதுரையில் இப்பொழுது ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பிளாக் எரியாவிலும் ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். இந்த யூனியன் ஆப் பஞ்சாயத்தில் இருக்கும் இடங்களில் அது எப்படி வேலை செய்கிறது, பிளாக் டெவலப்மென்ட் இல்லாத பிராந்தியங்களில் அது எப்படி வேலை செய்யப் போகிறது என்பதைப் பார்ப்பதற்கு உடனடியாக தேர்தல் நடத்தி பிளாக் டெவலப்மென்ட் இல்லாத எரியாவில் அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஜில்லா போர்ட்களை பழையபடி ஏற்படுத்தி, இந்த ஜில்லா போர்ட் அந்த பிராந்தியத்தில் எப்படி வேலை செய்கிறது, பிளாக் டெவலப்மென்ட் எரியாவில் எப்படி வேலை நடைபெறுகிறது என்பதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். அந்த யோசனையையும் இப்பொழுது சொல்ல விரும்புகிறேன். தவிர, பஞ்சாயத்து போர்ட்களைப் பற்றி சொல்லும்போது அவைகளுக்கு போதுமான அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும். பவர் கொடுப்பதன் காரணமாக தேர்தலை ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை வைப்பதாக சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில், எலெக்ஷன் மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறை இருந்தால் தான் நல்லது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அதேதபடி, பஞ்சாயத்து போர்ட் பிரசிடென்ட் தேர்தலைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பல விதமாகச் சொன்னார்கள். மெம்பர்கள்தான் பிரசிடென்டைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஊரார் சேர்ந்து அவரைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடாது என்பது அவர்களுடைய அபிப்பிராயம். ஊரார் சேர்ந்து எடுக்க வேண்டும் என்று அநேகம்பேர் சொன்னார்கள். ஜனநாயக முறைப்படி தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதின் காரணமாக தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவுடனே அங்கத்

5th November 1957] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

தினர்கள் எல்லோரையும் அவர்கள் நிராகரிப்பார்கள். சரிவர ஒவ்வொரு இடங்களையும் போய்ப் பார்ப்பதில்லை. அங்கத்தினர்களின் குறைகளை நிறைவேற்றுவதில்லை என்ற ஒரு புகார் இருக்கிறது. தவிர தலைவர் பேரில் நம்பிக்கையல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வர முடியாது, என்றெல்லாம் இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது எல்லாம் மாற்றப்பட இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தமட்டில் தலைவர் மெம்பர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது தான் ஒழுங்கானமுறை. அம்மாதிரி செய்தால் அங்கத்தினர்கள் அவர்களின் குறைகளை தலைவரிடம் சொல்லமுடியும். அதன் காரணமாக தலைவர் அவர்கள் அவர்களுக்குண்டான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு நன்கு பன்யாற்ற முடியும். அடுத்தபடியாக, முனிசிபாலிட்டிகளைப் பொறுத்த மட்டில், மூன்று வருடங்களுக்கு ஒரு முறை கண்டிப்பாக தேர்தல் வைக்க வேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். சேர்மனுக்கு “கண்கரன்ட் பவர்ஸ்” கொடுக்கப் போவதாக போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் போடுவதால் ஒருவருக்கொருவர் தகராறு வரும் என்பதைப்பற்றி சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டும். அப்படி தகராறு வராத முறையில் சேர்மனுக்கு அதிகம் பவர்கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுப்பதை சர்க்கார் தீர யோசித்து செய்ய வேண்டும். அப்படி வருமானால் ஸ்டாபிற் குள்ள பனிஷ்மென்ட் போன்ற விவகாரங்களில் கமிஷனருக்கும் சேர்மனுக்கும் இடையே அதிகத் தகராறு வரும் என்பதைப்பற்றி நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. தவிர, இந்த 1958-ம் வருடக் கடைசியில் முனிசிபல் தேர்தலை எப்படிக் நடத்தியாக வேண்டும். ஐந்து வருஷம் என்று வைக்கக்கூடாது. அப்படி ஐந்து வருஷம் என்று வைப்பதானாலும் அந்த வருஷக் கடைசியில் தேர்தல் கண்டிப்பாக நடத்த வேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான கோரிக்கை. எந்தக் காரணம் கொண்டும் மூன்று வருஷத்திற்கு மேல் அவைகளை ஒத்தி வைக்கக் கூடாது. சென்னை கார்ப்பரேஷன் பற்றி இப்பொழுது அநேக வித திருத்தங்கள் எல்லாம் வந்திருக்கிறது. ஆல்டர்மென் போன்றவைகள் எல்லாம் எடுத்து விடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷம். நான் அதை வரவேற்கிறேன். நூறு அங்கத்தினர்களாக போட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் நான் வரவேற்கிறேன். அதனால் நிறைய அங்கத்தினர்கள் பங்கெடுத்துக்கொள்ள வசதியிருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது ஸர்கின் போர்டாக போட்டு அதற்கு அப்பீல் பவர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலும் கார்ப்பரேஷன் உத்தியோகஸ்தர்களில் பலரை சர்க்கார் பிரொவினஷியலைஸ் (Provincialise) பண்ண ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மற்ற ஜில்லாக்களில் இருந்து வரக்கூடியது, இங்கிருந்து போகக்கூடியது என்று இன்டக்ரேஷன் ஆப் ஸர்வீஸ் செய்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். கார்ப்பரேஷன் கண்டிப்பாக மாதத்திற்கு ஒரு தடவை கூடவேண்டும். இந்த அப்பீல் கமிட்டியில் ஒரு குற்றம் இருக்கிறது. அதாவது, ஒரு கிளார்க் கார்ப்பரேஷன் ஆபீஸில் ஒரு பேப்பரை டிஸே செய்வதினால் இன்கிரிமென்ட் ஸ்டாப்பிஜ் அல்லது ரிப்போன்ட் செய்தால் அவைகள் அப்பீல் கமிட்டிக்குப் போவதில்லை. ஆனால் டிபால்டேஷன் போன்ற பெரிய குற்றங்கள் நடந்தால் அது கமிட்டிக்குப் போய் தள்ளிவிடப்படுவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது தவறு. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வெள்ளை அறிக்கையின் மீதுள்ள விவாதம் முடிவடைப்போகிறது. இந்த சபை கமிட்டி செய்ய வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்து ஒரு நல்ல மசோதாவை கூடிய சீக்கிரம் சமர்ப்பித்து அதன்மேல் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மட்டில் நான் என்னுடைய அபிப்பிராயங்களைச் சொன்னேன். சர்க்கார் இதை வெல்லாம் முடிவாகித்து வேண்டியது செய்வார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபையின் முன் வந்திருக்கும் வெள்ளை அறிக்கையின் மீது நேற்றும் இன்றும் கனம் அங்கத்தினர்கள் பலரும் தங்களையே கருத்துக்களையும் சிலர் விசேஷமாக தங்கள் ஆலோசனைகளையும் எடுத்துக்கூறினதற்காக எனது நன்றியை தெரிவித்துக்

[Srimathi Lourdhammal Simon]

[5th November 1957]

1 p.m. கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவாதத்தின்போது சிலர் இந்த அறிக்கையை ஆதரித்தும் சிலர் எதிர்த்தும் பேசினார்கள். தலைவரை தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய விஷயத்தைப்பற்றி பலர் பலவிதமான கருத்துக்களை கூறினார்கள். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு கூற வேண்டிய கருத்துக்களை நல்ல முறையிலும் தெளிவான முறையிலும் இந்த சபையின் முன்பாக விளக்கமாக எடுத்துக் கூறினதற்காக அவர்களுக்கும் எனது நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு அவர்கள் கூறினதால் அதில் எனக்கு பேச வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்று நம்புகிறேன். இது தவிர சில விஷயங்களுக்கு சிலர் விளக்கம் கேட்டதற்கு சில விளக்கங்களை கூற விரும்புகிறேன். தலைவரை தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில் சென்னை கிராம பஞ்சாயத்து மசோதாவில் கண்ணுள்ளதின்படி தலைவருக்கும் அங்குள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் ஒரு ஒற்றுமை ஏற்பட வதற்கும், அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று கருதிதான் அங்கத்தினர்கள் அவ்வளவு பேரும் சேர்ந்து தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்றும், அவ்விதம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதன் மூலம் ஒரு குறையும் இருக்காது என்று நம்புகிறேன். தலைவருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கும் பாஸ்பாடு ஒற்றுமையோடு நடப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக பஞ்சாயத்து தேர்தல்களில் கையை தூக்கி வோட்டு அளிக்முட முறையைப்பற்றி தெரிவித்தார்கள். அது நல்ல முறை அல்ல என்பதைப்பற்றி பலர் பேசினார்கள். இந்த விஷயத்தைப்பற்றி முக்கியமாக பரிசீலிக்க வேண்டும் என்றும் அவ்விதம் நன்றாக பரிசீலித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று இப்போது ஒரு ஏற்பாடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதைப்பற்றி நன்றாக பரிசீலிக்கப்படும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போதும் முதல் தர (Class I) பஞ்சாயத்துகளில் ரகசிய முறையில்தான் வோட்டுகள் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்போது இரண்டாம் தர (Class II) பஞ்சாயத்துகளில்தான் கையை தூக்கி வோட்டு போடக்கூடிய முறை இருந்து வருகிறது. திரும்பவும் ஆலோசித்து இதற்கு ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்கலாம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் நன்றாக ஆலோசித்து முடிவு செய்ய சட்டசபை கமிட்டி இருப்பதால் அந்த கமிட்டியில் இதை ஆலோசித்து நல்ல முடிவு வரும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். இந்த கமிட்டி இப்போது வந்திருக்கும் சென்னை ராஜ்ய கிராம பஞ்சாயத்து மசோதாவை நன்கு பரிசீலிக்கும் என்பதை உங்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது ஒரு கிராமத்திற்கு மேற்பட்டிருக்கும் கிராமங்களுக்கு கிராம பஞ்சாயத்து முறை ஏற்பட வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விவாதத்தில் நான் இன்னும் கூற விரும்புவது என்னவென்றால்: இதைப்பற்றி இன்னும் நமக்கு ஆலோசிப்பதற்கு அவகாசம் இருக்கிறது என்பதுதான். சிலர் இதில் விளக்கமாக கூறப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். போதுமான அளவு சில விஷயங்களைப்பற்றி எழுதப்படவில்லை என்று கூறினார்கள். நான் எண்ணுவது கூடிய வரையிலும் இப்போது வெள்ளை அறிக்கையில் விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில் இன்னும் கூடுதல் விளக்கம் வேண்டுமானால் இந்த மசோதாவை கமிட்டி பரிசீலிக்கும் பொழுது ஒழுங்கான முறைகளை வகுக்கும். அதன் பின்னாலும் இந்த மசோதா உங்கள் அபிப்பிராயங்களுக்காக இந்த சபை முன்வரும். அப்போது இதற்கு ஒரு முடிவை காணலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். அடுத்தபடியாக பஞ்சாயத்து ஆபீஸர்களைப்பற்றியும் அவர்களது குறைகளைப் பற்றியும் பலர் கூறினார்கள். அதிலும் நான் சில இடங்களில் வித்தியாசமான முறை இருந்து வருவதை பார்த்தேன். நான் சில இடங்களில் வித்தியாசமான முறையில் கூறினதாக கூறினார்கள். என்னை பொறுத்த வரையில் பஞ்சாயத்து ஆபீஸர்களாக இருந்தாலும் சரி, பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஸ்தல ஸ்தாபனத்தை பொறுத்த வரையில் எல்லோருக்கும் ஒரே விதத்தில் சேவை செய்ய கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் இருக்கின்ற நிலமையையதான் எடுத்து கூறுகிறேன். அதிலும் ஒருவர் “No officer knows what his duties are” என்று சொல்வதும், “The ineffectiveness of Panchayats in various places

5th November 1957] [Srimathi Lourdhammal Simon]

is owing to young officers there ” என்று சொல்வது நான் ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறேன். ஆனால் பொதுவாக இளைஞர்களாக இருப்பவர்கள் பஞ்சாயத்து ஆபீஸர்களாக இருப்பதற்கு தகுதியில்லை என்று கூறிவிட முடியாது. சில சந்தர்ப்பங்களில் தகுதியற்ற நிலைமை இருக்கலாம், இல்லை என்று நான் அறவே சொல்லவில்லை. இவ்வாறு வயதானவர்களிலும் சிலர் தகுதியற்றவர்களாக இருக்கலாம். ஆகவே இளைஞர்களாக இருப்பது தகுதியற்றது என்று சொல்வது ஏற்றுக்கொள்ள தக்கது அல்ல, என்று தான் நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்ததாக விளாத்திக்குளம் பஞ்சாயத்து போர்டில் ஏற்பட்ட தகராறு சம்பந்தமாக அந்த பிரைஸிடென்ட்டின் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அதற்காக வேண்டிய ஏற்பாடு ஐ.எல்.பி. வழியாகவும் பின்னால் சர்க்காரிலிருந்தும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாக எனக்கு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. இப்போது புதிய பஞ்சாயத்து முறையில் “பிளாக் லெவல்” ரீதியில் பஞ்சாயத்து யூனியன் என்ற முறையில் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அதிகாரங்களும் கூடுதலாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நன்றாக செயல்படுவதற்கும் ஒழுங்கான முறையில் பஞ்சாயத்துகள் நடப்பதற்கும் இது உதவியாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இம்மாதிரியான பஞ்சாயத்து யூனியன் புதிய முறையல்ல. ஏற்கனவே 1950-ம் ஆண்டிலுள்ள பஞ்சாயத்து சட்டத்தில் 39-வது பிரிவில் கண்டுள்ள படி சில பஞ்சாயத்துகள் சேர்ந்து கூட்டு கமிட்டியாக ஏற்படுத்தலாம் என்றிருக்கிறது. இந்த கமிட்டிகளை யூனியன் என்றே சொல்லலாம். இந்த பிளாக்கில், யூனியனில் 60, 70 மெம்பர்கள் இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த முறையைப்பற்றியும் இந்த கூட்டு கமிட்டிகளைப்பற்றியும், அது சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைப்பற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விரிவாக எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்த மாதிரி 60, 70 மெம்பர்களை கொண்ட ஒரு யூனியன் அமைப்பதை விட சிறிது சுருக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்துத்தான் இப்போது இந்த ஏற்பாடு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. வட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விவகாரங்களை இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் கவனிக்கும். இதில் கனம் அங்கத்தினர் பலர், இதற்காக இன்னும் பல உத்தியோகஸ்தர்களை இதற்கு நியமிக்க வேண்டியிருக்கும் என்றும், அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்களின் வேலை இன்னது என்று தெரியாமல் பொதுமக்களை கவனிக்க மாட்டார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு என்று தனியாக புதிய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கவேண்டும் என்று உத்தேசம் கிடையாது. தற்காலம் தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின்கீழ் இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களை கொண்டு இந்த வேலைகளை நடத்துவதாகத்தான் உத்தேசம். அந்த உத்தியோகஸ்தர்களில் யாராய் இருந்தாலும் சரி, எந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று தகவல் தெரிவித்தால் அந்த உத்தியோகஸ்தர் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் பின் வாங்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது கனம் அங்கத்தினர்களை வடக்கு மதுரை பஞ்சாயத்து யூனியன் மெம்மோராண்டம் 41, 43-வது பாராக்களை பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில அதிகாரங்களை அதிகாரிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து அபிவிருத்திக்கு இப்போது இருக்கும் பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்களுக்கும் பஞ்சாயத்து பிரதிநிதிகளுக்கும் சில அதிகாரங்கள் கொடுப்பதற்காக கிராம பஞ்சாயத்தின் அதிகாரம் உத்தியோக பற்றற்றவர்களிடம் இருக்கவேண்டும் என்றும் ரெவின்யூ இலாகாவிலேனோ சேர்க்கப்படக்கூடாது என்று அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். அதேபோன்றுதான் ஜில்லா அபிவிருத்தி சங்கங்களில் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள்தான் தலைமை வகிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றியும் இந்த வெள்ளை அறிக்கையைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும் கமிட்டி இந்த வெள்ளை அபிப்பிராயத்தையும் கவனித்து தக்க ஆலோசனை கூறும் என்று நம்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினர்களின் பதவிக் காலம் மூன்று வருஷங்களாக இருக்கவேண்டும் என்று சில கனம் அங்கத்தினர்களும், ஐந்து வருஷங்களாக இருக்கவேண்டுமென்று சில கனம் அங்கத்தினர்களும் கூறினார்கள். இதுவும் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

[Srimathi Lourdhamunal Simon]

[5th November 1957]

சென்னைக் கார்ப்பொரேஷனைப்பற்றி வெள்ளை அறிக்கையில் கண்டுள்ள அம்சங்களை சில கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆதரித்து பேசினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சி. ஆர். ராமசாமி அவர்கள், ஸ்தல ஸ்தாபன சீர்திருத்தங்களைச் செய்வதன் காரணமாக 1958-ம் வருஷம் நடக்க விருக்கும் கார்ப்பொரேஷன் தேர்தலை ஒத்திவைக்கக்கூடாது என்று கூறினார்கள். தேர்தலை ஒத்தி வைக்காமலிருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

ரூபாய் 30-க்கு அதிகமாகச் சம்பளம் பெறும் முனிசிபல் சிப்பந்திகளின் ஸ்தானங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான அதிகாரத்தை முனிசிபல் தலைவருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். வெள்ளை அறிக்கையில் IV-வது பிரிவில் (8)-வது item-ல், ஸ்தல ஸ்தாபன சிப்பந்திகளை ஜில்லா ரீதியாகவோ பிராந்திய ரீதியாகவோ ராஜ்ய ரீதியாகவோ நியமிக்கும் பொறுப்பை ஒரு தனிப்பட்ட அதிகாரியிடமோ அல்லது தனிப்பட்ட அதிகாரிகளிடமோ விடுவதற்கு வகைசெய்யும் முறையில் விதிகளைத் திருத்தலாம் என்று சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாகவும் இப்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து தக்க சிபாரிசைக் கொடுக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர், ஜில்லா பஞ்சாயத்து ஆபீசராக இருக்கக்கூடாது என்றும், அவர் காரியதரிசியாக இருக்கவேண்டும் என்றும் சில கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் முனிசிபாலிட்டிகளைப்போல் இருக்கும். முனிசிபாலிட்டிகளில் அன்றாட வேலைகளை கவனிப்பதற்கு எஞ்சினியர்களும் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களும் இருக்கிறார்கள். இதே மாதிரி, அன்றாட வேலைகளை கவனிக்கும் பொறுப்பை ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசருக்கும் (ஜில்லா பஞ்சாயத்து ஆபீசருக்கும்) மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் கொடுத்து, பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை நடத்துவது நலம் என்று கருதுகிறேன்.

உயர்தரப் பாடசாலைகளைப்பற்றிப் பேசப்பட்டது. உயர்தரப் பாடசாலைகள் சம்பந்தமாக வேண்டிய கமிட்டிகள்பற்றி நாளை இங்கே விவாதம் நடத்தப்படும். அந்த சமயத்தில் அவைகளைப்பற்றி ஆராய்வது நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

புனரமைக்கும் நிலையில் பஞ்சாயத்துக்களுக்குள் நீர் நிலைகள் சரியாக அமைக்கப்படவேண்டுமென்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் கேட்டுக் கொண்டனர். பஞ்சாயத்து “ஏறியா” வை பற்றி பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். இது ஒரு முக்கியமான விஷயம். பஞ்சாயத்துக்களை அமைக்கும் முறைக்கும், பஞ்சாயத்துக்களை நிர்ணயிக்கும் பிரதேச அளவிற்கும் தகுந்த முக்யத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

இன்று நான் ஒரு பொதுவான நிலையில் பதிலளித்திருக்கிறேன். காரணம், விஷயங்கள் இன்னும் பரிசீலனை செய்யவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. அதுவுமின்றி, வெள்ளை அறிக்கையை இன்னுமொரு முறை சபைக்குக் கொண்டுவந்து கனம் அங்கத்தினர்களின் ஆலோசனைகளையும் திருத்தங்களையும் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன யோசனைகளை இப்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கமிட்டி நன்கு பரிசீலனை செய்து அரசாங்கத்திற்குத் தக்க சிபாரிசுகளைச் செய்யும் என்று நம்புகிறேன். நல்ல யோசனைகள் கொடுத்ததற்காக கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : I shall now put the amendment of Sri N. R. Thiagarajan to vote. The question is—

“Add the following at the end :—

‘and on such consideration this Assembly resolves to constitute a Committee consisting of the following Members to

5th November 1957] [Deputy Speaker]

assist the Minister for Local Administration in finalizing the schemes for the reform of Local Administration in the State of Madras :

- 1 Sri B. Bhaktavatsalu Naidu, (Deputy Speaker).
- 2 „ S. Ramaswami Naidu.
- 3 Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran.
- 4 Sri K. S. Subramania Gounder.
- 5 „ C. Muthiah Pillai.
- 6 „ A. A. Rasheed.
- 7 „ K. Vinayakam.
- 8 „ A. Nesamony.
- 9 „ K. N. Palaniswamy Gounder.
- 10 „ C. R. Ramaswami.
- 11 „ V. K. Ramaswamy Mudaliyar.
- 12 „ V. K. Kothandaraman.
- 13 „ P. U. Shanmugam.
- 14 „ K. Sattanatha Karayaar.
- 15 „ S. Pakkirisami Pillai.
- 16 „ P. S. Chinnadurai.

The amendment was put and carried.

DEPUTY SPEAKER : I shall now put the motion as amended, to the vote of the House. The question is :—

“ that the White Paper on the Reforms of Local Administration in Madras State including the Madras City Corporation be taken into consideration and on such consideration this Assembly resolves to constitute a Committee consisting of the following Members to assist the Minister for Local Administration in finalising the Schemes for the Reform of Local Administration in the State of Madras :—

- 1 Sri B. Bakthakatsalu Naidu (Deputy Speaker).
- 2 „ S. Ramaswami Naidu.
- 3 Dr. Srimathi Soundaram Ramachandran.
- 4 Sri K. S. Subramania Gounder.
- 5 „ C. Muthiah Pillai.
- 6 „ A. A. Rasheed.
- 7 „ K. Vinayakam.
- 8 „ A. Nesamony.
- 9 „ K. N. Palaniswamy Gounder.
- 10 „ C. R. Ramaswami.

[Deputy Speaker] [5th November 1957]

11 Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar.

12 „ V. K. Kothandaraman.

13 „ P. U. Shanmugam.

14 „ K. Sattanatha Karayalar.

15 „ S. Pakkirisami Pillai.

16 „ P. S. Chinnadurai.”

The motion, as amended, was put and carried.

DEPUTY SPEAKER : I adjourn the House to meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned to meet at 9 a.m. on Wednesday, the 6th November 1957.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A

64. Notification issued with G.O. No. 1072, Local Administration, dated 12th July 1957, amending rule 30 of the rules relating to assessment and collection of taxes by panchayats framed under the Madras Village Panchayats Act, 1950.

65. Notification issued with G.O. Ms. No. 2181, Home, dated 17th August 1957, exempting from payment of the tax-leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act 1931, the three mobile vans bearing serial numbers, 3A-57-T-109296, 3A-57-T-110082 and 3A-57-T-109601 and imported for the use of the Consulate-General and for activities which are of a purely educational and cultural nature [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

66. Notification issued with G.O. No. 1128, Local Administration, dated 26th July 1957, amending rule 7 (4) of the rules relating to provision of burial and burning grounds by Panchayats framed under the Madras Village Panchayat Act, 1950.

67. Notification issued with G.O. Ms. No. 3566, Revenue, dated 9th September 1957, exempting from the tax payable under the Madras General Sales Tax Act, 1939, for a period of five years from 1st April 1955, the sales by the Pulp Making Units, Vennar Bank, Tanjore, of the handmade paper manufactured by the Unit. [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939.]

B

18. A comprehensive note on the progress of work regarding—Reorganization of Secondary Education.

19. Speech by the Hon. Minister for Finance and Education—While moving the White Paper on Education in the Assembly on 5th April 1956 and in the Council on 6th April 1956.